

ČETRTEK, 21. JANUAR 2010

PRESEDSTVO: GOSPOD SCHMITT

podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 10.00)

2. Odnosi EU/Tunizija (razprava)

Predsednik. - Naslednja točka je izjava Komisije o odnosih EU/Tunizija.

Neelie Kroes, članica Komisije. – Gospod predsednik, rada bi se zahvalila Parlamentu za povabilo, da sodelujem v razpravi o Tuniziji.

Odnose EU/Tunizija ureja pridružitveni sporazum, podpisan leta 1995. Mimogrede, Tunizija je bila prva sredozemska država, ki je podpisala tak sporazum in od takrat je dosegla pomemben napredek.

V mednarodnih odnosih je Tunizija tesna in zanesljiva partnerica EU. Pogledi, ki jih izraža, in stališča, ki jih sprejema v mednarodnih organizacijah in drugih forumih, so zmerni in uravnoteženi. Je pripravljena sodelovati pri vprašanjih kot sta varnost in priseljevanje in ima dobre odnose s svojimi sosedi v južnosredozemski regiji. Poleg tega je imela vedno ustvarjalno vlogo pri regionalnem vključevanju v Magreb.

Tunizija ima dejavno vlogo pri evropski sosedski politiki in ocena Tunizije v rednih poročilih Komisije o izvajanju akcijskega načrta evropske sosedske politike je jasna. Tunizija je dosegla napredek na številnih področjih sodelovanja, vključno z akcijskim načrtom.

Gospodarske reforme so napredovale in omogočile stabilno rast tunizijskega gospodarstva, pa tudi obsega trgovine z EU. Na socialnem področju so bili doseženi pomembni rezultati glede zdravstvenega varstva, izobraževanja, boja proti revščini in zaščite pravic žensk.

Po drugi strani pa poročila poudarjajo tudi pomanjkljivosti, zlasti na področjih pravosodja, svobode izražanja in združevanja.

Politični dialog s Tunizijo stalno poteka o vseh temah, zajetih v akcijskem načrtu, ki se obravnavajo v 10 pododborih in delovnih skupinah. Pridružitveni svet EU/Tunizija se je že nekajkrat sestel in naslednje srečanje je predvideno v prihodnjih mesecih.

Dne 1. januarja 2008, dve leti pred predvidenim datumom, je Tunizija postala prva južnosredozemska država, ki ima območje proste trgovine z EU za industrijske proizvode. EU je za Tunizijo prva trgovinska partnerica: 72,5 % njenega uvoza prihaja iz EU in EU je namembni kraj za 75 % njenega izvoza. Finančno sodelovanje z EU znaša približno 75 do 80 milijonov EUR na leto in izkazalo se je, da ima Tunizija dobro sposobnost črpanja.

Začela so se tudi pogajanja o postopni liberalizaciji trgovine s storitvami in o pravici do ustanavljanja, pa tudi o kmetijskih in ribiških proizvodih. Sklepi teh pogajanj, skupaj s približevanjem ustrezne zakonodaje, bodo zaznamovali novo stopnjo v odnosih med EU in Tunizijo ter napredek v smeri vključevanja tunizijskega gospodarstva v enotni trg EU.

Tunizija je zaprosila, da bi dobili njeni odnosi z EU novo spodbudo z višjim statusom. Prepričani smo, da je takšno prizadevanje v interesu EU. Pričakujemo tudi, da bo Tunizija pokazala resnično odločenost za bolj demokratične reforme in svobodo izražanja. Brez napredka na pomembnem področju človekovih pravic bi se seveda veliki dosežki države, ki sem jih omenila, kljub svojemu pomenu zaznali kot nepopolni.

Za konec naj povem, da presojamo odnose med EU in Tunizijo kot trdne in prijateljske in smo prepričani, da resnično obstaja potencial za nadaljnjo krepitev teh odnosov.

Predsednik. Naslednja točka so govori političnih skupin.

Ioannis Kasoulides, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, Tunizija v vlogi partnerice Unije za Sredozemlje prispeva k stabilnosti v tej regiji kot prva država, ki je podpisala pridružitveni sporazum, in prva država, ki ima akcijski načrt za izvajanje sosedske politike. Primerjalno je Tunizija napredovala glede enakosti med spoloma in zaščite otrok ter družine in zdaj pričakuje pogajanja o dodelitvi višjega partnerskega statusa.

V prej omenjenih sporazumih so klavzule o demokraciji, pravni državi in človekovih pravicah. Pripravljeni so načrti za pogovore, ki bi nam pomagali doseči napredek pri vprašanjih, ki so zelo občutljiva in pomembna za nas v Evropskem parlamentu. Če želimo otipljive rezultate in če ni nujno, da jih dosežemo s polemiko in kritiko, moramo paziti, da se izognemo kakršni koli vzvišenosti in dokažemo, da se pogovarjamo kot enaki, ne kot večvredni ali kot inšpektorji in da pokažemo, da smo se pripravljeni zanimati tudi za skrbi in občutljive točke svojih partnerjev.

Prepričan sem, da se bo v takih okoliščinah tunizijska vlada odzvala s konkretnimi koraki naprej na področjih, o katerih razpravljamo.

Pier Antonio Panzeri, v imenu skupine S&D. – (IT) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, če bi morali dati mnenje o obstoječih odnosih med Evropsko unijo in Tunizijo, je to lahko samo pozitivno, tudi glede stabilizacije v regiji.

Res je bil narejen pomemben napredek v gospodarskem smislu in tudi v socialnem vidiku so spodbudni znaki. Vendar se v političnem smislu po predsedniških volitvah 25. oktobra spopadamo s problemom podpore na poti k demokratičnim reformam z večjo konkretno akcijo. Kot vemo, je cilj Evropske unije pri zasledovanju njene zunanje politike, da razvije in utrdi demokracijo, pravno državo in spoštovanje človekovih pravic ter temeljnih svoboščin.

Tunizija je dala v okviru akcijskega načrta sosedske politike nekaj pomembnih zavez o demokraciji, upravljanju in človekovih pravicah. Akcijski načrt določa vrsto prednostnih nalog in med njimi je treba posvetiti posebno pozornost izvajanju in utrditvi reform in okrepitvi političnega dialoga in sodelovanja, zlasti v zvezi z demokracijo in človekovimi pravicami, zunanjo politiko in varnostjo.

To je tisti okvir, v katerem je treba okrepiti institucije. Slednje omogočajo večjo udeležbo v političnem življenju različnih članov tunizijske družbe, večji razvoj vloge civilne družbe, nadaljnjo podporo političnih strank za razširitev njihove udeležbe v demokratičnem procesu in večje upoštevanje svobode združevanja, svobode izražanja in pluralizacije medijev.

Prepričani smo, da se ti cilji lahko dosežejo in razumno je pričakovati, da bo dosežen oprijemljiv napredek. Naša zaveza je, da zavarujemo prijateljstvo, ki povezuje Evropsko unijo in Tunizijo, ob tem pa učvrstiti obstoječ odnos, vključno s stališčem spora, ki se lahko pojavi v zvezi z zamislijo o višjem statusu te države. Vendar mora konkretne korake narediti Tunizija sama.

Louis Michel, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, na začetku bi se rad obema zahvalil in čestital komisarki za stališče, ki ga je zavzela Komisija s tem v zvezi. Povsem soglašam s tem stališčem, ker se mi zdi veliko razumnejše kot stališče, ki so ga zavzeli tisti, ki so zahtevali današnjo razpravo in nisem povsem prepričan, čigava zamisel je to bila.

Kot je bilo rečeno, je bila Tunizija prva evrosredozemska država, ki je podpisala pridružitveni sporazum, in je dejavna partnerica pri evropski sosedski politiki. Vredno je poudariti, kot je storil gospod Kasoulides, da je Tunizija 1. januarja 2008 postala edina sredozemska država, ki ima prostotrgovinski odnos z Evropsko unijo. To sodelovanje zelo dobro deluje in Tunizija dokazuje, da ima čudovito sposobnost črpanja. Tunizija je dosegla znaten napredek, ki je posledica zelo visokega standarda razvoja z družbenogospodarskimi rezultati, ki so jih priznale mednarodne institucije. V gospodarskem smislu je Tunizija med letoma 2002 in 2008 dosegla povprečno stopnjo rasti 4,6 %. Poleg tega je uspela zmanjšati svoje breme dolga.

V družbenem smislu bi bilo nepošteno, če bi spregledali dosežen napredek, zlasti glede žensk. Kazalniki govorijo sami zase: 59 % študentov visokošolskega izobraževanja so ženske. Splošno izobraževanje je za ženske obvezno od 6. do 16. leta in ženske štejejo skoraj četrtino delovnega prebivalstva v Tuniziji.

Priznam, da ti rezultati očitno ne morejo zakriti nujne potrebe po tem, da se spodbudijo tunizijske oblasti, naj dosežejo še večji napredek pri človekovih pravicah in upravljanju, kajti dobro se zavedamo, da je treba tu še veliko storiti. Tako kot drugi govorniki sem zaskrbljen nad tem vprašanjem zaradi demokratičnih vrednot, ki jih zagovarjamo. Vendar je pomembno tudi to, da ne pozabimo, da nismo edini, ki zagovarjamo te vrednote. So namreč tudi v srcu tunizijske družbe, ki je dinamična in proevropska družba.

Zaradi vsega tega moramo podpreti zahtevo Tunizije, da se ji odobri višji status v tem partnerstvu z Evropsko unijo. Verjamem tudi, da bomo s tem dialogom našli ustrezen okvir za spodbujanje svojih partneric, da bodo dosegle nadaljnji napredek na področju upravljanja.

Očitno moramo opraviti dialog z našimi partnericami brez samozadovoljnosti, vendar tudi brez zatekanja k nekakšnemu svetohlinskemu dogmatizmu, za katerega se Evropa vse pre pogosto specializira in ki je poleg tega pogosto protiproduktiven.

Očitno nisem neobčutljiv za posebne primere, ki so jih sprožili nekateri ljudje. Očitno imamo pravico, da vprašamo svoje partnerice o okoliščinah, za katere menimo, da so nesprejemljive, vendar bi rad končal s tem, da poudarim uspeh Tunizije pri ustanavljanju političnega sistema, ki temelji na načelu ločitve med cerkvijo in državo.

Javni organi v Tuniziji so zmožni zagotoviti ljudem paket osnovnih storitev, torej storitev, ki jih druge države v regiji niso sposobne izpeljati, in prepričan sem, da je pomembno, da tudi to poudarimo. Zato sem izredno optimističen glede prihodnosti odnosov med Tunizijo in EU, saj napreduje v razmerah vzajemnega spoštovanja med partnericami, ki spoštujejo druga drugo in so se sprazumele glede temeljnih vprašanj.

Hélène Flautre, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, vznemirili so me govori, ki sem jih pravkar slišala, od komisarke pa vse do kolegov poslancev. Čutim, da smo se res zelo namučili, da smo pridobili točno in objektivno razumevanje sedanjih razmer v Tuniziji.

Odkrito rečeno, ko vas poslušam, se mi zdi, kot bi poslušala zahodne intelektualce, ki so se pred desetletji veselo pogovarjali o gospodarskem in socialnem uspehu držav v ZSSR ob popolni nezmožnosti, da bi šli tja in pogledali, koliko v praksi pomenijo naše skupne vrednote v tistih državah. Kaj so naše skupne vrednote, gospod Michel? To so človekove pravice, demokracija in pravna država.

Vsi ste povsem pravilno poudarili, da je Tunizija naša prva partnerica, ki je podpisala pridružitveni sporazum. To je res in zato je vse to tako zaskrbljujoče, ker tu ne govorimo o vrzelih, komisarka, ali o majhnih korakih. Ne. V Tuniziji gre za ogromno, nenehno zavračanje človekovih pravic in demokracije. Ali lahko poveste za en sam časopis, stranko ali zvezo, ki je bil odobren v zadnjih 20 letih? Ne.

Resnica je, da so temeljne svoboščine sistematično in popolnoma zanemarjene in z njimi naše zaveze. Ne gre za moraliziranje, gre za spoštovanje vrednot Evropske unije in upoštevanje zavez, ki smo jih dali s podpisom tega pridružitvenega sporazuma.

Zato zahtevam, da se opravi vsaj skupna analiza tega vprašanja. Prepričana sem, da smo trdo delali, da imamo to razpravo, nedvomno pa bi bolje porabili čas, če bi dejansko organizirali delegacijo, takšno, ki bi resnično šla in se srečala s civilno družbo v Tuniziji in različnimi člani njene družbe, da bi ocenila nenehno nestrpnost, ki jo doživljajo zagovorniki človekovih pravic, študenti, sindikalisti, delavci in odvetniki. Skoraj v vseh združenjih so bili prevrati, ki so pokazali na določeno stopnjo avtonomnosti glede oblasti. Zato sem prepričana, da ste o tej stvari povsem zavedeni.

Zdaj, ko sem poslušala vaše govore, dobro razumem, zakaj nočete videti prave slike Tunizije. Nočete je videti zato, ker verjamete, da so v igri gospodarski interesi, in ker verjamete, da so v igri interesi, ki se nanašajo na boj proti terorizmu in nezakonitemu priseljevanju. Vse to ste izrazili na najjasnejši način in nadaljujete o napredku, ki se nanaša na enakost med moškimi in ženskami in na družino, napredku, ki seže nazaj v čas Bourguibe. Ponavljam, to je iz Bourguibovega časa. Od takrat ni bilo nobenega napredka.

Zato sem prepričana, da nikakor ne moremo predlagati višjega statusa, če imamo kaj spoštovanja do sebe, do sporazumov, ki smo jih podpisali, do sosedske politike ali do vrednot EU. Zato vam naravnost povem: to se bo zagotovo zgodilo, če prekličete vse zahteve in vse zaveze v zvezi s človekovimi pravicami in demokracijo za vse države v Sredozemlju.

Charles Tannock, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, Tunizija je prijateljica in zaveznica Evropske unije, uspešna, napredna, sodobna in meritokratska sekularna družba, edinstvena v arabskem svetu. Tunizija ima prav, da zavzema nekompromisni odnos do islamskega ekstremizma, ki zagovarja džihad.

V Tuniziji hitro nastaja večstrankarski politični sistem in to je država, kjer so ženske povsem enakopravne članice družbe. Zakaj torej skušamo odvrnit Tunizijo in njenih 10 milijonov ljudi? Morda zaradi zavisti njenemu uspehu, morda zato, ker je majhna in nima nafte in v nasprotju z Libijo ali Savdsko Arabijo ni tam nobenega gospodarskega vzvoda za EU.

Po mojem mnenju se tisti, ki so ustvarili to razpravo, zadnja leta namenoma trudijo, da bi sabotirali večji del razvoja v odnosih EU/Tunizija. Še posebno nadležno je, da se ta razprava pojavlja v istem času kot obisk tunizijskih parlamentarcev v Strasbourg, ki, mislim da, sedijo tukaj in poslušajo to razpravo.

Tunizija potrebuje našo podporo, spodbudo in dialog, ne pa nenehen tok nesmiselnih žaljk. Silno ironično je, da levica, ki je trdila, da je tako zelo za pravice žensk, napada Tunizijo kljub dejstvu, da ta država ponuja ženskam priložnosti in svobodo, ki si je ni mogoče zamisliti nikjer drugje v arabskem svetu.

Dejstvo, da tunizijske oblasti prepovedujejo nošnje rute na javnih mestih, kaže na njihovo odločenost, da zavarujejo tunizijske vrednote sekularizma, strpnosti in svobode. Tunizijo moramo spoštovati kot svojo evrosredozemsko napredno partnerico.

Predsednik. Čeprav mi niso povedali, da je navzoča tunizijska delegacija, so pomahali, ko ste jih omenili. Rad bi vam zaželel dobrodošlico na galeriji.

Marie-Christine Vergiat, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, osebno me zelo veseli, da imamo to razpravo o položaju človekovih pravic v Tuniziji. Pri organizaciji razprave je bila ključna Konfederalna skupina Evropske združene levice – Zelene nordijske levice. Ves čas sem zagovarjala človekove pravice, a človekove pravice so enake po vsem svetu.

Obžalujem, da te razprave ni spremljalo glasovanje o resoluciji. Besede pridejo in gredo, le pisne besede ostanejo. Kot najstarejša partnerica EU je Tunizija dobila najvišji znesek pomoči na prebivalca od vseh držav na jugu in je zavzeta udeleženka pri pripravah za območje proste trgovine na področju Sredozemlja. Pravzaprav tako zavzeta, da so njeni voditelji začeli terjati svoje dividende in zahtevati koristi višjega statusa.

V celoti podpiram pripombe gospe Flautre in delim njen preplah ob nekaterih pripombah, ki jih je dala. Sporazumi o partnerstvu EU so do zdaj vključevali klavzule o demokraciji in človekovih pravicah. Te klavzule je treba preučiti prav tako natančno kot gospodarske. Dejstvo je, komisarka, da poročilo Komisije o izvajanju sosedске politike v tem pogledu ni zadovoljivo in da gre za jasen primer dvojnih standardov.

Dne 25. oktobra je bil gospod Ben Ali ponovno izvoljen v peti mandat in je dobil več kot 89 % glasov. Že ta številka sama razkriva stanje demokracije v tej državi. To je vklenjena demokracija, kjer zagovornike človekovih pravic, sodnike, odvetnike, novinarje – na kratko, vse, ki si upajo izzvati režim, – nadlegujejo, zapirajo in v nekaterih primerih celo mučijo.

Od lanskega septembra je bil resničen premik v smeri avtoritarne policijske države, kot kaže primer Taoufika Bena Brika, ki mu bodo sodili naslednjo soboto. Lahko bi omenili tudi Zouhairja Makhoulfa in Fahema Boukadousa, od katerih je bil eden obsojen, ker je govoril o okoljskih razmerah v svoji državi in drugi, ker se je udeležil delavskih demonstracij v svoji državi.

Da, to je družbeno stanje v Tuniziji. Zagovorniki človekovih pravic, kot so Kamel Jendoubi, Sihem Bensedrine, Sana Ben Achour in Kemais Chamari so žrtve sramotne tiskovne kampanje. Sadok Chourou gnije v ječi zadnjih 16 let in Radhijo Nasraoui, ki je bila njegova odvetnica, so blatili tako, da je njena kariera za vedno uničena.

Študenti in drugi so prijeti in samovoljno obsojeni. Njihove potne liste zadržujejo ali jih ne obnovijo in nekaterim borcem za človekove pravice preprečujejo, da bi zapustili ozemlje in nastopili kot priče. Sestanki združenj, ki so neodvisna od vladajoče oblasti, so prepovedani, njihove udeležence zasledujejo in nimam dovolj časa, da bi predstavila pravo sliko realnosti tunizijske socialne politike.

Zakaj traja tako dolgo, da bi se tunizijska vlada odzvala na poročilo ZN? Zakaj je zavrnila opazovalce EU, če so volitve tako demokratične, kot pravi, da so? Dejstva so tu in vse več jih razkrijejo časopisi v naših državah.

Komisija in Svet morata to upoštevati. Tunizija mora spoštovati svoje zaveze glede demokracije in človekovih pravic. Dejansko ni sprejemljivo, da bi dobila višji status. Da, sem za enako partnerstvo! Da, vse države na svetu morajo biti obravnavane enako, vendar pod pogojem, da spoštujejo svoje zaveze. S tem bom končala, gospod predsednik.

Gerard Batten, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, zdi se, da so razmere v Tuniziji v celoti pozitivne. V Tuniziji imajo najstabilnejšo družbo v Severni Afriki. Imajo, kar je tehnično demokracija, čeprav po zahodnih standardih morda zgolj poldemokracija, vendar jih za to ne bi smeli kritizirati, ker so naredili velik napredek. Obstaja uradna politika delovanja v smeri k polni demokraciji in Tunizija je stabilna družba z

visoko stopnjo osebne varnosti. To je bilo doseženo z zadušitvijo njihovih islamskih skrajnežev in komunistov, kar je cena, vredna svojega denarja. Njena uradna politika je zasledovanje kulturne enotnosti – ustvarjanje enega ljudstva. To je vsekakor učna ura, ki bi koristila številnim evropskim državam, vključno z mojo, Združenim kraljestvom.

Gospodarsko napredujejo. Samo 7 % prebivalstva živi pod mejo revščine. Imajo enega najboljših zdravstvenih standardov med državami v Severni Afriki z razmeroma visoko stopnjo pričakovane življenjske dobe. Politično njihova ustava omejuje število sedežev, ki jih lahko ima stranka v poslanski zbornici, s tem da je 20 % sedežev rezerviranih za manjšinske stranke. To se zdi pozitivna razsvetlitev v primerjavi z večinskim volilnim sistem v Združenem kraljestvu, ki je, po mojem mnenju, zarota proti volivcem, da se obdržita konzervativna in laburistična stranka, vsi drugi pa se izločijo. Zato bi se morda morali kaj naučiti od Tunizijcev.

Ko že govorim o Združenem kraljestvu, moja stranka, Stranka za neodvisnost Združenega kraljestva, je prejšnji teden doživela nekaj kritike s strani nekaterih islamskih skrajnežev in domnevno liberalnih strani, ko smo predlagali načrt, da bi morali biti človeški obrazi v javnih zgradbah in v zasebnih zgradbah, ki želijo uvesti ta pogoj, razkriti. A poglejte, kaj je storila Tunizija. Zakon št. 108 prepoveduje rute, kar gre mnogo dlje, kot je predlagal kdor koli drug. Minister za verske zadeve, Boubaker El Akhzouri, je skritiziral ruto, da nasprotuje „kulturni dediščini“ države, ki obravnava islamska oblačila kot „tuj pojav“ v družbi. No, to je zelo zanimivo, ker prihaja iz islamske države. Več ko izvem o Tuniziji, bolj pozitiven vtis naredi name. Vendar sem videl številke, ki kažejo, da je bilo za ključne projekte v programu sosedstva EU porabljenih 70 milijonov EUR. Moji volivci, ki so med najrevnejšimi v Londonu, si ne morejo privoščiti takega izdatka. Mi hočemo trgovino, prijateljstvo in sodelovanje s Tunizijo, vendar ne za ceno ropanja davkoplačevalca v Združenem kraljestvu. Pomagajmo jim povečati njihovo demokracijo in razviti blaginjo in, če hočejo kak brezplačen nasvet, naj ostanejo daleč stran od Evropske unije in ohranijo svojo svobodo in neodvisnost.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, trgovinski odnosi med EU in Tunizijo so tesni in večstranski. Tunizija, ki prejema 80 milijonov EUR finančne pomoči letno, je svetel primer uspešne razvojne politike. Kot država z gospodarstvom v vzponu je prevzela vodilni položaj v Magrebu, bila je prva sredozemska država, ki je ustvarila območje proste trgovine z EU in žanje sadove zdrave gospodarske rasti. Zato se pričakuje, da bo imela Tunizijska republika konstruktivno vlogo v razpravah o evropsko-sredozemskem načrtu za trgovino po letu 2010 in o sodelovanju z državami Magreb.

Ni pa vse idealno. Obstajajo člani, ki povezujejo evropsko pomoč iz sporazuma o partnerstvu s spoštovanjem človekovih pravic. Prav tu nastopi protislovje – denar, ki naj bi se uporabljal za spodbujanje tunizijskega gospodarstva, se uporablja tudi za financiranje in podporo diktatorskega, protidemokratskega aparata. To je splošen problem v zvezi z našo razvojno in pridružitveno pomočjo. Treba je narediti nekaj v zvezi s tem, kajti EU ne sme niti posredno spodbujati kršitev človekovih pravic v Tuniziji, Kongu ali seveda v Turčiji, ki je država kandidatka.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Tunizija je, tako kot celotna regija Magreb, pomembno strateško območje. Ima ogromen potencial rasti in je privlačno območje z močnimi interesi, ne le gospodarskimi, temveč predvsem evropskimi.

Pred kratkim so se začeli tudi programi z Evropsko unijo, ki spodbujajo čezmejno sodelovanje. Če bomo to kdaj storili, je zdaj čas za oživitve odnosov, ki jih je Evropska unija vzpostavila z afriškimi državami na naših mejah, začeni s Tunizijo, s polno krepitvijo potenciala tega območja in vzdrževanjem njenega družbenega in gospodarskega razvoja, vendar v okviru svobode in varnosti.

Odnos med državami v Sredozemlju je ključni dejavnik, ki daje kohezijo in moč ambicioznemu gospodarskemu in socialnemu razvojnemu programu. V političnem smislu je mogoče reči, da je Tunizija država, v kateri je demokracija še vedno razmeroma mlada, vendar se zdi, da je zastavljeni akcijski načrt v skladu s pričakovanji Evropske unije.

Pojav novih strank in razumna navzočnost žensk v parlamentu po volitvah konec oktobra 2009 potrjuje, da je bil narejen znaten napredek glede demokratične udeležbe. Kakor koli, svobodo tiska je treba povečati in zaščititi, pa tudi enake možnosti za moške in ženske ter temeljne človekove pravice na splošno.

V tem okviru lahko pomagamo Tuniziji, da bo sklenila prizadevanja, ki se jih je lotila z odstranjevanjem potencialnih ovir do polnega razvoja ljudi v tej državi in vse to v okoliščinah višjega statusa.

Osrednja vloga Tunizije v Sredozemlju in procesu posodobitve, ki je v teku v tej državi, zahteva resen in uravnotežen pristop, ki bo omogočil brezpogojno uveljavitev vrednot, ki jih podpira Evropska unija. Evropski parlament ne more dovoliti nobenih napak na poti k demokraciji, zdaj še manj kot kdaj koli.

Namesto tega lahko s konstruktivnim dialogom in pazljivo diplomacijo nadalje konsolidiramo odnos, namenjen temu, da bo okrepil državo, ki ji je treba v nekaterih sektorjih, na primer pravosodju in svobodi združevanja, pomagati, da bo rasla, vendar državo, ki je, ponavljam, absolutno osrednja in bistvena za politiko stabilnosti v Sredozemlju.

Carmen Romero López (S&D). – (ES) Spoštovanje Tunizije pomeni tudi spoštovanje njene demokratične opozicije, ki bi se rada organizirala, vendar je zatrta, in spoštovanje njene civilne družbe, ki je tudi opozicija prihodnosti. Zato bi rada pozdravila člane parlamenta, ki so zdaj navzoči tukaj na tem zasedanju, pozdrave pa bi rada poslala tudi tistim, ki bodo morda postali člani parlamenta v prihodnosti, vendar so zdaj ogroženi in morda zaprti. Zato mislimo, da je za civilno družbo zelo pomembno, da se organizira, in da je treba demokratično opozicijo spoštovati kljub dejstvu, da zdaj ni organizirana.

V Španiji – to lahko rečem kot španska poslanka v Evropskem parlamentu – smo doživeli družbo, v kateri so demokratično opozicijo v času diktatorstva mučili in zatirali. Če opozicija ni teroristična, ampak demokratična, ima vrednote, ki so vrednote prihodnosti. Zato moramo pomagati tej opoziciji, ki zdaj ni organizirana, vendar je demokratična in se bojuje za vrednote tunizijskega prehoda in za konsolidacijo teh vrednot. Moramo ji tudi pomagati, da se bo organizirala.

Opoziciji moramo pomagati tudi zato, da bodo voditelji in protagonisti v prihodnosti morda lahko v opoziciji ali v vladi, saj je kroženje bistveno za demokratično družbo.

Zato to stopnjevanje nasilja, ki smo mu zdaj priča in se lahko v prihodnje še okrepi, ni najboljši adut za višji status.

Vemo, da je Tunizija članica evro-sredozemskega partnerstva in ima naklonjenost do Sredozemlja in do demokracije. Zato hočemo, da v tem obdobju prispeva tudi k demokratični konsolidaciji in da se bo sposobna organizirati tako, da bo lahko res lojalna članica, ki bo prispevala k temu, da bo Sredozemlje hitro rastoče območje z demokratičnimi vrednotami.

To je naša želja za prihodnost in to je tisto, kar želimo Tuniziji.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Gospod predsednik, ni dvoma, da je Tunizija partnerica, s katero bi morala Evropska unija vzdrževati odnose v imenu regije Sredozemskega morja in na bilateralni ravni. A ob tem, ko upoštevamo gospodarske zadeve, bi morali, kot Evropska unija, vztrajati na preglednosti demokratičnih procesov v tej državi in pravni državi.

Kljub dejstvu, da je Tunizija stabilna država, na žalost ni država, kjer bi se vzdrževali vsi demokratični standardi. Mednarodne nevladne organizacije pravijo, da varnostne sile tam mučijo zapornike in nekažnovano ukrepajo, ker jih ščitijo visoki uradniki. Svoboda tiska in svoboda govora sta drastično omejeni in za razmere novinarjev pravijo, da so med najslabšimi v arabskih državah. Zatiranje ima pogosto versko ozadje. Pregarjanje krščanske manjšine postaja vedno bolj zaskrbljujoče. Vlada v Tuniziji ne prenaša izrazov nasprotovanja ali obstoja neodvisne opozicije.

Ob tem, ko se spominjamo, da je bila Tunizija prva sredozemska država, ki je podpisala pridružitveni sporazum z Evropsko unijo, moramo odločno vztrajati pri opazovanju pogojev sporazuma. Spoštovanje človekovih pravic in demokratičnih standardov v Tuniziji mora biti pogoj za nadaljnje sodelovanje s to državo.

Dominique Baudis (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, da bi se izognili smešnim trditvam – danes zjutraj smo slišali eno ali dve – bi rad omenil nekaj objektivnih dejstev v zvezi s Tunizijo, državo partnerico Evropske unije.

Družbene razmere so se razvijale zelo ugodno, z izjemnim povečanjem povprečnega dohodka na prebivalca in zdaj velika večina Tunizijcev izpolnjuje merila, ki opredeljujejo članstvo srednjega razreda. Več kot 90 % Tunizijcev uživa socialno varstvo in več kot četrtina tunizijskega proračuna se namenja izobraževanju in rezultat je, da je država prva, ki je dosegla razvojne cilje tisočletja na področju osnovnega izobraževanja.

Nazadnje, kot je malo nazaj poudaril gospod Michel, so pravice žensk priznane in zajamčene. Na univerzitetni ravni študira več žensk kakor moških in 40 % učiteljev je ženskega spola. Četrtnina politikov, lokalnih uradnikov in novinarjev je žensk. Številne države bi zavidele tej statistiki.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Gospod predsednik, osebno bi rada dodala svoj glas tistim, ki so že govorili, da bi obsodila predvsem zaskrbljujoče razmere v Tuniziji, v katerih se je znašel novinar in pisatelj Taoufik Ben Brik.

Ob več prijetjih novinarjev in sindikalistov, ki so doživeli nasilje in grdo ravnanje, in ob zavrnitvi dovoljenja za vstop tujih novinarjev med predsedniškimi volitvami, se zatiranje političnih nasprotnikov in aktivistov za človekove pravice nadaljuje. Po polomiji s sodnim procesom in zaprtju daleč od družine, ki otežuje obiske, je Taoufik Ben Brik ostal v takem zdravstvenem stanju, ko te zaskrbi za človekovo življenje.

Kako lahko kdo spregleda, da so te razmere besen napad proti nekomu, ki je pokvaril načrt? Zato ne moremo kot odgovor na vse preprosto uporabiti trgovino. Nasprotno, prepričana sem, da je za EU bistveno, da se odzove hitro in odločno ter zahteva izpustitev Taoufika Bena Brika in drugih zapornikov vesti.

V Tuniziji je zastašujoč padec na področju človekovih pravic. To vpliva na sodelovanje Evrope s to državo, otipljivo izboljšanje razmer pa pomeni enega od pogojev za odprtje pogajanj o višjem statusu partnerstva med EU in Tunizijo.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Gospod predsednik, imamo dobro podlago za sodelovanje s Tunizijo. Omenjena sta bila pridružitveni sporazum in sporazum o prosti trgovini. Gospa Kroes je rekla, da govorimo o vključitvi tunizijskega gospodarstva v enotni trg. To je res najdlje, kamor lahko gremo z državo zunaj EU in zato tvori trdno podlago. Tunizija je trdna in prijateljska partnerica s potencialom za nadaljnjo krepitev naših odnosov, če še enkrat citiram gospo Kroes.

Prav zato, ker imamo te tesne odnose, smo tudi sposobni govoriti z našimi kolegi o vseh vprašanjih, ki bi lahko povzročila morebitno zaskrbljenost. Osebno se pogovarjam z našimi kolegi, ki so tukaj na galeriji, in menim, da bi se morali pogovoriti o vsem.

Vendar v tej zvezi ne smemo zavržiti zrnja skupaj s plevami. V Tuniziji imamo tudi problem, ko državi, ki se želi kot arabska država razvijati na sekularen način, grozijo skrajneži. Naklonjen sem vsakemu, ki ukrepa proti islamskim skrajnežem.

A glede drugih zadev mislim, da bomo dosegli napredek s pogovori, ki so v teku. S Tunizijo lahko govorimo o vsem, ker je zanesljiva partnerica. Zato z veseljem pričakujem nadaljevanje našega dialoga.

Cristian Dan Preda (PPE). – (FR) Gospod predsednik, kot je bilo že poudarjeno, je Tunizija pomembna partnerica EU; omenjena je bila tudi izjemno pomembna vloga, ki jo ima v Tuniziji socialno področje. K temu bi rad dodal še nekaj političnih vidikov, ki so pomembni, kajti Tunizija, kot je bilo že rečeno, je družba, ki prakticira večstrankarsko politiko, čeprav v omejeni obliki, s kvoto za opozicijo, vendar kljub temu brez dvoma večstrankarsko politiko. Omenjeno je bilo tudi vprašanje enakosti med spoloma.

V vseh naših državah, v državah v Evropi, vsa ta politična mnenja sobivajo ob svobodi tiska in to je tisto, kar dejansko ustvarja razliko, kajti v Tuniziji ta svoboda sicer obstaja, vendar je omejena in novinarji so dejansko v težavah.

Zato se pojavlja naslednje vprašanje: ali lahko *približevanje* Evropski uniji poveča to svobodo ali ne? Po mojem mnenju bi lahko *približevanje* EU Tuniziji pomagalo dopolniti družbeni napredek, dosežen z nekaterimi oblikami izjemno pomembnega političnega napredka.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Gospod predsednik, komisarka, izrazili ste svoje upe, da bo Tunizija napredovala na področju demokratične reforme in svobode izražanja. Vso pravico imate do tega, kajti to je preprosto v skladu s sporazumom o pridružitvi in zavezami, ki jih je dala Tunizija Evropski uniji.

Zato sem zelo presenečen nad pripombami, ki sta jih dala gospod Baudis in gospod Michel, ki vas, kot kaže, spodbujata, da bi prezrli ta vidik v odnosu do Tunizije in našem sodelovanju in povsem opustili člen 2 pridružitvenega sporazuma.

Poleg tega bo treba prehoditi še dolgo pot, preden bodo te zaveze spoštovane, če sodimo – kot je že omenila moja kolegica gospa Guillaume – po usodi neodvisnega novinarja Taoufika Bena Brika, ki je v zaporu od lanskega oktobra po sodnem procesu, v katerem so njegovi odvetniki popolnoma kršili zakon. Poleg tega, da so mu neupravičeno odvzeli svobodo, se slabša še njegovo zdravje in ima omejene pravice do obiskov.

Zato vas sprašujem, komisarka, ali namerava Komisija poseči v okviru Pridružitvenega sveta in zahtevati takojšnjo izpustitev gospoda Bena Brika ter zagotoviti, da se bo upošteval njegov položaj in njegovo zdravstveno stanje, če ne drugega, zaradi humanitarnih razlogov?

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, 14. januarja sem se srečala s člani tunizijske delegacije. Odkrito smo izmenjali naše poglede in se pogovorili.

Kot francoska Alžirka sem zavezana Magrebu in se zavzemam za združeni, pluralistični in demokratični Magreb. Vprašanje človekovih pravic je zame bistveno, pomembno in ena od temeljnih vrednot Evropske unije. Razprava o tem vprašanju, kot se pojavlja v Tuniziji, je bistvena in ustrezna.

Včeraj zjutraj sem srečala ženo gospoda Bena Brika, ki gladovno stavka, pa tudi aktiviste iz evrosredozemskega omrežja za človekove pravice in sem zaskrbljena. Zdi se, da je življenje gospoda Bena Brika v nevarnosti zaradi bolezni in razmer v priporu. Prepričana sem, da razumete, da bo odgovornost, če se bodo te skrbi uresničile, z vso težo padla na ramena tunizijskih oblasti.

Poleg trgovinskih odnosov moramo upoštevati tudi socialna vprašanja. Pojav mladih Tunizijcev, ki se mečejo v Sredozemsko morje, je proizvod zaprte družbe, ki ne ponuja nobenih možnosti svojim mladim ljudem. Obramba proti fundamentalizmu in gospodarskim zahtevam ne sme služiti kot izgovor za zanemarjanje človekovih pravic. Zdaj je bistven resničen napredek na področju človekovih pravic. Tu ne govorimo o svetohlinskem dogmatizmu, ampak o nujni situaciji, ki jo mora Evropska unija pomagati rešiti.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Države severne Afrike se pogosto tlačijo v isti koš in kot lahko vidim, je to v veliko škodo Tuniziji.

Omenjali so enakost. V primerjavi s številnimi drugimi arabskimi državami je Tunizija izjemna v tem, da ima zakonodajo, ki varuje otroke pa tudi ženske. Kot je bilo že poudarjeno, ima Tunizija na svojih univerzah več študentk kakor študentov, zvišal pa se je tudi življenjski standard. Infrastruktura države je v dobrem stanju. Po volitvah je parlament izvolil ali imenoval odbor za človekove pravice.

Pripravljenost Tunizije za sodelovanje z EU je priložnost, ki bi jo morali zgrabiti z obema rokama. Zdaj ima Tunizija delegacijo, ki obiskuje Bruselj in Strasbourg in prosi za podporo svojemu delu pri spodbujanju človekovih pravic, in ob razvijanju in poglobljanju njenih povezav z EU bi bilo po mojem mnenju v nasprotju z načeli EU, če ne bi pozitivno sprejeli teh zahtev in še naprej razvijali odnosov.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot nekdo, ki od leta 1982 dva do trikrat na leto obišče Tunizijo in se kot katolik udeležuje maše 6. januarja, kar sam redno počnem, si resnično težko zamislim Tunizijo kot državo, ki zatira versko svobodo.

Obstajajo problemi, a za božjo voljo, nikar ne glejmo teh držav, ki se trudijo, da bi napredovale, skozi prizmo zahodnih držav, kajti če bomo uporabljali ta parameter, parameter, ki ga je nekdo uporabil danes zjutraj v zvezi s Tunizijo, potem bi bil verjetno nekaterim evropskim državam zavrnen vstop v Evropsko unijo zaradi nasilja in odrekanja svobode, ki obstaja tam v večjem obsegu kakor v Tuniziji.

Tako se pojavlja sporno vprašanje, ki je rezultat konkretnega dejstva, namreč, da imamo pred sabo državo, ki je ukinila islamski fundamentalizem, ki se trudi za sodelovanje in politiko miru z Evropo, ki se trudi razvijati. Obstajajo problemi. Prepričan sem, da je pot do rešitve teh problemov v krepitvi dialoga in prijateljstva in pomoči tem državam, da dosežejo več.

Neelie Kroes, članica Komisije. – Gospod predsednik, hvaležna sem poslancem, da so odprti in neposredni in da so dali svoje pripombe na tak način, da je poudarek kljub temu, da imajo nekatere skupine različne pristope, na tem, kako lahko najdemo rešitev.

Ob tem bi rada začela s pripombo v odgovor na izjavo gospoda Désirja. Skliceval se je na pripombo Louisa Michela. Prepričana sem, da lahko Louis Michel govori sam zase, vendar sva bila prej v isti ekipi, če tako rečem, tako da vem, kakšno stališče ima do tega vprašanja. Čeprav gospod Désir pravi, da predlog pomeni, naj ne storimo nič, to ni vtis, ki sem ga dobila jaz in iskreno upam, da tudi vi niste dobili takega vtisa ob mojih uvodnih pripombah.

Res gre za razliko v pristopu. Nekateri želijo samo enakopraven dialog in gospod Kasoulides se zavzema za to. Bili so tudi pozivi k prijateljskim vezem. Vsi ti pristopi nakazujejo, da je treba sesti za mizo, se pogovoriti o vprašanih in poskušati doseči vzajemno razumevanje glede tega, kako rešiti nekatera vprašanja, o katerih

se vsi strinjamo. O tem ni nobenega dvoma, kajti človekove pravice in svoboda govora so res zelo pomemben in bistven del vsakega sporazuma.

Ob tem bi se rada dotaknila nekaterih vprašanj, ki so bila postavljena. Prvič, okrepitev institucij. Kar skušamo pospeševati in spodbujati na vseh sestankih, ki jih imamo ali jih načrtujemo v prihodnjih mesecih, je vzpostavitev rednega dialoga kot sredstva za doseganje bistvenega napredka glede človekovih pravic in demokracije.

V naslednjih nekaj mesecih bo sestanek pododbora za človekove pravice in lahko ste prepričani, da bo tam vsebinski dialog, ki se bo ukvarjal z vprašanji, ki nas vse skrbijo, in tem, kako se jih lotiti.

Glede vprašanja kršitev človekovih pravic v Tuniziji so se govorniki redno sklicevali na dejstvo, da Tunizija doživlja kritike zaradi svoje kartoteke o človekovih pravicah. Po predsedniških in zakonodajnih volitvah oktobra lanskega leta, se je poostrišlo zatiranje opozicijskih strank, novinarjev in borcev za človekove pravice. Mednarodna skupnost je povsem jasno pokazala, da takšno vedenje oblasti ni sprejemljivo in je v nasprotju z mednarodnimi zavezami Tunizije. Tako da ponovim, kar sem že rekla, znotraj EU ne sme biti nobenega nerazumevanja: zaveze so zaveze in mi moramo vztrajati pri tem.

Tunizija mora zares pokazati močnejšo zavezo temeljnim skupnim vrednotam, kot so spoštovanje človekovih pravic, demokracija in pravna država. Prav tako mora spoštovati tudi svoje lastne mednarodne zaveze na tem področju. Komisija bo zasledovala našo politiko sodelovanja in dialoga o teh vprašanjih, zlasti v okviru organov, ki jih je ustanovil pridružitveni sporazum.

Hkrati EU zagotavlja podporo, da bi izboljšala upravljanje in spodbudila reforme na področju pravosodja s sodelovanjem in tehnično pomočjo. Naša prednostna naloga je napredek s Tunizijo na tem področju, na primer z dejavnim spodbujanjem borcev za človekove pravice in organizacij civilne družbe v okviru Evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice.

Prizadevanja so tudi na področju pravosodnega sodelovanja. EU zagotavlja 17,5 milijonov EUR za financiranje projekta tehnične pomoči za posodobitev sodstva. To so nekateri poslanci tega parlamenta kritizirali, ker zagotavlja sredstva predsedniku tunizijskega pravosodnega sistema.

Projekt ima številne sestavne dele. Ti vključujejo usposabljanje za sodnike in odvetnike, tehnično podporo za sodišča, infrastrukturo in boljše informacije za državljane. Ko bo projekt končan, bomo ocenili rezultat. Gotovo se strinjam, da nas delo na tem področju izpostavlja nekaterim političnim tveganjem. A če hočemo spodbuditi reformo, moramo kljub temu ukrepati, sicer bo sodelovanje EU omejeno zgolj na gospodarski sektor. Vsi pa soglašamo, da to ni pravi pristop in da ne bi bil v skladu s cilji naše lastne splošne politike glede odnosov s Tunizijo.

V zvezi z vprašanjem glede višjega statusa Tunizije, ki sta se ga dotaknili gospa Flautre in gospa Vergiat, menim, da je treba dati prednost nadaljevanju in krepitvi dialoga s Tunizijo. Zavedamo se, da je Tunizija pomembna zaveznica EU v regiji in da je dosegla znaten napredek pri gospodarski in družbeni posodobitvi. Morda gre za to, ali nekdo vidi kozarec na pol poln ali na pol prazen. Ob tem smo prepričani, da moramo nadaljevati našo politiko podpiranja teh sil v Tuniziji, ki delujejo za politično, gospodarsko in družbeno posodobitev njihove države. Smo za predloge Tunizije glede okrepitve odnosa med obema partnericama. Svet in Komisija bosta pregledala ta vprašanja zelo pozorno in pripravljena sem vam poročati o nadaljnjem razvoju.

Po drugi strani pa menim, čeprav je v interesu EU, da se okrepijo odnosi s Tunizijo, da bi odobritev višjega statusa vključevala močno zavezo na strani Tunizije glede človekovih pravic in upravljanja, tako da to ne bi bilo nobeno darilo.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Edward Scicluna (S&D), v pisni obliki. – V trenutku, ko se dialog med Tunizijo in EU nadaljuje na ravni Komisije in Parlamenta, se mi zdi ta razprava brezčasna. Dialog s Komisijo je vključeval načrtovanje sestankov več pododborov v okviru pridružitvenega sporazuma Tunizija-EU (vključno s pododborom za človekove pravice in demokracijo), medtem ko je dialog na ravni Evropskega parlamenta prevzel obliko nedavnega obiska pomembne tunizijske parlamentarne delegacije v Bruslju, ki je zastopala štiri politične stranke, zastopane v tunizijski poslanski zbornici, skupaj z medparlamentarnim sestankom Tunizija-EU, ki je načrtovan za marec 2010 v Bruslju. V času, ko se nadaljuje pomemben in konstruktiven dialog med Tunizijo in EU,

mislim, da bi bilo neprijetno imeti razpravo, ki bi lahko spodkopala napredek. Zagotovimo, da se bodo Tunizija in druge države zunaj EU uskladile s standardi EU na gospodarskem, socialnem ali političnem področju. Vendar naredimo to v dobro načrtovanem in strukturiranem dialogu.

3. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države

3.1. Nedavni napadi na verske manjšine v Egiptu in Maleziji

Predsednik. - Naslednja točka je razprava o predlogu resolucije o nedavnih napadih na verske manjšine v Egiptu in Maleziji⁽¹⁾.

Marietje Schaake, avtorica. – Gospod predsednik, v tednu egiptovskega pravoslavnega božiča, se je zgodil napad, v katerem je bilo ubitih in ranjenih 20 koptskih Egipčanov. Čeprav je napad lahko videti kot kaznivo dejanje posameznikov, različni drugi težavni dogodki zahtevajo našo nenehno osredotočenost na spoštovanje vseh manjšin v Egiptu.

Nasilje in sovražstvo se ne moreta sprejemati v imenu vere. Ljudje imajo univerzalno pravico do svobode vere pa tudi do tega, da so brez vere. Etnična in verska raznolikost zahteva pozorno družbo, ki je sposobna usklajevati razlike v odprti razpravi, družbo, v kateri ljudje vedo, da je njihova svoboda zajamčena ne glede na poreklo ali prepričanje.

Odperta družba se lahko uresniči, ko je ločitev vere in države izvedena v ustavi in celotnem sistemu vladanja. Varnostni ukrepi ne morejo biti edino sredstvo za obvladovanje večstrankarske družbe. Kljub temu v Egiptu zadnjih 28 let veljajo zakoni izrednega stanja. Svobodna razprava je morda najmočnejše zdravilo proti ekstremizmu in nasilju. Zato se lahko svoboda izražanja, prek spleta ali lokalno, šteje za najboljše orodje egiptovske vlade pri reševanju napetosti v družbi.

Zato je zelo težko razumeti ali sprejeti, da so vladne sile prijele okrog 30 aktivistov, politikov in bloggerjev, ki so potovali v mesto Nadž Hamadi na jugu Egipta, da bi izrazili svoje sožalje družinam tistih, ki so bili ubiti med sektaškim nasiljem. Prijetja so posebno očiten primer tistega, kar je postalo vzorec vmešavanja egiptovske vlade v državljansko pravico do svobode izražanja.

Nekaj je obupno narobe, če se ljudje obravnavajo kot zločinci zgolj zato, ker skušajo pokazati sožalje in solidarnost s sodržavljanji. V preveč primerih je bil zlorabljen argument, da se vzdržuje javni red. Od leta 2008 Egipčani ne morejo dobiti neregistrirane telefonske linije, vendar nadzor ni popoln. Zdaj veljajo nova pravila, po katerih morajo uporabniki Wi-Fi plačati za zvezo, za katero morajo dati e-poštni naslov, na katerega dobijo geslo in uporabniško ime. To omogoča dejavni nadzor vlade nad uporabniki. Poleg tega je v parlamentu razprava o osnutku zakona o ureditvi za omrežje, ki predvideva zaporne kazni za „objavo multimedijske vsebine brez dovoljenja vlade“.

Pa vendar egiptovska ustava pravi: „Svoboda izražanja ali svoboda mnenja je zajamčena. Vsak posameznik ima pravico, da izrazi svoje mnenje in ga objavi ustno ali pisno ali s fotografijo ali drugim sredstvom v mejah zakona“. Samokritika in konstruktivna kritika sta jamstvo za varnost nacionalne strukture.

Pozivam egiptovsko vlado, naj se vzdrži uvajanja izrednih zakonov, ki omejujejo temeljne pravice v smislu navzočnosti sektaških napetosti. Edino primeren je ustrezen odziv na zločine, zagrešene v imenu vere. Vendar se tega ne sme uporabljati kot vzrok za zatiranje celotnega prebivalstva z zakoni, ki omejujejo svobodo govora in izražanja. Samo, če so z ustavo zavarovane temeljne svoboščine in so vse ravni zakonodaje svobodne, bo v Egiptu možna odprta družba. Egiptovska vlada bi morala voditi svoje državljane po tej poti v svobodo in Evropa bi morala biti njena najmočnejša partnerica pri tem.

Fiorello Provera, avtor. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, resolucija, ki sem jo vložil, je odgovor na nekatere tragične dogodke, ki so se nedavno zgodili v Egiptu in drugih državah po svetu (prav včeraj v Nigeriji), in njen namen je, da bi pritegnila pozornost tega Parlamenta na vedno resnejše in neznosno stanje, v katerem preganjajo in pobijajo krščansko skupnost.

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

To ni resolucija proti egiptovski vladi, ki je ukrepala, da bi zagotovila, da bodo tisti, ki so odgovorni, privedeni pred sodišče, je bolj čas za premislek o obširnem in zaskrbljujočem vprašanju. Vsako leto je po svetu, v Vietnamu, Severni Koreji, na Kitajskem, v Nigeriji, Maleziji, ubitih na tisoče kristjanov in na milijone drugih se vsak dan na najrazličnejše načine preganja zaradi njihove vere. Ti napadi naraščajo po številu in moči sredi tišine ali brezbrčnosti in si zaslužijo nujno ukrepanje.

Predvsem se morajo vsi zavezati, da bodo spremenili vzdušje verskega sovražstva, ki se širi, in spodbudili strpnost in sprejemanje drugačnosti. Evropa je dobro seznanjena s tragedijo vojn, v katerih so se katoliki in protestanti stoletja bojevali drug proti drugemu, da ne omenjamo judovskega holokavsta. Prav zaradi svoje zgodovine mora Evropa sprejeti zaveze na tej fronti.

Druga pobuda bi bila lahko, da se vsebinsko preučijo nacionalni zakoni, v katerih najdemo pravila, ki preganjajo kristjane ali druge verske manjšine. Sodelovanje nevladnih organizacij bi bilo lahko v tem projektu zelo koristno, pozornost pa je potrebna tudi za zagotavljanje, da se tam, kjer obstaja verska svoboda, ta tudi dejansko izvaja.

Ta razprava bi bila lahko priložnost za uvedbo predloga, da se pripravi poročilo Evropskega parlamenta o verski svobodi po svetu.

Mario Mauro, *avtor*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, predmet te resolucije je dejansko verska svoboda. Zato to ni križarska vojna na identiteto ali poskus ustvarjanja problemov za to ali ono vlado, temveč obsodba dejstva, da ljudje v današnjem svetu umirajo zato, ker verujejo v Kristusa, ali so diskriminirani zaradi tega, ker je njihova vera drugačna od vere nekoga drugega.

Vse politične skupine se torej strinjajo, da obstaja problem glede verske svobode in da se je treba tega resno in trdno lotiti v okviru mednarodne skupnosti.

Zato prosimo Svet in Komisijo, predvsem pa visoko predstavnico za zunanje zadeve, da posvetijo posebno pozornost razmeram manjšin, vključno s krščansko manjšino, da bodo pobude, namenjene spodbujanju dialoga in spoštovanju med skupnostmi, dobile podporo in pozivamo vse verske oblasti, naj spodbujajo strpnost in preprečujejo pojavljanje primerov sovražstva in nasilja.

Véronique De Keyser, *avtorica*. – (FR) Gospod predsednik, dogodek, ki se je zgodil v Egiptu, bi se lahko nedvomno zgodil drugje. Mimo vhoda v koptsko cerkev se pelje avto, nekdo strelja v množico. Rezultat: sedem mrtvih (šest Koptov in en policist). Egiptovske oblasti so se hitro odzvale. Javno tožilstvo je odločilo, citiram, da bodo trije obtoženi za dogodka v Nadž Hamadiju obravnavani pred sodiščem za nujno državno varnost z obtožbo naklepnega umora.

V Maleziji se krščanske in muslimanske skupnosti prepirajo o imenu Alaha, posledice prepira pa so v ropanju in plenjenju cerkva.

Zgodbe v novicah, ki bi jih lahko opisali kot vsakdanje, imajo vpliv drugje, po vsem svetu, tudi v Evropi. To povečanje verske nestrpnosti in fanatizma ogroža temeljno svobodo, svobodo prepričanja vseh, ne glede na to, ali so verni ali agnostiki. Po vsem svetu se izvajajo zločini proti manjšinam, pa naj bodo krščanske, judovske ali muslimanske. Po vsem svetu pobijajo ali zapirajo tudi neverujoče moške in ženske, ker ne spoštujejo obredov, dogem ali verskih praks, iz katerih so se osvobodili.

Kot neverujoča oseba čvrsto podpiram to resolucijo, ki je poziv k strpnosti in ne stigmatizacija Egipta ali Malezije. Vendar, če pustimo ob strani primere, ki so bili omenjeni, bi rada poudarila odgovornost države, ki upošteva pravico svojih državljanov do svobode izražanja. Prepričana sem, da je posvetna država že po svoji strukturi največje jamstvo svobode, ki je potrebna za različnost prepričanj. To je oblika, v kateri lahko država najboljše zavaruje državljane in spodbuja dialog med skupnostmi.

PRESEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

podpredsednik

Ryszard Antoni Legutko, *avtor* – Gospod predsednik, informacije o nasilju proti kristjanom v Egiptu in Maleziji so zgolj vrh ledene gore. Rad bi načel samo tri točke.

Prvič, kristjani so postali žrtve brutalnega nasilja v številnih državah po svetu, ne samo v teh dveh. Drugič, kristjani so postali najbolj preganjana verska skupina na svetu. Številke so osupljive – ne gre za tisoče ali več

sto tisoč, gre za milijone. Tretjič, dosednji odziv evropskih družb, evropskih vlad in EU ni bil zadovoljiv: mlačen, plašen, boječ, politično primeren ali pa ga sploh ni bilo.

Ukrepati moramo odločno ali pa bodo tisti, ki preganjajo kristjane, mislili, da imajo naš tihi blagoslov. Ali si to res želimo?

Heidi Hautala, *avtorica*. – (FI) Gospod predsednik, obžalovanja vredno je, da je na svetu toliko različnih sporov, ki nastopajo pod krinko vere. V tej zvezi je treba reči, da obstajajo na svetu številni različni fundamentalistični trendi v zvezi s krščansko, islamsko in drugimi verami. Osebo sem naletela na najmanj fundamentalističnih teženj pri budizmu. Kakor koli, pomembno je, da Evropski parlament takrat, ko se pojavijo tovrstni nasilni dogodki med verskimi skupinami, zavzame stališče.

Rada bi povedala, da je bil Parlament včeraj opozorjen na samovoljno prijetje 33 borcev za človekove pravice, ki so hoteli podpreti koptske kristjane, omenjene v tej resoluciji, ki so doživeli nasilje. Zdaj bi rada rekla egiptovskim oblastem, da moramo zagotoviti, da se na tak način ne bo več preprečevalo, da bi šli ljudje pomagat drugim. Vztrajati moramo, da se ne sme zapirati ali nepravilno obravnavati zagovornikov človekovih pravic. V tem primeru je nesporno dejstvo, da je šlo pri teh 33 zagovornikih koptov v zaporu za nehumano obravnavo. Zadrževani so bili v nehumanih razmerah.

Upam, da bo Parlament v prihodnje namenil pozornost vsem primerom nasilja proti verski skupini in se ne bo osredotočal samo na zatiranje kristjanov.

(Aplavz)

Bernd Posselt, *v imenu skupine PPE*. – (DE) Gospod predsednik, Tunizija, Egipt in Malezija imajo veliko tradicijo strpnosti. Dokazi za to so imena kot Tunku Abdul Rahman, ustanovitelj neodvisne države Malezije, predsednik Sadat, čigar govor tukaj v Evropskem parlamentu je bil kot Velika listina svoboščin za krščansko-islamsko sobivanje.

Prav zato moramo podpirati vlade teh držav v njihovem boju proti islamskim skrajnežem in protikrščanskim napadom. Seveda imamo mi v Evropi, ki je v glavnem krščanska celina, posebno obveznost, da zagovarjamo krščanstvo po vsem svetu, kajti, kdo ga pa bo, če ne mi?

Vendar gre tu očitno za svobodo vere same in rad bi se, na primer, zahvalil malezijski vladi za dejstvo, da sta njegovo veličanstvo Yang di-Pertuan Agong in ministrski predsednik 9. januarja podala svoje jasno stališče o tej zadevi. Želimo jima uspešen boj za versko strpnost, v čemer je ta država bila in je še vedno svetleč primer in to je nekaj, kar moramo partnerji, ki se lahko odkrito pogovorimo o stvareh, ki se nanašajo na človekove pravice, obdržati v Egiptu, Tuniziji in Maleziji.

Peter van Dalen, *v imenu skupine ECR*. – (NL) Gospod predsednik, svoboda vere je bistvena sestavina človekovih pravic. Na žalost vidimo, da imajo kristjani še posebno težke čase v številnih državah, kjer prevladuje islamska vera. To je med drugim primer v Egiptu. Koptski pravoslavni kristjani, pa tudi rimski katoliki in protestantski kristjani ter judje so v Egiptu uradno postavljeni v slabši položaj. Muslimane, ki se spreobrnejo v krščanstvo, na primer zatirajo. To se lahko vidi iz njihovih osebnih dokumentov, v katerih je še naprej navedeno, da so muslimani, saj je izstop iz vere zakonsko prepovedan.

V zadnjih 10 do 20 letih je nasilje proti Koptom strahotno naraslo. Prijavljenih je bilo že več kot 100 napadov s tisočimi žrtev. Stališče egiptovske vlade je po mojem mnenju brez hrbtenice. Tri moške so zaprli, a na splošno rečeno, se nasilje proti kristjanom dopušča. Pozivam Svet in Komisijo naj pritegneta Egipt v neposredni dialog, da bosta zagotovila drugačen pristop vlade. Če bo Kairo to zavrnil, mislim, da mora to imeti posledice za naše dvostranske odnose z Egiptom.

Joe Higgins, *v imenu skupine GUE/NGL*. – Gospod predsednik, vsi, ki so zavezani demokratičnim pravicam ali svobodi izražanja vere, bodo odkrito obsodili uboj kristjanov v Egiptu in bombne napade na krščanske cerkve v Maleziji. Ne smemo pozabiti tudi na naraščajoče število napadov na verske manjšine v Evropi sami in to enako obsoditi.

V Maleziji so gospodarske in vladajoče elite pri rasnih in verskih zadevah dolgo uporabljale taktiko deli in vladaj. Sedanja vlada nacionalne fronte je kriva za hinavščino v tem pogledu, saj medtem ko javno razglša politiko „ene Malezije“ in trdi, da zajema vse vere in manjšine, za kulisami izvaja manevre, uporablja versko in rasno ločevanje, s katerim preskuša in utrjuje svoj položaj med večinskim muslimanskim malajskim prebivalstvom, kot je storila v zvezi z razsodbo „Alah“.

V Maleziji obstaja tudi ogromna gospodarska delitev. To je najbolj neenaka družba v jugovzhodni Aziji. Sedanja oblast vlada na podlagi pajdaškega kapitalizma. To je rezultat, prežet z izkoriščanjem na delovnem mestu in močno omejenimi sindikalnimi pravicami. Najboljše ozadje za versko svobodo in demokracijo v Egiptu in Maleziji ter drugje bi bila res gospodarska pravica in demokracija, kjer bi bila bogastvo in moč v rokah velike večine delovnih ljudi in revežev in odvzeta glavnim korporacijam in kronskim kapitalistom.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Gospod predsednik, včeraj se je na Nizozemskem začel strašen političen proces proti vodji naše stranke, Geertu Wildersu. Gospoda Wildersa, nizozemskega parlamentarca in vodjo Stranke za svobodo v nizozemskem parlamentu, preganjajo zaradi izražanja mnenja. Gospoda Wildersa preganja levičarska elita, ker je opozoril Nizozemsko, Evropo in svet o fašistični ideologiji, ki deluje v imenu islama. To je nezaslišana sramota.

Gospod predsednik, islamizacija Nizozemske in Evrope ogroža evropsko judovsko-krščansko in humanistično kulturo in tam, kjer se mnogi, vključno s tem Parlamentom, uklanjajo in dovoljujejo, da jih bo odplaknil islamski cunami, se Stranka za svobodo bojuje za evropsko kulturo. Gospod predsednik, barbarska dejanja, ki so se zgodila v Maleziji, Egiptu in številnih drugih mestih po svetu, prav ta teden recimo v Nigeriji, so rezultat nestrpnosti in fašistične ideologije, znane kot islam. V islamskih državah sistematično ponižujejo in pobijajo nemuslimane. Dogodki v Maleziji in Egiptu ne morejo veljati za osamljen primer in njihovo poreklo je v ideologiji, ki zahteva spoštovanje, vendar ga ne daje. Ta Parlament lahko zagotovi, da se ti strašni dogodki ne bodo nikoli dogajali v Evropi, tako da se začne skupaj s Stranko za svobodo bojevati proti islamizaciji Evrope. Prosimo vas vse, da to storite.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Gospod predsednik, v Parlamentu precej pogosto govorimo o različnih fobijah in njihovih škodljivih družbenih učinkih. Mislim na ksenofobijo in homofobijo. Na žalost pa ta dva primera ne izčrpata seznama fobij. Obstaja tudi pojav, imenovan „kristjanofobija“, fobija pred krščanstvom. Prav tako kot pri drugih fobijah, so tudi tu družbeni učinki škodljivi in včasih tragični in prav zato bi se morali posvetiti primerom kršitev pravic kristjanov na različnih mestih po svetu.

Obravnavamo primere, ki vključujejo pripadnike številnih ver in celo ljudi, ki se niso izrekli za nobeno vero. Tudi kristjanom ne smemo odreči naše pozornosti. To počnemo, ker je verska svoboda ena od temeljnih vrednot Evropske unije. Prav zato obsojamo in bomo obsojali vsako obliko nasilja, diskriminacije in nestrpnosti do voditeljev in pripadnikov vsake vere. Nasilje se izvaja zato, ker je prepričanje žrtve nesprejemljivo in ker ni dvoma, da si zasluži našo kritiko.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Gospod predsednik, verska svoboda je pravica, ki jo že več kot 50 let priznavajo mednarodne in evropske konvencije o človekovih pravicah. Hkrati se že precej let spopadamo z naraščanjem vala verskega sovraštva, ki je najpogosteje prizadelo kristjane po vsem svetu. Mesto protikrščanskega komunizma je danes načeloma zavzel militantni islam. Egipt in Malezija imata ustavna jamstva za versko svobodo, vendar pod pritiskom radikalnih islamskih krogov verska svoboda kristjanov s strani tamkajšnjih vlad ni dovolj zavarovana.

Evropska unija, ki ima na voljo nove instrumente za zunanjo politiko, se mora v večji meri vključiti pri nasprotovanju kristofobiji, ki je vir pretepov, plenitev in umorov. Gre samo za ideološki predsodek, ki povzroča, da Evropska unija to danes počne z obotavljanjem. Na kocki je naša verodostojnost.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Gospod predsednik, rad bi podprl zamisel kolega poslanca, gospoda Provere, ki je rekel, da bi bilo treba pripraviti poročilo o verski svobodi. Rad bi vse spomnil, da sva v prejšnjem parlamentarnem mandatu z gospodom Maurom predložila predlog, da se pripravi poročilo o položaju kristjanov v državah, kjer so v manjšini, v državah, kjer je islam prevladujoča vera. Na žalost predsedstvo ni sprejelo predloga, a morda bi bilo tako poročilo vredno napisati. Zdaj dajem enak predlog.

Resolucija, ki jo sprejemamo danes, bi morala dati jasno sporočilo. Koptska manjšina pomeni 10 % egiptovskega prebivalstva, a tudi če bi bila samo 0,5 %, ima Evropski parlament nalogo, da se odzove, zlasti v primeru, ko so človekove pravice tako drastično kršene.

Pozorno sem prebral pismo, ki ga je gospodu Buzeku poslal predstavnik ljudske skupščine. V pismu daje zagotovilo, da so bili dogodki, o katerih sem govoril, osamljeni primeri. Težko to verjamem. V Egiptu že dolga leta preganjajo Kopte. Poskusimo tokrat zagotoviti, da se naša pomoč tej zatirani manjšini ne bo končala s praznimi izjavami.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gospod predsednik, ne samo Egipt in ne samo Malezija, ampak tudi Sudan, Nigerija in številne druge države v Afriki, številne v Aziji in številne družbe obravnavajo kristjane kot

nujno zlo in včasih kot sovražnika. Ne skrivajmo teh dejstev, ne obnašajmo se kot noj, ki tišči glavo v pesek. To je resničen problem in Parlament krščanske Evrope, krščanske tradicije in krščanske dediščine mora o tem spregovoriti.

Pa vendar se moramo tudi mi posuti s pepelom. Še trenutek nazaj je poslanec, ki je govoril pred menoj, z vso pravico povedal za grehe Parlamenta z opustitvami v prejšnjem mandatu. Spominjam se razprave, ki smo jo imeli pred nekaj tedni, ko smo po pravici obsodili napade in zatiranje, ki jih je doživljala ujburska muslimanska manjšina na Kitajskem. Vendar so takrat nekatere politične skupine zavrnile spremembe, s katerimi naj bi poudarili, da na Kitajskem trpijo tudi kristjani in so žrtve diskriminacije. Ne moremo dovoliti položaja, v katerem bomo nekatere verske manjšine branili, druge pa malo manj ali pa sploh ne

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Gospod predsednik, slišali smo zaskrbljujoče novice iz številnih virov o zločinih proti kristjanom v Egiptu in Maleziji. Glede Malezije bi rada povedala predvsem, da smo globoko zaskrbljeni nad napadi na cerkve v državi, ki je bila tradicionalno strpna in zmerna.

Drugič, želim omeniti vzorno delo islamskih nevladnih organizacij na račun verske strpnosti. Izjave malezijskega predsednika vlade o uporabi imena Alah so sprožile izražanje javnega nasprotovanja, usmerjenega v krščanske skupnosti. Vzorno stališče islamskih nevladnih organizacij in nekompromisni javni pogledi na izjave predsednika vlade so nedvomno umirili razmere. Na žalost tega nismo zabeležili v naši končni resoluciji, ker po mojem mnenju tukaj pozornost vse preredko posvečamo pozitivnim razmeram. Ali ne bi bilo treba muslimanov pohvaliti, kadar je za to vzrok?

Versko strpnost je treba spodbujati pri tistih, ki imajo politično moč in na ravni navadnih ljudi. Enako pomembno je spoznati napake, kot priznati napredek in ponuditi temu podporo.

Dominique Baudis (PPE). - (FR) Gospod predsednik, dejanja fanatičnih zločincev, ki so ubili nekaj kristjanov v Egiptu, se ne morejo pripisati celotnemu prebivalstvu in njegovi vladi. Ne bi bilo pošteno, da bi morali Egipt in Egipčani odgovarjati za ta strašni masaker, za katerega bodo storilci privedeni pred sodišče.

Ne smemo mešati dejanj enega zločinca s politiko celotne države! Ne mečimo v isti koš fanatikov in vsega prebivalstva. Navsezadnje s tem, ko skušamo poseči med koptske kristjane in njihove muslimanske sodržavljane, dodajamo olja na ogenj skrajnežem, ki bi radi vzhodne kristjane naslikali kot agente Zahoda.

László Tóké (PPE). - (HU) Obstajajo sveže novice, da je bilo pred nekaj dnevi v egiptovskem režimu prijetih nekaj borcev za koptske pravice, ki so potovali na mesto zločinov, ki so se zgodili v naselju Nadž Hamadi, da bi branili in podprli tamkajšnje skupnosti koptskih kristjanov, ki so videli, kako je bilo za božič pobitih nekaj njihovih članov. Egiptovske oblasti, ki so pristranske do muslimanske večine, skušajo zmanjšati pomen nasilnih dejanj, ki so bila zagrešena proti koptski manjšini, in zdaj blokirajo krščansko zakonito samoobrambo z diskriminatorno pristranskostjo do ene plati vprašanja. Administracija Združenih držav je nedvoumno povedala svoje mnenje, da temu nasprotuje. Ob tem ko Evropska unija ve, da je bila koptska krščanska skupnost, ki velja za avtohtone Egipčane, več kot 1 500 let pogosto deležna krutega zatiranja, mora svojo obrambo okrepiti še močneje in bolj nedvoumno, kot to počne zdaj.

Anna Záborská (PPE). - (SK) Hvala, da ste se spet posvetili kršitvam verske svobode v nekaterih državah, enako kot v letih 2007 in 2008. Sprašujem se, kaj je tisto, nemoč ali ravnodušnost, kar preprečuje EU, da ni bolj vztrajna pri spodbujanju človekovih pravic na tem območju. Ves čas poslušamo enake pritožbe in predlagamo enake ukrepe.

Egipt in Malezija sta med tistimi državami, kjer kristjani živijo v skrajno nevarnih razmerah, se spopadajo s preganjanjem, izgonom iz svojih domov, ugrabitvami in umori in zapiranjem njihovih cerkva. To se dogaja od Magreba do Irana, v Indiji, na Kitajskem, v Pakistanu in številnih drugih državah. Kristjane navadno preganjajo skupine skrajnežev. Vendar to pomeni nevarnost za vse kristjane, jude in muslimane. Prosim, da predstavniki EU in delegacije Evropskega parlamenta uporabijo vsako priložnost za izboljšanje dialoga, verske strpnosti in spoštovanja ter sobivanja različnih kultur.

Mitro Repo (S&D). - (FI) Gospod predsednik, posebno sem zaskrbljen nad razmerami v Egiptu zaradi zgodovinskega, etničnega in političnega ozadja, ki je povezano z njimi. Dejansko so koptski kristjani še vedno številčna manjšina. V Egiptu je okrog 10 % prebivalcev, to je osem milijonov, ki so koptski kristjani in nekdanja večina. Ponosni so na to in na svojo orientalsko krščansko izročilo. Zato je bila provokacija, ki se je zgodila januarja lansko leto ob praznovanju božiča, še posebno očitna in premišljena. Poleg tega so številne Kopte prisilili, da so spremenili svojo vero, bili pa so tudi primeri posilstev in drugih zločinov.

Razmere v Egiptu so zelo slab primer za druge države, kjer obstaja možnost, da pride do neke vrste spiralnega maščevanja, in prav zato mora biti EU pozorna in poseči takoj, ko nastopijo težave, ter poudariti pomen mirnega dialoga med verskimi skupinami.

Ivo Vajgl (ALDE). - (SL) Ko se zgodi umor in to umor na verski osnovi, je seveda vse drugo, kot to, da se zgrozimo in obsodimo, komajda primerno.

Mislim pa, da je to, da se je zgodil nov incident in nov zločin na Bližnjem vzhodu, pravzaprav odsev nekih splošnih razmer in večkratne nepozornosti do verske svobode in do spoštovanja drugačnih. Govorim o tem, da se te verske vrednosti ne spoštujejo na različnih straneh.

Razlog, zakaj je ALDE predlagal, da se ta razprava odloži oziroma, da se loči razprava o spoštovanju človekovih in verskih pravic v Egiptu in Maleziji, je bil ta, da je treba z določeno občutljivostjo obravnavati države posamično, in Egipt gotovo ni eden izmed najbolj vpajočih primerov verske nestrpnosti, prej nasprotno.

Charles Tannock (ECR). - Gospod predsednik, na žalost v islamskem svetu na splošno narašča vzdušje militantnega džihada, usmerjenega v nemuslimanske skupnosti v njihovem okolju, zlasti in vedno pogosteje pa to pomeni kristjane.

Kopti, ki so ena najstarejših krščanskih cerkva na svetu, imajo v Londonu veliko diasporo, ki jo zastopam. Njihovi voditelji so prišli k meni in se pritoževali nad slabšanjem razmer, ki jih, na žalost, v Egiptu organizira Muslimanska bratovščina. Kljub najboljšim prizadevanjem predsednika vlade Mubaraka, da bi jih zavaroval, so se zadeve poslabšale.

Priča smo podobni zgodbi kot z asirskimi kristjani v Iraku, kristjani v Palestini in Pakistanu in zdaj prvič celo v Maleziji.

Ta Parlament se po mojem mnenju sicer predolgo ni zmenil za pravice krščanskih manjšin v preostalem svetu, vendar te računajo na varstvo Evropske unije in Združenih držav. Zato pozdravljam to resolucijo.

Gerard Batten (EFD). - Gospod predsednik, v islamskih državah narašča preganjanje kristjanov in drugih verskih manjšin. Kristjane, ki živijo v državah, kot je Egipt, in v sredozemskem območju že skoraj 2 000 let, vedno bolj preganjajo in izganjajo iz domovine njihovih prednikov. To je zato, ker narašča moč skrajnih nestrpnostev in skrajne islamske ideologije, islamskega fašizma.

O preganjanju krščanskih in drugih manjšin v islamskem svetu se v zahodnih medijih občutno premalo poroča. Mediji ne bi smeli zgolj poročati o preganjanju, ko se zgodi, ampak bi morali tudi pojasniti splošni javnosti, zakaj se to dogaja. Morali bi razložiti, kdo to počne, in sicer muslimanski fanatiki, in zakaj to delajo – zaradi nestrpnih in nasilnih potez islamske ideologije.

Demokratske vlade po vsem svetu bi morale izvajati kar največji diplomatski pritisk na države, kot je Egipt, da bi ustavile to nevzdržno preganjanje.

Neelie Kroes, članica Komisije. – Gospod predsednik, Komisija je globoko pretresena in užaloščena nad tem, kar se je zgodilo na večer koptskega božiča v Nadž Hamadiju na jugu Egipta, nad tragično smrtjo šestih Koptov in muslimanskega policista v streljanju iz mimovozečega avtomobila.

Prepričani smo, da so oblasti hitro ukrepale, da bodo našle in prijele tiste, ki so osumljeni, da so zagrešili ta strašen zločin in da bosta temeljita preiskava in kaznovanje odgovornih poslala jasen signal, da v egiptovski družbi ni sprejemljivo nasilje, ki temelji na verskem vplivu.

Egiptovska ustava zagotavlja svobodo prepričanja in svobodo veroizpovedi. Kljub temu slišimo pritožbe nad diskriminacijo Koptov in drugih verskih manjšin, kot so Bahaji, na delovnem mestu in v pravosodnem sistemu. Zavedamo se težav, na katere so naleteli na egiptovskih sodiščih nekateri krščanski spreobrnjenci, kot sta Maher El-Gohary in Mohammed Hegazy. Načeli smo ta vprašanja v našem rednem političnem dialogu z Egiptom.

Razumemo, da se skuša vlada lotiti nekaterih pritožb Koptov na primer s tem, da odstranjuje ovire, ki zadržujejo in omejujejo gradnjo in obnovo cerkva. Pozdravljamo in spodbujamo take ukrepe in pozivamo vlado, naj prepozna korenine vzrokov verskih napetosti v egiptovski družbi in naj se jih loti ter konča vse oblike diskriminacije proti tistim, ki pripadajo drugim veram.

Vandalska dejanja proti cerkvam v Maleziji po sodbi Visokega sodišča o uporabi besede Alah sprožajo resne skrbi. Vlada pa tudi opozicija, vključno s panmalajsko islamsko stranko in 130 muslimanskimi nevladnimi

organizacijami, so ostro obsodili te napade. Vlada je povečala varnostne ukrepe, da bi zavarovala vse bogoslužne objekte in ponovno potrdila svojo zavezo, da bo zavarovala malezijsko družbo in versko skladnost ter kulturo verske in etnične raznolikosti.

Malezijska zvezna ustava navaja, da je islam vera Zveze, vendar se lahko tudi druge vere uresničujejo v miru in sožitju v katerem koli delu Zveze.

Spodbujamo oblasti, naj čimprej uvedejo vseobsegajoč medverski dialog z vsemi verskimi prepričanji, da bodo spodbudile vzajemno razumevanje, da se bo Malezija lahko naprej v miru razvijala v etnični in socialni ubranosti. V tem smislu ima malezijsko notranje ministrstvo posebno odgovornost, da temeljito in objektivno pojasni svojim državljanom to ključno vprašanje.

Ostro obsojamo vsa nestrpna dejanja proti vsakemu človeku zaradi njegove vere ali prepričanja, kjer koli se pojavijo. Na žalost ni nobena država pred tem imuna. Pozivamo javne organe, naj v celoti zavarujejo vse verske skupnosti, vključno s krščansko, pred diskriminacijo in zatiranjem.

Komisija daje veliko prednost svobodi vere in prepričanja kot glavnemu načelu politike EU na področju človekovih pravic s tem, da načena to vprašanje v političnem dialogu s tistimi državami, kjer ta problem vztraja, s podporo lokalnih projektov na področju človekovih pravic in z dejavnim spodbujanjem svobode vere ali prepričanja na forumih ZN.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo ob 12.00.

Pisne izjave (člen 149)

Carlo Casini (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ob tem, ko glasujem za skupno resolucijo, poudarjam, da je nasilje, ki se je izvajalo v Maleziji v odgovor na izključno nominalistično vprašanje, nadvse resno.

Res je, da oboji, kristjani in muslimani, enako verujejo samo v enega boga, ki je bog vseh ljudi, vernikov in nevernikov. Dejstvo, da se Nanj sklicujejo z različnimi imeni, je povsem drugotno. Trditi, da je muslimanski bog samo muslimanski in da se lahko nanj sklicujejo samo muslimani s tradicionalnim muslimanskim imenom, pomeni vračanje k pogledom prednikov in plemen, da obstaja bog za vsako skupino ljudi. Z drugimi besedami, to pomeni nasprotovanje monoteistični zamisli, ki ustvarja univerzalne vere, kot sta krščanstvo in islam, ki nasprotujejo malikovanju in politeizmu, velikim veram, ki so blizu ljudem.

Nič manj resno ni preganjanje Koptov v Egiptu. Na obalah Sredozemlja so bile rojene monoteistične vere, ki pravijo, da so sile, ki spodbujajo bratstvo in mir. Zato je neverjetno, da so se prav na obalah Sredozemlja, v Jeruzalemu – svetem mestu za tiste, ki verujejo v boga, Alaha in Jehovo – našla plodna tla za spor.

Prav v Egiptu, ki je najmočnejša država v tem območju, morajo v miru sobivati kristjani in muslimani, da bodo odigrali mirovno vlogo v vsem južnosredozemskem območju.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Podpiram skupen predlog resolucije o nedavnih napadih proti krščanskim skupnostim, ki močno obsoja vse vrste nasilja, diskriminacije ali nestrpnosti na podlagi vere ali prepričanja. Mislim, da je bistveno, da se podprejo vse pobude, ki so namenjene spodbujanju dialoga in vzajemnega spoštovanja med skupnostmi in skušajo zavarovati temeljne pravice, kot so svoboda misli, vesti in vere.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Moški in ženske po vsem svetu še vedno trpijo zaradi najokrutnejših oblik preganjanja preprosto zato, ker verjamejo v boga na enak način, kot je bil On čaščen od Atlantika do Uralskega gorovja. Po izjavah, ki so jih, med drugim, dali Kitajska, Indija, Irak, Pakistan, Turčija in Vietnam, je danes tudi Parlament obsodil nadlegovanje kristjanov v Egiptu in Maleziji.

Evropa gleda na vse to razmeroma ravnodušno. Obstajajo celo taki, ki branijo to nezmožnost ukrepanja s sklicevanjem na spoštovanje kulture drugih ljudi in svobode čaščenja. Molk Evrope ob tem vprašanju, ki je resnično osupljiv v regiji s poreklom, kulturo in tradicijo, prežeto s krščansko vero, grozi, da bo postala gluha ...

To spominja na pripombo kardinala bolognskega nadškofa v zvezi s prejšnjimi preganjanji, ko je posrečeno ponazoril duh naših časov s pripombo, da so ljudje hitreje zaskrbljeni za usodo polarnih medvedov kakor za življenje tisočev ogroženih kristjanov.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), v pisni obliki. – (PL) Še eno leto, 2010, se je začelo s krvavim preganjanjem kristjanov v številnih delih sveta. Mi, kot Evropski parlament, ne moremo biti pasivni ob teh zločinih in nasilnih dejanjih. Položaj kristjanov je enako dramatičen v državah, ki niso omenjene v današnji resoluciji, na primer v Severni Koreji, Iraku, Indiji in Sudanu. Napadi na katolike naraščajo v Vietnamu. Kot poslanec iz Poljske, države z globoko zakoreninjenim krščanskim izročilom in državo z dolgo tradicijo spoštovanja, v kateri sobivajo številne verske skupnosti, bi rad izrazil solidarnost z družinami žrtev. Egipčanske in malezijske oblasti morajo kristjanom in članom drugih skupnosti in verskih manjšin zagotoviti možnost, da uživajo vse človekove pravice in temeljne svoboščine ali pa se sprijazniti s sankcijami iz Evropske unije. Iz tega razloga bi podprli resolucijo o nedavnih napadih na krščanske skupnosti.

Csaba Sógor (PPE), v pisni obliki. – (HU) Na nedavne napade na krščanske skupnosti v Egiptu in Maleziji je mogoče gledati iz dveh različnih vidikov. Prvič, moramo poudariti, da Evropska unija, kot skupnost evropskih držav, ki so dosegle visoko raven demokracije in pravne države, ne sme v duhu verske strpnosti, človekovih pravic in pravic manjšin, molče pustiti ob strani takih dogodkov, ne glede na to, kje na svetu se zgodijo. Vladam, ki si prizadevajo za nadaljnje vzdrževanje dobrih odnosov z nami, moramo jasno povedati, da Evropa zahteva, da njene partnerice spoštujejo splošno sprejete norme univerzalnih človekovih pravic, in da lahko problemi, ki vključujejo človekove pravice vplivajo na prihodnji razvoj odnosov. Hkrati ne smemo pozabiti na kršitve človekovih pravic, ki se dogajajo na ozemlju Evropske unije.

V nekaterih primerih je treba versko strpnost, človekove pravice in pravice manjšin (vključno s pravicami pripadnikov manjšinskih cerkva) bolj razviti tudi v državah članicah EU. Če hoče biti Evropa zgled svetu, ne sme dovoliti nikomur, da bi na njenem ozemlju trpel diskriminacijo zaradi svojega verskega prepričanja, etničnega porekla ali pripadnosti narodni manjšini. Lahko vidimo, da zakonodaja, ki velja v Egiptu, jamči za podobno versko svobodo, vendar izkušnje kristjanov v praksi kažejo nasprotno. Na žalost lahko najdemo podobne primere razhajanja med zakonom in vsakdanjo prakso tudi v državah članicah EU.

3.2. Kršitve človekovih pravic na Kitajskem, zlasti primer Liu Xiaobo

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o sedmih predlogih resolucij o kršitvah človekovih pravic na Kitajskem, zlasti o primeru Liu Xiaobo⁽²⁾.

Renate Weber, avtorica. – Gospod predsednik, prejšnji mesec je bil gospod Liu Xiaobo, zelo znan pisatelj in politični aktivist, obsojen na 11 let ječe zaradi „hujskanja k zrušenju državne oblasti“. Prijet je bil pred več kot enim letom po sestavi Listine 08, listine, ki jo je podpisalo več kot 10 000 navadnih kitajskih državljanov, ki je zahtevala najbolj normalne stvari v demokratični družbi: pravico do svobode govora, odprte volitve in pravno državo.

Preganjanje gospoda Liu Xiaoboja, ki temelji samo na njegovih miroljubnih pobudah, in sodno nadlegovanje, s katerim se srečuje, nedvomno nista v skladu z mednarodno priznanimi normami človekovih pravic in temeljnimi svoboščinami. Zato bi morali ostro zahtevati brezpogojno izpustitev gospoda Liu Xiaoboja in to takoj.

V zadnjih nekaj letih so se odnosi med Evropsko unijo in Kitajsko osredotočili v glavnem na gospodarsko razsežnost, kar je zasenčilo demokratični vidik države in velike kršitve človekovih pravic, ki se sistematično pojavljajo na Kitajskem.

Pred nekaj dnevi je nek policist prvič priznal, da je pogrešan slavní odvetnik za človekove pravice in nominiranec za Nobelovo nagrado za mir leta 2008, gospod Gao Zhisheng, potem ko so ga imele kitajske oblasti eno leto v priporu. Številni ljudje se bojijo, da utegne biti mrtev. Kitajska vlada se pred nekaj tedni ni zmenila za poziv EU, naj ne usmrti britanskega državljanja.

Zlasti moteče je videti, da se kitajska vlada ne zmeni za svoje mednarodne zaveze na področju človekovih pravic. Človek se upravičeno čudi, zakaj je bila v vseh teh okoliščinah Kitajski ponujena kandidatura v Svetu ZN za človekove pravice – mar je bila to preprosto uzakonitev načina zatiranja človekovih pravic?

Aprila 2009 je kitajska vlada objavila nacionalni načrt za človekove pravice, obsežen dokument, za katerega se zdi, da ni nič drugega kot kos papirja. Ne sme biti dvoma. Ta Parlament, Evropski parlament ima obveznost, da temeljito oceni rezultate dialoga med EU in Kitajsko o človekovih pravicah.

⁽²⁾ Glej zapisnik.

Tunne Kelam, *avtor*. – Gospod predsednik, Kitajska je pokazala veličasten gospodarski napredek. Vendar je bil del tega napredka dosežen z uporabo metod, ki so v očitnem nasprotju z univerzalno sprejetimi človeškimi normami. Izkazalo se je, da so bili upi, da bi dogodki, kot so olimpijske igre, motivirali kitajske oblasti, da bi pokazale večje spoštovanje demokratičnih norm, zaman. Nasprotno, zatiranje se je še povečalo in iz tega dejstva je treba izpeljati sklepe.

Danes Evropski parlament izraža zaskrbljenost nad usodo uglednega borca za človekove pravice in učenjaka, Liu Xiaoboja, podpisnika Listine 08, ki poziva k ustavni reformi in zavarovanju človekovih pravic. Listino je pogumno sopolodpisalo več kot 10 000 kitajskih državljanov. Prejšnji mesec je bil Liu Xiaobo obsojen na 11 let zapor. Danes prosimo za njegovo takojšnjo in brezpogojno izpustitev. Izražamo svojo solidarnost z miroljubnimi dejanji kitajskih državljanov v prid demokratičnim reformam in zavarovanju človekovih pravic, k čemur se je kitajska vlada zavezala.

Véronique De Keyser, *avtorica*. – (FR) Gospod predsednik, nujne resolucije so vedno težka vaja, saj pogosteje odražajo politično nemoč kakor humanitarno nujnost. Strategija imenovanja in sramotenja, ki jo uporabljamo vsak mesec, je zadnji izhod. Očitno pomeni, da so se vsa druga sredstva dialoga ali izražanja pritiska izkazala za neučinkovita in da obsojamo zato, ker smo ugotovili, da smo brez moči za ukrepanje.

V primeru Kitajske nisem prepričana, da je povečanje števila nujnih resolucij, ki smo jih pripravili – marca 2009, novembra 2009, januarja 2010 in marca 2010, z naslednjo načrtovano resolucijo – produktivno. Ne gre za to, da bi podcenjevala težave, ki jih ima Kitajska pri obvladovanju svojega prehoda k demokraciji, gre za to, da sem prepričana, da pri nenehni napadalnosti ni napačen cilj, ampak strategija. Obstajajo druga prepričljivejša politična orodja.

Bila sem prva, ki sem zahtevala resolucijo o Ujgurih in pokopala žalostne jalove upe, da bi se na ta način izognili smrtni kazni. V imenu naše skupine bi rada dala podporo Liu Xiaoboju, pred nedavnim obsojenim oporečnikom s Trga nebeškega miru, katerega edini zločin je njegova strast do demokracije. Vendar zavračam, da bi vsaka dva meseca zasramovali Kitajsko, preprosto zato, ker se zaradi tega ne bo vdala. Pravzaprav ravno nasprotno, kajti ta ključna trgovinska partnerica, ta država, ki ima stalni sedež v Varnostnem svetu Združenih narodov, ki doživlja intenzivno rast in je sredi demokratične spremembe, ki jo potrebujemo v boju proti podnebnim spremembam, ta država mora biti partnerica, ki ji človek pove nekaj domačih resnic, vendar jo spoštuje zaradi prizadevanj, ki se jih loteva. To je vidik, ki manjka v resoluciji.

Zaradi teh političnih razlogov je moja skupina zavrnila svoj podpis. A, da bi zagotovili, da ne bo nobenega dvoma o vprašanju človekovih pravic, ki ga cenim vsaj tako močno kot vi, bo moja skupina glasovala za vse spremembe, ki se nanašajo nanj. Končni izid glasovanja bo odvisen od sprememb, ki jih bomo predložili.

Marie-Christine Vergiat, *avtorica*. – (FR) Gospod predsednik, Kitajska je velika država z bogato zgodovino in ogromnim razvojnim potencialom. Gostiteljstvo olimpijskih iger lansko leto v Pekingju ni dalo rezultatov, ki so jih nekateri pričakovali.

Odnos, ki ga je Evropska unija sposobna vzdrževati s Kitajsko, je še posebno pomemben. Kot poslanci Evropskega parlamenta imamo dolžnost, da glasno in jasno povemo, kaj štejemo za pomembno in kaj je nesprejemljivo.

Dejstvo je, da je položaj človekovih pravic na Kitajskem nesprejemljiv. To ponazarja primer gospoda Liu Xiaoboja, ki je bil spoznan za krivega, ker je zahteval demokratične reforme v svoji državi skupaj z več kot 10 000 sodržavljanji. Drznem si reči, da je po mojem mnenju, to, da je v tej državi možna taka mobilizacija, prej dosežek kakor zločin.

Moramo zahtevati izpustitev gospoda Xiaoboja in vseh moških in žensk, ki so jih tako kot njega nadlegovali in zaprli, ker so zagrešili en sam zločin, da so branili človekove pravice, natančneje, eno najbolj temeljnih pravic, in sicer, svobodo izražanja.

Kot je dejal eden od mojih kolegov poslancev, pred kratkim so britanskega državljana dejansko usmrtili, kljub dejstvu, da je bil duševno bolan. To je prvič po več kot 50 letih, da je bil Evropejec usmrčen na Kitajskem. Svoboda izražanja je res vsak dan malo bolj kršena, kot nam je pred kratkim razkril Google, ki ima kljub temu sloves operaterja, ki zagotavlja internetnim uporabnikom, če ne najboljše, pa vsaj najmanj slabo zaščito.

Splošno je znano, da morajo operaterji za ustanovitev na Kitajskem izpolniti zahteve kitajskih oblasti in namestiti programske filtre, na kar je na koncu pristal celo Google. Ne moremo sprejeti vlade, ki se zapleta v internetno piratstvo in odreka internetnim uporabnikom svobodo izražanja.

Evropske institucije morajo združiti sile in ukrepati v zvezi s tem. Kitajski uporabniki interneta morajo imeti možnost dostopa do necenzuriranih informacij. Evropska unija ima dolžnost, da podpira internetna podjetja, ki zavračajo pomoč kitajskim oblastem pri cenzuriranju interneta ali, še slabše, pri prijemu zagovornikov človekovih pravic, demokratov ali celo novinarjev, kot je bil primer z gospodom Xiaobojem aprila 2005.

Na koncu, gospe in gospodje, ne morem končati svojega govora, ne da bi vas prosila, da se spomnite smrti na Trgu nebeškega miru. V noči 3. junija 1989 je umrlo več sto mladih Kitajcev. Zdaj mineva 20 let od te žalostne obletnice in v čast nam bo, da se spomnimo teh mladih žrtev z izrazom spoštovanja. Seveda pa si niso zaslužili vsi dogodki iz leta 1989 enake pozornosti.

Charles Tannock, *avtor*. – Gospod predsednik, dejstvo, da v tem Parlamentu spet razpravljamo o zlorabi človekovih pravic na Kitajskem, kaže, da komunistično avtoritarno vodstvo v Pekingu ostaja odločeno, da bo zatrla vsako politično nasprotovanje.

A to dejstvo nas ne bi smelo ustaviti pred tem, da načnemo ta vprašanja v Parlamentu. Prepričan sem, ne le, da je naša dolžnost, da to storimo, ampak tudi, da to dolgujemo žrtvam zlorabe človekovih pravic na Kitajskem, kot je Liu Xiaobo, od katerih so večini odrekli besedo. Zato se danes pogovarjamo o tej zadevi.

Nagrada Saharova leta 2008 Hu Jiu je res pokazala svetu, kako resno mi, poslanci EP, jemljemo vprašanje človekovih pravic na Kitajskem. Jemljemo ga resno zato, ker je Kitajska resnično pomembna. Njena silna velikost in svetovni domet, njen vojaški vpliv in gospodarska moč silijo EU, da se trudi za strateško partnerstvo na podlagi vzajemnega spoštovanja in varnosti.

Morda bo odnos s Kitajsko sčasoma temeljil tudi na naših skupnih vrednotah demokracije, človekovih pravic in pravne države. Ne moremo drugega kot upati. Mislim, da vsi mi vsekakor upamo, da bomo dočakali dan, ko bomo v Ljudski republiki Kitajski res videli to v praksi. Bili so predlogi, da bi na takšne ideale pri Aziji na nek način pozabili. A vedno gledam demokratični Tajvan in veliko Indijo z demokratičnimi sekularnimi tradicijami, ki dobro uspevajo v svobodni družbi, in to v osnovi postavlja na laž zamisel, da LRK ne more biti demokratična.

Heidi Hautala, *avtorica*. – (FI) Gospod predsednik, za primer Liu Xiaobo, je značilno, da mu je zdaj nič manj kot 10 000 ljudi odprto izrazilo podporo, in mislim, da mora Evropski parlament priznati pogum teh ljudi in jih zato pohvaliti.

Hkrati se moramo spomniti, da je Kitajska sama obljubila, da bo izboljšala položaj glede človekovih pravic. Kitajska se je poskušala pridružiti Svetu za človekove pravice s tem, da je rekla, da se bo zavezala spodbujati in varovati človekove pravice in da bo vzdrževala najvišje standarde na tem področju. To so torej kitajske lastne obljube Združenim narodom in nanje se moramo sklicevati.

Resolucija govori tudi o dialogih o človekovih pravicah med EU in Kitajsko in ne glede na to, kako optimistični si želimo biti, je končni rezultat to, da od njih ni bilo skoraj nobene koristi. Institucije, kot je Evropska unija, bi morale med sabo razmisliti tudi o tem, kako lahko izboljšajo lastne strategije in dopovedo Kitajski, da so njene zaveze v zadevah, ki se nanašajo na človekove pravice, tudi naša stvar in da je prihodnje sodelovanje z nami najbolj odvisno predvsem od tega.

Nazadnje se lahko vprašamo, zakaj je politika Evropske unije do Kitajske tako neskladna in nedosledna in kaj lahko storimo glede tega. Evropski parlament bo v svojem imenu nedvomno podprl Komisijo v združenih prizadevanjih za uvedbo nove strategije do Kitajske.

Cristian Dan Preda, *v imenu skupine PPE*. – (RO) „Morali bi končati prakso, da se na besede gleda kot na zločin.“ To je tisto, kar je trdil Liu Xiaobo v Listini 08, političnem manifestu, ki ga je objavil in ga je, kot že rečeno, podprlo na tisoče Kitajcev. Liu Xiaobo je bil obsojen na 11 let zapora in mu bodo zaradi te izjave in nenehnega podpiranja človekovih pravic odvzeli politične pravice še za nadaljnji dve leti. Prepričan sem, da je kaznovanje značilno za kitajske oblasti, ki povečujejo kampanjo proti borcem za človekove pravice. Nadaljnji dokaz za to je novica, objavljena to nedeljo, da je bil tudi Tzu Yong Jun, vodja gibanja na Trgu nebeškega miru, obsojen na devet let ječe.

Posledično verjamem, da je bistveno, da se v sklopu naslednjega vrha Evropska unija-Kitajska obravnava tema o človekovih pravicah, kot je določeno v členu 9 resolucije.

Prepričan sem, kot je že prej omenila gospa Hautala, da tudi dialog ni dovolj za človekove pravice. Vprašanje človekovih pravic mora biti obravnavano v okviru srečanj na vrhu, ker dialog do zdaj še ni dal rezultatov.

Zigmantas Balčytis, v imenu skupine *S&D*. – Gospod predsednik, Evropska unija se zdaj pogaja o novem okviru sporazuma s Kitajsko, ki bo vzpostavil nadaljnjo pot razvoja gospodarskih odnosov s to državo.

Ti odnosi so zelo tesni, vendar ne smemo zapirati oči pred ponovnimi kršitvami človekovih pravic in glede spoštovanja pravne države.

Evropska unija mora okrepiti dialog EU-Kitajska o človekovih pravicah. Ta dialog, ki je bil uveden leta 2000, se je izkazal za neučinkovitega. EU in zlasti Visoka predstavica bi morala zagotoviti usklajeno in učinkovito skupno zunanjo politiko EU do Kitajske. Spoštovanje človekovih pravic mora služiti kot osnova za to politiko.

Helga Trüpel, v imenu skupine *Verts/ALE*. – (DE) Gospod predsednik, ko je bila Kitajska izbrana za gostiteljico olimpijskih iger, sem na začetku po vseh obljubah Kitajske, da bo izboljšala stanje na področju človekovih pravic, upala, da se bo to morda dejansko zgodilo.

Vendar smo morali med olimpijskimi igrami in po njih na žalost priznati, da ni bilo na področju človekovih pravic nobenega izboljšanja, ampak prej poslabšanje. Zdaj, po sodbi proti Liu Xiaoboju, smo videli, da je policija prepovedala homoseksualno stranko, kar jasno grozi, da bo na Kitajskem povzročilo politično ledeno dobo za oporečnike, zagovornike človekovih pravic in homoseksualce.

Zato zahtevamo takojšnjo izpustitev Liu Xiaoboja in drugih zagovornikov človekovih pravic in pozivamo zlasti Kitajsko (če želi biti priznana partnerica v mednarodni skupnosti), da konča te histerične cenzorske ukrepe in metode spremljanja.

To se seveda nanaša zlasti na internet. Ne moremo sprejeti političnega filtriranja interneta. To je bistveni element temeljnih pravic, da se brani svoboda izražanja vseh narodov na svetu. Človekove pravice so univerzalne in nedeljive, bodisi tukaj v Evropi, v ZDA, v Sudanu bodisi na Kitajskem. Ljudska republika Kitajska se bo morala navaditi na to, če si res želi drugačno vlogo.

Čvrsto sem prepričana, da moramo mi, kot Evropejci, Kitajski jasno povedati v okviru uradnih odnosov na vrhih – prav zato, ker imamo interes za sodelovanje na področju politike varstva podnebja, okoljske politike in urejanja finančnih trgov – da mora nujno spremeniti svojo politiko glede človekovih pravic.

Lorenzo Fontana, v imenu skupine *EFD*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, eden od najznačilnejših problemov v zvezi s človekovimi pravicami na Kitajskem je izkoriščanje delovne sile v *Laogai*, kitajskih koncentracijskih taboriščih.

To vprašanje, poleg tega, da je resnična oblika sodobnega suženjstva, je posebno zaskrbljujoče za evropsko gospodarstvo. Dejstvo je, da res veliko blaga, ki prihaja s kitajskega trga, izdelajo priporniki v *Laogai* z očitno manjšimi stroški dela, kar vodi v nepošteno konkurenco do evropskega blaga.

Po zgledu Združenih držav, ki so že sprejele nekatere zakone, ki prepovedujejo uvoz kitajskega blaga, proizvedenega v *Laogai*, bi tudi Evropa lahko in morala storiti vse, kar je mogoče, da bi preprečila vstop blaga, ki je proizvedeno v celoti ali delno s prisilnim delom.

Najprej bi bilo treba izpeljati kampanjo za dvig javne ozaveščenosti o tem vprašanju in, drugič, zahtevati enake higienske in varnostne parametre, kot se zahtevajo za evropske proizvode, tudi za vse proizvode, ki se uvažajo v Evropo, in uvesti zakonodajo o označevanju, ki bi zagotavljala sledljivost blaga.

Poleg tega je treba podjetnike, ki vlagajo na Kitajskem, prositi, naj natančno upoštevajo pravila glede delavskih pravic. Nazadnje, uvesti moramo predpise in predvsem zagotoviti, da se bodo spoštovali, tako da bo veljala absolutna prepoved za uvoz blaga, proizvedenega s prisilnim delom.

Prepričan sem, da je to edini način, da lahko resnično pomagamo Kitajcem v njihovem boju za človekove pravice. Če se to ne bo zgodilo, bomo ostali sokrivci, ki bi radi tem ljudem odrekli svobodo.

Edward McMillan-Scott (NI). – Gospod predsednik, imam čast biti podpredsednik Evropskega parlamenta, odgovoren za demokracijo in človekove pravice. Resolucija se upravičeno osredotoča na Liu Xioboja, glavnega avtorja Listine 08. Angleška različica je na voljo na moji spletni strani charter08.eu.

Po mojem zadnjem obisku v Pekingu maja 2006, so bili vsi oporečniki, s katerimi sem bil v stiku, prijeti, zaprti in v nekaterih primerih mučeni, na primer Hu Jua, ki je še vedno zaprt in potrebuje medicinsko oskrbo. Zlasti Gao Zhisheng, ki je po navedbah izginil po treh letih in pol v zaporu, hišnem priporu in mučenju, zaradi česar je dvakrat poskusil narediti samomor. Gaova odprta pisma režimu leta 2005 so dala ton Listini

08. Njegovo raziskovanje preganjanja duhovne budistične skupine Falun Gong je vodilo v široko podporo po vsej Kitajski. Prepričan sem, da bi morale oblasti zdaj pokazati Gao Zhishenga in ga izpustiti.

Nihče ne bi smel imeti nikakršnih dvomov, da se Evropski parlament ne bo odrekel reformi na Kitajskem in seveda v Tibetu.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Gospod predsednik, ni dopustno, da bi v odnosih med EU in Kitajsko prevladali komercialni interesi in bi se vztrajanje pri vidiku človekovih pravic in demokratičnem razvoju spreverglo v vlogo bolj ali manj vljudnostnih pozdravov.

Z zanimanjem sem spremljala drznost, ki jo je pokazalo podjetje iskalnika Google in njegov načrt, da konča sodelovanje s kitajskimi oblastmi zaradi filtriranja internetnih spletnih strani in cenzuriranja ter da celo zapusti državo. Hkrati Google očitno zahteva svobodo govora za kitajske internetne uporabnike.

Delim skrb svojih kolegov poslancev glede ravnanja s Liu Xiaobojem in drugimi kitajskimi zaporniki vesti in upam, da se bosta Svet in Komisija zavzela za Xiaobojev primer na naslednjem srečanju na vrhu med EU in Kitajsko. Sporazumi, o katerih prav zdaj potekajo pogajanja, bi morali jasno pokazati, da bo prihodnji razvoj trgovinskih odnosov s Kitajsko učinkoviteje povezan s političnim dialogom in spoštovanjem človekovih pravic.

Gesine Meissner (ALDE). - (DE) Gospod predsednik, govorili smo o različnih stvareh v zvezi s tem, kateri način bi bil pravi, kako bi se pogovorili s Kitajsko in pritisnili nanjo, kajti očitno je zelo malo tega, kar na to državo naredi vtis. Gospa De Keyser je rekla, da je zaradi tega njena skupina zavrnila podpis. Mislim, da to ni prava pot. Kot EU, ki ima človekove pravice opredeljene v Listini o temeljnih pravicah in v Lizbonski pogodbi, bi morali od vseh ljudi prav mi vztrajati pri opozarjanju na kršitve temeljnih človekovih pravic. Trenutno nimamo na voljo nobenih drugih možnosti. Ko se bomo domislili česa boljšega, bom takoj zraven, da dam svojo podporo.

Vendar ne gre le za Liu Xiaoboja, gre tudi za Gao Zhishenga, ki je izginil in glede na to, kar zdaj slišimo, menda naredil samomor. Vsi predpostavljajo, da je bil verjetno ubit na tak ali drugačen strašen način. To ni sprejemljivo. Pri olimpijskih igrah smo ugotovili, da se popolnoma nič ne spremeni v zvezi s položajem na področju človekovih pravic, če gremo na Kitajsko in vzpostavimo stik z njo. Vsi smo upali, da bo to delovalo, vendar ni. Zato ne bi smeli popuščati pri svojih nujnih pozivih.

Neelie Kroes, članica Komisije. - Gospod predsednik, EU je jasno izrazila svojo globoko zaskrbljenost nad nesorazmerno obsodbo uglednega zagovornika človekovih pravic Liu Xiaoboja na 11 let zapore zaradi njegove vloge avtorja Listine 08, načrta za demokratično in na pravicah utemeljeno reformo na Kitajskem, in zaradi objave številnih esejev, ki se nanašajo na vprašanja človekovih pravic na internetu.

Velik pomen pripisujemo svobodi misli in izražanja, ki je, kot se vsi zavedamo, temelj našega demokratičnega sistema. Sodba proti gospodu Liu je v popolnem neskladju s pravico do svobode izražanja, opredeljene v Mednarodnem paktu o državljanskih in političnih pravicah, ki jo je Kitajska podpisala. Mimogrede, zagovarjamo tudi varstvo pravice do izražanja spolne usmeritve, kot je omenila gospa Trüpel.

EU je poskušala opazovati sodni proces in globoko obžalujemo, da našim opazovalcem niso pustili v sodno dvorano. Podrobnosti sodnega postopka, ki smo jih kljub temu uspeli izvedeti, jasno kažejo, da gospodu Liu ni bila dana možnost, da bi predstavil pravo obrambo in da ni bil deležen poštenega postopka. EU bo še naprej pozivala kitajsko vlado, naj brezpogojno izpusti gospoda Liuja in konča nadlegovanje in pripor drugih podpisnikov Listine 2008.

Naša splošna politika do Kitajske je tvorno vključevanje v okviru našega strateškega partnerstva. V preteklosti smo večkrat pozdravili napredek Kitajske glede družbenih in gospodarskih pravic, pa tudi nedavno predstavitev kitajskega akcijskega načrta na področju človekovih pravic, vendar obstajajo po drugi strani izredno resne skrbi v zvezi z družbenimi in političnimi pravicami in številni primeri nedavnega razvoja, kot so tisti, ki so jih spoštovani poslanci tega Parlamenta načeli v osnutku resolucije.

Zaveza EU človekovim pravicam je izražena v rednih političnih stikih in zlasti z dialogom o človekovih pravicah s kitajskimi oblastmi. Zadnje zasedanje, kot veste, je bilo 20. novembra lansko leto v Peking. Moč naših odnosov nam dovoljuje, da odkrito razpravljamo o teh zadevah. Lansko leto so bile človekove pravice obravnavane na 12. vrhu EU-Kitajska v Nanjingu, in sicer med razpravami in na tiskovni konferenci.

Gospa Vergiat in gospa Korhola sta se dotaknili kibernetских napadov proti Googlu. Komisija meni, da je to še en primer zaskrbljujočega razvoja v okviru svobode izražanja na Kitajskem. Očitno pozorno spremljamo

stanje. Razumemo, da potekajo stalna posvetovanja med podjetjem in kitajskimi oblastmi. Ostali bomo pozorni na primere podobnih napadov, usmerjenih na podjetja EU.

Naj zagotovim Parlamentu, da bomo še naprej obravnavali ta vprašanja tudi na najvišji ravni in opominjali na mednarodne obveznosti Ljudske republike Kitajske na področju človekovih pravic. Opozarjamo tudi na kitajska ustavna jamstva za svobodo izražanja. Vsi imamo za skupen cilj odprtejšo, preglednejšo Kitajsko, ki bo spoštovala mednarodne standarde o človekovih pravicah in sodelovala pri obravnavi globalnih izzivov. Da bi to dosegli, se moramo še naprej ukvarjati z razvojem našega strateškega partnerstva.

Rada bi se odzvala na vprašanje gospe De Keyser. Evropska unija je najmočnejše obsodila usmrnitev britanskega državljana, Akmala Shaikha. Globoko obžaluje dejstvo, da se Kitajska ni zmenila za ponovne pozive Evropske unije in ene njenih držav članic, da bi spremenila smrtno obsodbo.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo ob 12.00.

Pisne izjave (člen 149)

Čaňálin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) Pravica do življenja, pravica do svobode izražanja in misli tvorijo temeljni kamen evropskega povezovanja in naše vizije sveta. Če ena od naših partneric, v tem primeru Kitajska, vedno znova krši te pravice, smo se dolžni odzvati. Vendar tega ne smemo narediti na podlagi modela „sramotenja in obsojanja“ in obtožiti Kitajsko ter prezreti razlike v kulturi in civilizaciji, ki nas razdvajajo. Ta resolucija, ki se nanaša na kršitve človekovih pravic na Kitajskem, zlasti na primer Liu Xiaobo, je dokaz poenostavljenega pristopa k vprašanju, s katerimi se spopada kitajska družba. Prav gotovo nismo sprejeli svojega stališča proti načelu nedotakljivosti človekovih pravic, ki je podlaga resolucije, ki jo z vsem srcem podpiramo. Gre pravzaprav za način, kako je bila predstavljena. Da bi dosegli rezultate, ki si jih želimo, moramo vzdrževati ozračje brez sporov med nami in Kitajsko. To je edini način, s katerim bomo lahko prispevali k razvoju Kitajske v smeri družbe z globoko privrženostjo pomenu spoštovanja človekovih pravic.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), v pisni obliki. – „Ne bodi hudoben“ je dobro znan Googlov moto. Na Kitajskem so dolga leta kritizirali njihovo politiko in dvomili o motu. Skupine za človekove pravice so obtožile Google, da pomaga kitajski vladi pri zatiranju njihovih državljanov in zlasti borcev za človekove pravice. Očitno bo Google v prihodnje manj hudoben. Njihova odločitev, da začnejo na Kitajskem delovati z nefiltriranim iskalnikom, si zasluži najtoplejše čestitke. Z objavo spremembe v svoji kitajski politiki pa Google tvega dobičke iz največjega internetnega tržišča na svetu in potencialno izgubi skoraj 400 milijonov uporabnikov. V tem posebnem primeru je Google dokazal, da se lahko velika večnacionalna družba resnično drži svoje etične politike. Google, ki ga še vedno vodijo ustanovitelji družbe, ima vse možnosti, da izrazi svoje temeljne vrednote in prepričanja v vseh svojih prihodnjih ukrepih. In če bo Google še naprej uspeval, bo dokazal, da ni nobenega neločljivo povezanega navzkrižja med ustvarjanjem denarja in trajnostnim ter humanim delovanjem.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Na Kitajskem so se kršitve človekovih pravic ponavljale in ne moremo drugače, kot da jih obsojamo. Dejstvo, da je EU ena od glavnih gospodarskih partneric Kitajske, povečuje našo odgovornost, da obsodimo vsa dejanja, ki kršijo pravice katerega koli državljana, še posebno tistih, ki branijo svobodo izražanja in človekove pravice v tej državi. Bistveno je, da Ljudska republika Kitajska upošteva in spoštuje zaveze, ki jih je dala pred Svetom za človekove pravice.

Alajos Mészáros (PPE), v pisni obliki. – (SK) Večja ko je država geografsko in bolj ko je neodvisna gospodarsko, težje je zahtevati od te države, naj upošteva človekove pravice. Zdi se mi nesprejemljivo, da Evropska unija v svojih odnosih s Kitajsko ves čas postavlja na prvo mesto gospodarske interese. Skoraj na vsakem srečanju na višjih diplomatskih ravneh je vse, kar smo sposobni storiti, le, da plaho spomnimo na vprašanje kršitev človekovih pravic v tej državi. V Evropi imamo s praksami komunističnih režimov na žalost veliko negativnih izkušenj glede zatiranja človekovih pravic. Skoraj prepričan sem, da je pravo število kršitev človekovih pravic še veliko večje, kot naj bi verjeli glede na informacije. Zato je nujno potrebno, da bomo sposobni pripraviti Kitajsko do tega, da bo spoštovala človekove pravice, pa tudi če za ceno gospodarske in politične žrtve. Drugače bo lahko imel razvoj na Kitajskem nezaželen vpliv na celoten razvoj političnega stanja v Aziji s posledičnim vplivom na celotno globalno ekonomijo in politiko.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za resolucijo, ki obsoja kršitve človekovih pravic, ker ne smemo dopustiti ali pristati na to, da jih zlomijo, ne kot ljudi ne kot državljane. Ravnanje, ki je škodljivo za ljudi, njihovo svobodo in pravice, ki so bile opredeljene pred mnogimi leti, je v

nasprotju s temelji, na katerih so zgrajene zahodne demokracije. Dialog med Evropsko unijo in Kitajsko, ki se je začel leta 2000, ni prinesel pričakovanih učinkov. Zato bi se morali vprašati, ali smo storili vse, kar smo lahko, in če je odgovor „ne“, moramo uporabiti določbe resolucij o učinkovitosti gospodarskega sodelovanja. Človekove pravice morajo postati podlaga za dialog med Unijo in Kitajsko in interesi ljudi morajo biti nad gospodarskimi interesi.

Prijetje in obsodba mirovnega zagovornika in borca za človekove pravice Liu Xiaoboja, ki je zahteval večjo demokracijo na Kitajskem, je jasen signal, da naši sedanji ukrepi niso učinkoviti. Zato je poleg resolucij vredno sprejeti še druge ukrepe, ki bodo omogočili večje spoštovanje tega, za kar se bojuje Liu Xiaobo pa tudi na tisoče Kitajcev in številnih drugih ljudi po svetu.

Pred tridesetimi leti so se začele na Kitajskem reforme, ki so pokazale svetu, da se nekaj spreminja, da se lahko nekaj stori v korist družbe. Enako pričakujemo danes. Danes hočemo imeti partnerico, ki bo spoštovala načela, ki so za nas temeljna.

3.3. Filipini

Predsednik. - Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucij o Filipinih⁽³⁾.

Fiorello Provera, avtor. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, serija umorov, ki se izvajajo po vsem svetu zaradi političnih, verskih in drugih razlogov, je zdaj žalostna vsakdanja resničnost, vendar sem presunjen nad krutostjo, s katero je bilo ubitih 57 ljudi, ki so čakali v vrsti na politični sestanek v podporo predsedniški kandidatki na Filipinih.

To je bil hladnokrven pokol, ki ga je izvedla oborožena skupina v imenu revolucije, za katerega je težko najti kakršen koli smisel. Še več, ta množični poboj ni osamljen primer v tej državi, kjer se v nekaterih regijah, na primer v regiji Mindanao, že leta dogajajo oboroženi upori, vključno s takimi, ki imajo verske motive.

Poleg tega, da primerno izrazimo svoje sožalje ob teh krvavih dogodkih, menim, da moramo filipinski vladi ponuditi močno podporo, da bomo dokazali, da je Evropa lahko koristna pri reševanju resnih oboroženih spopadov in uporov, ki so preplavili to nesrečno deželo s krvjo.

Martin Kastler, avtor. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pokol 23. novembra lansko leto v provinci Maguindanao na Filipinih je bil črn dan za človekove pravice in barbarsko teroristično dejanje. Sedeminpetdeset ljudi je bilo ubitih, ženske posiljene, moški ranjeni – to je krvavo sporočilo. Kot novinarja me je še posebej prizadelo, da je bilo med ubitimi 30 novinarjev. Po navedbah ugledne Mednarodne krizne skupine ni bilo še nikoli, v nobenem drugem znanem primeru naenkrat umorjenih toliko novinarjev. Zato je primerno, da Evropski parlament poda jasno izjavo, kot to počnemo danes s tem osnutkom resolucije.

Vendar kot Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) zahtevamo, da se sedanje besedilo na treh mestih umiri z glasovanjem po delih, ker moramo podpreti filipinsko vlado v njenem boju proti terorizmu in nasilju in se zato odpovedati pretirano obtožujočim pripombam, usmerjenim v vlado. Zato v imenu skupine PPE zahtevam glasovanje po delih o uvodni izjavi F. Ta obtožuje Filipince, da kažejo vse znake nefunkcionalnega pravnega sistema.

V odstavku 2 bi radi črtali namigovanja na začetno oklevanje v raziskavi.

Nazadnje, v odstavku 6 se zatrjuje, da so nekatere pogrešane osebe zaprte v filipinskih zaporih. Tudi to je zaenkrat nedokazano namigovanje in bi ga bilo po našem mnenju treba črtati.

Charles Tannock, avtor. – Gospod predsednik, ta strahovit zločin v Maguindanao si nedvomno zasluži našo najstrožjo obsodbo. Razkriva obseg, v katerem se je brezpravnost zakoreninila v nekaterih delih Filipinov.

Za ta zaskrbljujoč razvoj obstaja več razlogov: razpršena narava otokov Filipinskega arhipelaga, šibka vlada, korupcija, revščina in sedanji islamski teroristični upori, ki jih podpira Al Kaida na jugu.

Zato je na ta zločin, ki je očitno politično motiviran, treba gledati v širših družbenih in zgodovinskih okoliščinah. Ne bi smeli spregledati prizadevanj filipinske vlade v preteklih 25 letih po padcu kleptokratskega diktatorja Ferdinanda Marcosa, da bi razvila bolj demokratično politično kulturo. Prav tako ne smemo

---

⁽³⁾ Glej zapisnik.

podcenjevati eksistencialistične grožnje, ki jo pomenijo teroristi Abu Sajaf, in kako spodbijajo celotno družbo, ki sestavlja filipinsko državo.

Tvorna vključitev in ciljna podpora ponujata najboljšo možnost za pomoč Filipinom, državi, ki ima v številnih pogledih enake vrednote kot mi, da bi jim pomagali postaviti pravno državo v centralni in lokalni vladi.

Marc Tarabella, avtor. – (FR) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, lansko leto novembra sem imel možnost v Evropskem parlamentu pozdraviti gospo Edito Burgos, mati Jonasa Burgosa. Tega mladega Filipinca so oboroženi moški 28. aprila 2007 ugrabili v zelo živahnem trgovinskem centru v Manili. Od takrat nimajo ne njegova družina ne njegovi najbližji nobenih novic o njem. Jonas Burgos je eden od stotin ljudi, ki so izginili ali so bili ubiti na Filipinih. Umori so zagrešeni popolnoma nekaznovano in storilci so le redko privedeni na sodišče.

Če pogledamo naprej, v volitve maja 2010, se bojimo povečanja zločinov in ugrabitev vseh tistih, ki nasprotujejo vladi na oblasti. Zato obsojamo poboj v Maguindanau 23. decembra lani in upamo, da bo osvetljen umor in trpljenje, ki ga je pretrpel konvoj Ismaela Mangudadatuja.

Rui Tavares, avtor. – (PT) Gospod predsednik, pred malo več kot dvema desetletjema so Filipini vzbudili veliko upanje po svetu, ko so sprožili val demokracije v Aziji. To nas je navdalo z upanjem za človekove pravice v tem območju in povečanje delavskih pravic, pravic študentov, pravic ljudi in volilne ter demokratične normalnosti v teh državah.

Zdaj, ko je pozornost sveta usmerjena drugam, ne moremo pustiti, da se poslabša demokratični položaj na Filipinih. V zadnjih nekaj letih je bilo tam veliko motečih primerov korupcije in zlasti nasilja in nadlegovanja, ki je bilo med volitvami usmerjeno v opozicijo.

Najbolj zaskrbljujoč dogodek in predmet naše resolucije je bil poboj v Maguindanau, umor 46 ljudi, ki so bili v volilnem konvoju opozicijskega kandidata, gospoda Mangudadatuja. Domnevno naj bi jih poklala skupina, povezana z vodilnim klanom v provinci Maguindanao, klanom Ampatuan.

Pozornost bi med drugimi vidiki rad pritegnil k dejstvu, da je bilo v tem pokolu ubitih 30 novinarjev. To je največji pokol novinarjev v svetovni zgodovini.

Očitno se Parlament sam ne zanima za to, o čemer tu razpravljamo, kar je sramota, vendar ne smemo dovoliti, da bi Filipini, ker svet ni pozoren, v dveh desetletjih in pol zdrsnili v stanje, ko bi iz najboljšega primera demokracije postali najslabši znan.

Ta poboj je treba raziskati in od predsednika Gloria Arroya, ki pripada klanu Ampatuan, zahtevati, da se nujno izvedejo preiskave in sprejme sklep. Za Filippine je pomembno tudi to, da vedo, da je Evropa pozorna in da pazljivo gleda razvoj v državi.

Barbara Lochbihler, avtorica. – (DE) Gospod predsednik, razlog za to nujno zadevo je brutalni umor 57 ljudi, ki so spremljali politika na njegovi poti, ko se je šel registrirati kot kandidat na volitvah za mesto guvernerja province. Storilci pripadajo lokalni milici, sodelovalo pa je tudi nekaj lokalnih policistov.

Ta brutalni napad je skrajni primer grozečega naraščanja politično motiviranih zunajsodnih usmrtitev in prisilnih izginotij ljudi, ki se dogajajo že leta, ne da bi se ti hudi zločini kdaj raziskali.

Vlada ni pokazala nobene opazne volje za sprejem odločnih korakov za nasprotovanje temu razvoju. Od stotin primerov sta se raziskovala samo dva in v zvezi z njimi ni bil preganjan niti en višji policist. Leta 2008 je posebni poročevalec ZN o zunajsodnih usmrtitvah pisal, da „so s temi uboji izločili voditelje civilne družbe, vključno z zagovorniki človekovih pravic, sindikalisti in zagovorniki zemljiške reforme, ustrahovali veliko število akterjev civilne družbe in omejili politični govor v državi“.

To je vzdušje, v katerem se Filipini pripravljajo na volitve v maju. Obstaja nevarnost za nadaljnje politične umore. Zato bi bilo zelo nujno, da filipinska vlada odločno ukrepa, da se to zaustavi.

Rada bi predlagala ustno spremembo. Odstavek 6 navaja: „*naj osvobodi vse izginule, ki so še vedno v ujetništvu*“. Radi bi, da se to nadomesti z besedilom: „*naj stori vse, da bo tistim, ki so bili ugrabljeni, zagotovila, da se varno vrnejo k svojim družinam*“.

Justas Vincas Paleckis, v imenu skupine S&D. – (LT) Če bi državljani v Srednji Evropi vprašali, kaj se dogaja na Filipinih, verjetno ne bi znal odgovoriti in bi rekel, da o tem ni bilo nič na televiziji in da so zato verjetno stvari tam mirne. A politični umori, klansko vojskovanje, živi ljudje pokopani, verižni poboji, vojno stanje

– vse to je vsakdanje življenje na Filipinih. Prav pred nedavnim je bilo umorjenih 57 ljudi, polovico od teh je bilo novinarjev. To je največji smrtni davek med novinarji, ki se je kdaj koli zgodil na svetu. Pozivamo vlado, zahtevamo, da takoj ustavi to dogajanje, razpusti zasebne milice in konča to nekaznovanje. To je še posebno pomembno med prihajajočimi volitvami.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Gospod predsednik, predsedniške in lokalne vladne volitve na Filipinih se načrtujejo za 10. maja. Zdaj je čas, da se stori vse, da se zagotovi, da bodo to poštene volitve. Predvsem je treba ugotoviti, kdo je odgovoren za novembrski umor 57 novinarjev, družinskih članov in sodelavcev Ismaela Mangudadatuja, kandidata za guvernerja v provinci Mindanao. Do zdaj lokalni organi pregona niso pokazali kakšne odločenosti za iskanje storilcev tega pokola. Pri preiskavi je bilo narejenih toliko napak, da skoraj dovoljuje uporabo sile v politiki. Filipinska vlada se mora končno soočiti z ljudmi iz kriminalnega sveta, ki so izkoristili priložnost nedavne volilne kampanje za množico politično motiviranih ugrabitev in so zdaj umorili že več kot 100 kandidatov.

Poleg tega bi morali Filipini sprejeti ukrepe za učinkovito uporabo sredstev, ki so na voljo v okviru programa EU-Filipini za podporo sodstvu, ki je bil uveden za krepitev pravosodnega sistema in gradnjo civilne družbe. Volitve v maju torej ne bodo le preverjanje učinkovitosti filipinskih oblasti, temveč tudi učinkovitosti naših instrumentov pomoči.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Zelo na kratko bi rad preprosto povedal, da smo v novem letu, z novo Pogodbo, vendar istimi slabimi navadami kot prej. Še vedno pogrešamo navzočnost Sveta v takih razpravah o nujnih zadevah in še naprej pogrešamo medinstitucionalni dialog, ki bi nam omogočil odzivanje na take primere.

V posebnem primeru Filipinov moram še enkrat poudariti, čeprav njegov položaj nima takega vpliva kot drugi, na primer Haiti, da dejstvo, da je izginilo ali umrlo skoraj 1 000 ljudi, pomeni, da obstaja strukturni problem, ki zahteva strukturne ukrepe.

Ne moremo vedno delovati na podlagi naslovov. Ukrepiti moramo na podlagi problemov in dejstvo, da so ljudje, ki so zdaj prizadeti, v glavnem zagovorniki človekovih pravic in novinarji, ne pomeni le, da ne moremo molče prek teh razmer, temveč tudi, da se moramo nanje prepričljivo odzvati.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gospod predsednik, obramba človekovih pravic je blagovna znamka Evropske unije. Zelo mi je žal, da ta blagovna znamka ni pomembna za špansko predsedstvo in da tukaj zdaj ni predstavnikov Sveta. To je zelo moteče in naravnost škandalozno stanje. Govorimo o človekovih pravicah, hočemo jih braniti, vendar ni tu nikogar iz Sveta in nobenega pravnika države, ki bo vodila Evropsko unijo v naslednjih šestih mesecih. To je resnično nesprejemljivo stanje.

Bom zelo kratek, ker hočemo glasovati. Filipini so država s krščansko tradicijo, ki sega nazaj v kulturo, ki je delno evropska. V tej državi bi se morale spoštovati zlasti človekove pravice, ki se na tej celini pogosto ne spoštujejo. O tem moramo govoriti odkrito in pokazati solidarnost s tistimi, ki trpijo zaradi diskriminacije na Filipinih. Vloga Evropskega parlamenta je, da govori o teh zadevah.

Neelie Kroes, članica Komisije. – Gospod predsednik, zastopam Visoko predstavnico in zastopam Komisijo.

Poboj v Maguindanau na otoku Mindanao 23. novembra lanske leto, v katerem je bilo ubitih 57 ljudi, je osvetlil dolgoletna vprašanja človekovih pravic na Filipinih, povezana z izginotjem in nepojasnjenimi poboji državljani in dejanskim nekaznovanjem storilcev v preteklosti.

Ob tej priložnosti je vlada hitro ukrepala in sprejela odločne ukrepe za kaznovanje storilcev. To je zelo dobrodošlo. Pomembno je, da se prekine kultura nekaznovanosti za takšne poboje in da se to konča.

Vlada je sprejela nekatere pomembne korake pri krepitevi človekovih pravic. Sedanja administracija predsednika Arroya je ukinila smrtno kazen in v nedavno sprejeti listini ASEAN zagovarjala tudi določbe človekovih pravic.

Cilj, ki ga je treba še doseči, je končanje 40-letnega spora z muslimanskimi uporniki na Mindanau na podlagi mirovnega sporazuma, ki bo pošten za vse strani. Zdi se, da je obnovljen napredek in da so se pojavili upi na sporazum proti koncu tega leta. Treba je omeniti, da se je pokol na Maguindanau zgodil med dvema političnima družinama (mimogrede, vsi so muslimani) in da zato ni bil povezan s spori med skupnostmi.

EU ima dobro vzpostavljen dialog z vlado na Filipinih, v katerem obe strani razpravljata o široki paleti vprašanj, vključno s človekovimi pravicami. S Filipini se pogajamo tudi o sporazumu o partnerstvu in

sodelovanju, ki bo vključeval pomembne zaveze o človekovih pravicah. Dejavno podpiramo vlado in njena prizadevanja za izboljšanje spoštovanja človekovih pravic.

V sporazumu z vlado smo uvedli „Misijo EU-Filipini za pomoč sodstvu“. To je res pravočasen ukrep, namenjen gradnji zmogljivosti za filipinske sodne oblasti, vključno s policijo in vojaškim osebjem, s pomočjo katerega bodo lahko preiskovali primere zunajsodnih pobojev in preganjali morilce. Uvedli bomo tudi sistem za spremljanje, da se bo razvilo zaupanje. EPJUST ima začetno trajanje 18 mesecev in se financira iz Instrumenta za stabilnost, vendar se lahko podaljša. Poleg tega imamo tekoče projekte na lokalni ravni za spodbujanje spoštovanja človekovih pravic. Ti vključujejo spremljanje izvedbe mednarodnih zavez, ukrepov v podporo ratifikaciji Rimskega statuta MKS in izobraževanja volivcev.

EU zdaj pomaga na Mindanau tudi pri mirovnem procesu, v glavnem s podporo za socialne storitve in dejavnosti za ustvarjanje zaupanja, vendar smo pripravljeni storiti več, če bo proces napredoval.

Predsednik. – Razprava je zaključena. Naslednje je na vrsti glasovanje.

Rad bi spomnil gospo Lochbihler, da poda svojo ustno spremembo v pravem času, med glasovanjem.

PRESEDSTVO: GOSPOD PITTELLA

podpredsednik

4. Sporočilo predsedujočega: glej zapisnik

5. Časovni razpored prihodnjih delnih zasedanj: glej zapisnik

6. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

7. Čas glasovanja

7.1. Nedavni napadi na verske manjšine v Egiptu in Maleziji (glasovanje)

7.2. Kršitve človekovih pravic na Kitajskem, zlasti primer Liu Xiaobo (glasovanje)

7.3. Filipini (glasovanje)

Barbara Lochbihler, avtorica. – Gospod predsednik, mi bi radi zamenjali stavek v odstavku 6, ki se glasi: „naj osvobodi vse izginule, ki so še vedno v ujetništvu“.

Namesto tega bi radi uvedli: „naj stori vse, da bo tistim, ki so bili ugrabljeni, zagotovila, da se varno vrnejo k svojim družinam“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

7.4. Evropska strategija za Podonavje (glasovanje)

(Drugi del je bil zavrnjen)

8. Obrazložitev glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

Predlog resolucije B7-0031/2010

Filip Kaczmarek (PPE). – *(PL)* Gospod predsednik, glasoval sem za resolucijo o evropski strategiji za Podonavje, ker mislim, da Evropska unija potrebuje take regionalne strategije. Prepričan sem, da ima lahko izvajanje takih strategij zelo pozitiven vpliv na regionalni razvoj in lahko posledično vpliva na življenja

prebivalcev v regiji in izboljša kakovost njihovega življenja. Cilj našega ukrepa, ukrepa Parlamenta in Evropske unije, so prav gotovo prebivalci Evropske unije. Zato sem glasoval za sprejetje poročila.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospod predsednik, pozdravljam strategijo za Podonavje kot nekaj, kar je globoko evropsko. Povezuje ustanovno članico EU, in sicer Nemčijo, z dvema najnovejšima članicama, Bolgarijo in Romunijo. Povezuje tudi naslednjo državo kandidatko, Hrvaško, z državo, ki si prizadeva za status kandidatke, in sicer Srbijo. Veseli me, da je namen vključiti Češko republiko, Črno goro in nekaj drugih, ki zgodovinsko in geografsko pripadajo tej skupini, čeprav ne ležijo neposredno ob Donavi.

Vendar bi prosil, da se Bavarska pri vsem tem ne zanemarija. Če bi bila neodvisna, bi bila Bavarska druga največja država ob Donavi za Romunijo. Bavarska ima poseben interes za strategijo za Podonavje. Zato sem hvaležen in vesel, da zdaj vztrajamo pri tej strategiji.

***

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, spet vidimo, kako Evropska unija povzdiguje videz nad vsebino, kako povzdiguje motiv nad rezultat. Pravkar smo glasovali za vrsto resolucij, ki obsojajo zlorabe človekovih pravic na Kitajskem. Kaj torej dela Evropska unija v resničnem svetu? Osamili smo Tajvan. Načeloma smo se strinjali, da prodamo orožje komunističnemu režimu v Pekingu in sodelujemo z njim, da bi ustvarili tekmeča ameriškemu sistemu GPS, ki ga predsednik Chirac imenuje „tehnološki imperializem“.

Poglejte, kako se je hinavščina dvignila v vladajoče načelo! Stokamo o človekovih pravicah in potem spravimo denar do Hamasa. Zavračamo, da bi imeli kaj opraviti s proti-Castrovimi oporečniki na Kubi, ne zmenimo se za demokracijo v okviru naših lastnih meja, kadar gre kaj narobe z referendumi, vendar se prepričujemo, da smo še vedno dobri ljudje, ker – pogledajte besedilo naše resolucije o človekovih pravicah!

Zdaj bomo imeli izredno predstavo, ko bomo poslali baronico Ashton kot svojo zunanjo predstavnico v Iran in na Kubo in ta mesta, da jim bo povedala, da njihova demokracija ni ustrezna, pa čeprav se ona sama niti enkrat samkrat ni v vsej svoji karieri podredila volilni skrinjici ali povabila svojih sodržavljanov, da bi volili zanjo ali proti njej.

Končal bom, če smem, s čestitkami dobrim ljudem v Massachusettsu, ki so se uprli pretiranim davkom in pretirani vladi. Prav ljudje v Massachusettsu so bili tisti, ki so začeli revolucijo, da bi odpravili zamisel, kako je mogoče naložiti davke brez splošnega soglasja. Tukaj v Evropi spet potrebujemo takšno revolucijo.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, rad bi izrazil svoje zadovoljstvo, da je Evropski parlament sprejel resolucijo o napadih na krščanske manjšine. Poslanci Evropskega parlamenta ne smemo ostati tiho ob napadih na krščanske manjšine po svetu, ker se to nanaša na temelje in korenine narodov Evropske unije. Če hočemo, da bo naš glas verodostojen, moramo danes sprejeti dve spremembi, ki jih je predložila Skupina Evropskih konzervativcev in reformistov, da se bomo odmaknili od odločitve Evropskega sodišča za človekove pravice o križih. Obžalujem, da se to ni zgodilo, ker ne smemo pozabiti na temeljno vlogo, ki jo je imelo krščanstvo pri oblikovanju zgodovinske in kulturne identitete Evrope, in spodbujati ter varovati teh vrednot v svetu pa tudi znotraj Evropske unije.

Predsednik. – Gospod Piotrowski, dovolil sem vam, da ste govorili, čeprav do tega niste imeli pravice, saj so obrazložitve glasovanja dopustne le pri strategiji za Podonavje, ne pa pri nujnih resolucijah. Kakor koli, zdaj ste govorili, zato bom povedal za bodoče, da ne bo nobenih obrazložitev glasovanja o nujnih resolucijah. Torej bom to povedal tudi za govornike, ki so se registrirali, da se lahko obrazložitve glasovanja nanašajo samo na Evropsko strategijo za Podonavje.

***

Ustne obrazložitve glasovanja

Predlog resolucije B7-0031/2010

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gospod predsednik, tudi jaz bi rad govoril o diskriminaciji, ki so jo doživljali kristjani v Afriki in Aziji, vendar bom govoril seveda o naši strategiji, ki je izredno pomembna zadeva. Spomnimo se, da je Donava druga najdaljša reka v Evropi za Volgo. Donava teče skozi 10 evropskih držav in ob donavskem porečju leži kar 17 držav. To je seveda vprašanje določene odgovornosti in izziva za Evropsko unijo, ker je poleg tega zdaj nekatere od teh držav prizadela huda kriza. Govorim tudi o državah članicah Evropske unije. Evropska unija na ta način kaže določeno solidarnost. Upam, da bo tudi v drugih primerih tako.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Gospod predsednik, glasoval sem za resolucijo o strategiji za Podonavje. Zakaj? – Ker kaže, da je Evropska unija odprta do posebnih regij, regij, ki imajo neko skupno lastnost, na primer dolgo reko, ki teče skozi. Rad bi izrazil tudi svoje zadovoljstvo, da niso bile sprejete spremembe, ki jih je predložila Skupina Evropskih konzervativcev in reformistov. S tem je naša resolucija jasnejša. Rad bi, da bi tej resoluciji sledila osredotočenost tudi na druge značilne regije, vključno na primer s koridorjem Odre.

Pisne obrazložitve glasovanja

Predlog resolucije B7-0031/2010

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam sklepe Evropskega sveta z dne 18.–19. junija 2009, v katerih prosi Evropsko komisijo, da sestavi Evropsko strategijo za Podonavje do leta 2011. Glasujem za tukaj predstavljeni predlog resolucije. Podonavje se spopada z več izzivi in strategija za to regijo bo izboljšala povezave in komunikacijske sisteme, ohranila okolje in spodbudila rast, ustvarjanje delovnih mest in varnost. Pomembno je, da Komisija čim bolj izkoristi operativne izkušnje, ki jih je pridobila s strategijo za Baltsko morje, in da ta strategija temelji na odločenosti vlad in državljanov držav članic in regij, da presežejo bližnje skupne izzive. Pomembno je, da se ta strategija uskladi s strategijo EU 2020 in s poročilom Komisije z naslovom „Regije 2020“, da bi se spopadli z glavnimi izzivi, s katerimi se spopada zdaj Evropa, kot so globalizacija, demografski trendi, podnebne spremembe in uporaba ter dobava energije. Prav tako bi pozval Parlament, naj razvije proces razmišljanja o prihodnosti evropske kohezijske politike in oblikuje nove možne strategije za druge regije, da bi jih prilagodili spremembam in pritiskom globalnega sveta.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), v pisni obliki. – (RO) Mislim, da bo pomen okrepitve strategije Evropske unije za Podonavje olajšal zunanje ukrepanje EU v njeni neposredni sosesčini in poudaril njeno potencialno vlogo pri tem, da pomaga vnesti stabilnost v regije jugovzhodne in vzhodne Evrope z izvajanjem posebnih projektov, ki podpirajo gospodarski in družbeni razvoj teh regij. Dejstvo, da so države članice, ki mejijo na Donavo, prevzele odgovornost za spodbujanje predloga za oblikovanje te strategije za Podonavje na ravni EU, potrjuje njihovo sposobnost, da dajo poseben prispevek k spodbujanju glavnih pobud, ki so sposobne zgotoviti nadaljevanje evropskega procesa povezovanja.

Ioan Enciu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za skupno resolucijo Evropskega parlamenta o Donavi, ki predlaga, naj se skrajno prednostno sestavi evropska strategija za to regijo. Ta strategija bo znatno povečala medregionalno sodelovanje in bo imela naslednje cilje: razvoj in posodobitev rečnega prevoza po vodni poti Ren/Meuse-Main-Donava, pa tudi cestni in železniški prevoz v Podonavju; razvoj in učinkovito uporabo obnovljivih energetske virov s ciljem zmanjšanja emisij ogljika in povečanja energetske varnosti; zaščito okolja z izvajanjem projektov, namenjenih obnovi in varovanju ekosistemov v regiji; učinkovito črpanje skladov EU in pritegnitev naložb, spodbujanje turizma, kar je vse značilno za strategijo EU 2020.

Ta strategija bo imela koristen vpliv na Romunijo, zlasti na povezavo države z evropskimi prometnimi omrežji, varovanjem nacionalne dediščine Delte, pa tudi na družbenogospodarski razvoj krajev v Podonavju in drugih območjih.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Čvrsto verjamem, da se lahko popoln razvoj Evropske unije uresniči samo, če obstajajo ustrezne razvojne politike za vse regije EU, ki spoštujejo njihove razlike, potrebe in posebne značilnosti.

Mislim, da pomeni teritorialna kohezija oblikovanje različnih strategij za različne regije, spodbujanje trajnostnega razvoja v smislu spoštovanja okolja in gospodarskega izkoriščanja njegovega potenciala.

Zavedam se makroregionalnih strategij, namenjenih spodbujanju uravnoteženega regionalnega razvoja znotraj EU z uporabo obstoječih virov.

Nenazadnje, priznavam strateški, teritorialni, okoljski in kulturni pomen Donave v srednji Evropi. Zaradi vsega tega glasujem za ta predlog resolucije za strategijo EU za Podonavje.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ta resolucija podpira strategijo za Podonavje s skladnim, ozemeljskim pristopom za to pomembno reko in omogoča trajnostni in povezan razvoj regije, ki se razteza čez 14 evropskih držav.

Predlagana strategija bo omogočila usklajeno in celovito politiko, ki lahko doseže sinergične učinke, pospešuje kohezijo in spodbuja gospodarsko rast in konkurenčnost, ob vsem tem pa varuje okolje.

Cilji, ki naj bi se dosegli in uskladili, vključujejo posodobitev pristanišč, izboljšanje plovnosti reke (s tovarnimi koridorji, medsebojnimi povezavami in intermodalnostjo s Severnim morjem), izboljšanje kakovosti vode, zaščito celotnega Podonavja in vsekakor nenazadnje tudi zaščito ekosistemov, ki spadajo v omrežje Natura 2000.

Zato bi morala Komisija kmalu sprožiti širok posvetovalni proces z vsemi državami ob Donavi, da bi se zadevna strategija določila do konca tega leta in uskladila z naslednjim večletnim finančnim okvirom.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Strinjamo se z oblikovanjem strategije za Podonavje, ki temelji na prejšnjih posvetovanjih in sodelovanju med državami in regijami, ki ležijo ob njenem toku. Takšna strategija bo spodbudila gospodarsko in socialno kohezijo v teh regijah in spodbudila teritorialno kohezijo, ne da bi ogrozila katero koli od njih. Strategija kliče po izboljšavah ekološkega statusa Donave, skupaj z razvojem obsežnega načrta za ohranitev in obnovo naravnih staležev.

Poleg tega se je izkazala za pozitivno strategijo v predlogu za izboljšanje multikulturnega okolja Donave, kulturnega dialoga in varovanja njene kulturne in zgodovinske dediščine. Kot je navedeno v poročilu, smo prepričani, da izvedba te strategije ne sme zavreti odgovornosti regionalne in lokalne vlade, ker je namesto tega naslonjena na sodelovanje med državami in področji znotraj te regije.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), v pisni obliki. – (PL) Strategija za Podonavje, ki smo jo pripravili in o kateri smo danes glasovali, omogoča spodbujanje regionalnega in čezmejnega sodelovanja. Donavsko porečje združuje zdaj kar 10 evropskih držav – Nemčijo, Avstrijo, Slovaško, Madžarsko, Hrvaško, Srbijo, Bolgarijo, Romunijo, Moldavijo in Ukrajino, od katerih so večina države članice Evropske unije ali države, ki si želijo postati države članice. Zato je Podonavje pomemben dejavnik, ki združuje različne programe, ki so del kohezijske politike EU, pa tudi programe za države kandidatke in države, ki so vključene v evropsko sosedsko politiko. To, kar smo sprejeli danes, je določen okvirni načrt za podporo območju donavskega porečja, vendar je to, ali bo program ostal na papirju ali pa bo model, napolnjen s posebno vsebino, odvisno od tega, ali se bodo našla dodatna sredstva, ki ne bodo vplivala na sredstva, namenjena za kohezijsko politiko v posameznih državah, in jih ne bodo zmanjšala. Upam, da bo kohezijska strategija za Podonavje prispevala k dvigu blaginje in trajnostnega ter trajnega razvoja in bo ustvarila nova delovna mesta in varnost v regiji.

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za to, da se sestavi razvojna strategija za Donavo, ki nam bo omogočila, da bomo prosili Komisijo, naj čim prej pripravi ta dokument in pri tem upošteva posebna posvetovanja s strokovnjaki na področju in v ustreznih regijah, hkrati pa najde finančne vire, ki so na voljo tudi v državah zunaj EU. Ta strategija se mora osredotočiti na vidike, ki se nanašajo na varstvo okolja in kakovost vode, gospodarski potencial in vseevropska prometna omrežja. Resolucija o evropski strategiji za Podonavje poudarja vlogo in pomen širokega posvetovanja z lokalnimi akterji, ki jih mora Evropska komisija organizirati, tako da bodo interesi državljanov lahko čim bolj ustrezno zastopani.

Poleg tega resolucija navaja, da mora biti vsaka strategija, ki se nanaša na makroregije, vključena v kohezijsko politiko, ki je usklajevalna politika na ravni Evropske unije. Treba opraviti tudi analizo dodane vrednosti, ustvarjene s to strategijo v smislu evropske teritorialne kohezije. Mislim, da je treba primerjati strategijo TEN-T (vseevropskega prometnega omrežja), kjer je Donava navedena pod točko 18, z novo teritorialno in gospodarsko razvojno strategijo, da bo razvoj potekal kohezivno.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glede na strateški pomen Podonavja so zaradi njegove lokacije bistveni tesni stiki med vsemi državami v tej regiji, zlasti za tiste, ki še ne pripadajo EU. To bo pomagalo pri povezovanju v primeru prihodnjega povečanja EU. Zato je bistvena izvedba vseh priporočil, odobrenih v tem predlogu resolucije, če naj bo strategija EU za Podonavje predlagana do konca leta 2010.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Strategija za Podonavje pomeni razumen model za usklajevanje ukrepov EU za to sosedno regijo. Poleg vprašanj, ki se nanašajo na reko samo, kot je izboljšanje kakovosti vode in ekološko stanje, bi lahko imel program, ki naj bi ga sestavila Komisija, rezultat tudi v sinergijah, ki so povezane z gospodarstvom in upravljanjem. Poročilo, ki je bilo vloženo, podaja v tem pogledu nekaj dobrih predlogov, zato sem glasoval zanj.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v pisni obliki. – (PL) Podprl sem resolucijo o evropski strategiji za Podonavje. Teritorialna kohezija je navedena v Lizbonski pogodbi kot ena od prednostnih nalog Evropske unije. Delovanje strategije za Podonavje se nanaša na številna področja podpore, kot je socialna politika, kultura in izobraževanje, varstvo okolja, infrastruktura in trajni gospodarski razvoj. Že samo dejstvo o velikem vplivu strategije in njenih rešitev na ta področja dokazuje, da je treba uvesti in izpeljati regionalne strategije. Podonavje potrebuje strategijo in potrebuje podporo in naše ukrepanje, ker ima vpliv na številne

evropske države. Šest od teh držav so države članice EU, druge pa potencialne kandidatke. Vpliv regije je pomemben tudi za druge države, ki niso neposredno povezane z njo.

Zamisel o ustanovitvi funkcionalnih regij, makroregij, se je začela s strategijo za regijo Baltskega morja. Donavska strategija, tako kot druge makroregionalne strategije, ki jih je načrtovala EU, ima glavni cilj, da okrepi povezovanje s sodelovanjem na regionalni in lokalni ravni. Zelo pomembno je, da vlade, lokalne vlade, nevladne organizacije in državljani sodelujejo z Evropsko unijo pri razvoju in uresnitvi rešitev, ki so sprejete, kajti te skupaj z nami sestavljajo Evropsko unijo.

Artur Zasada (PPE), v pisni obliki. – (PL) Podporo je treba dati vsaki pobudi EU, ki ima cilj, da usklajuje in krepi regionalne pobude ter prispeva k večjemu gospodarskemu sodelovanju, boljši prometni infrastrukturi in boljšemu varstvu okolja. Strategija za Podonavje potrjuje rast pomembnosti makroregionalnega pristopa do regionalne politike Evropske unije. Zahvaljujoč dokumentu, ki je bil danes sprejet, bodo okrepljeni odnosi med starimi, novimi in možnimi bodočimi državami članicami EU na eni strani in srednjo Evropo in črnomorsko regijo na drugi strani. Prepričan sem, da bo v ne tako daljnji prihodnosti podobna odobritev dana za zamisel o koridorju, ki bo temeljil na toku Odre. Ta bi povezoval Baltsko morje z Jadranskim morjem in bi potekal od Švedske čez Poljsko, Češko republiko, Slovaško in Madžarsko na Hrvaško.

Predsednik. To ni mogoče, gospod Zasada. Sem že pojasnil, da obrazložitve glasovanja o nujnih resolucijah niso mogoče. Obrazložitve glasovanja se lahko nanašajo samo na evropsko strategijo za Podonavje. Žal mi je, a to ni bila moja odločitev.

9. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

10. Izvedbeni ukrepi (člen 88 poslovnika): glej zapisnik

11. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

12. Pisne izjave, zabeležene v registru (člen 123 poslovnika): glej zapisnik

13. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

14. Datumi naslednjih sej: glej zapisnik

15. Prekinitev zasedanja

(Seja se je končala ob 12.45)

PRILOGA (Pisni odgovori)

VPRAŠANJA ZA SVET (Sedanje predsedstvo Sveta Evropske unije je v celoti odgovorno za te odgovore)

Vprašanje št. 10 predložila Mairead McGuinness (H-0498/09)

Zadeva: Zavajajoča podjetja, ki ponujajo imeniške storitve

Kaj lahko Svet svetuje na tisoče evropskim državljanom, ki so postali žrtve zavajajočih podjetij, ki ponujajo imeniške storitve, na primer podjetja European City Guide, ki posluje iz Španije, in drugih takih podjetij?

Ali lahko Parlamentu zagotovi, da si bo EU prizadevala za odpravo zavajajočega medpodjetniškega oglaševanja?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Poslanka je lahko povsem prepričana, da se je Svet zavezal k boju proti prepovedanim praksam zavajajočega oglaševanja, bodisi v transakcijah med podjetji ali med podjetji in potrošniki, predvsem pa k vztrajanju na popolnem izvajanju in učinkovitem uveljavljanju Direktive o nepoštenih poslovnih praksah 2005/29/ES (ki zajema razmerja med podjetji in potrošniki) in Direktive o zavajajočem oglaševanju 2006/114/ES, ki zajema transakcije med podjetji in bi veljala za primere, ki jih omenja poslanka.

Toda za strogo in učinkovito uporabo teh določb so odgovorna nacionalna sodišča in organi.

Zato Svet ne more komentirati domnevno nepoštenih praks v posameznih primerih.

Na koncu pa poslanko opozarjamo na člen 9 Direktive 2006/114/ES, ki predpisuje, da države članice obvestijo Komisijo o vseh ukrepih, sprejetih pri izvajanju te direktive. Komisija do zdaj ni Svetu na noben način nakazala, da obstajajo kakršne koli težave ali pomanjkljivosti pri izvajanju Direktive v kateri koli državi članici, Komisija pa tudi ni predložila nobenih predlogov za dodatne pravne ukrepe.

*
* *

Vprašanje št. 11 predložila Silvia-Adriana Ţicău (H-0500/09)

Zadeva: Varstvo elektronskih komunikacijskih infrastruktur in osebnih podatkov

Svet za promet, telekomunikacije in energijo, ki se je sestal 17. in 18. decembra 2009, je v svojih sklepih navedel, da je treba pripraviti novo digitalno agendo za Evropsko unijo, ki bo nadomestila strategijo i2010. S tem je Svet EU poudaril, kako pomemben za zagotavljanje varstva osebnih podatkov ter zasebnosti je razvoj rešitev, s katerimi bo mogoča elektronska identifikacija uporabnikov elektronskih sredstev in storitev.

Kakšne ukrepe namerava Svet vključiti v prihodnjo digitalno agendo EU do leta 2020, zlasti za varstvo elektronskih komunikacijskih infrastruktur ter razvoj rešitev, s katerimi bo mogoča elektronska identifikacija uporabnikov elektronskih sredstev in storitev, da bi se zagotovilo varstvo osebnih podatkov ter zasebnosti?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Veliko je že bilo narejenega na področju elektronske identitete. Več novih projektov se je začelo v okviru sedmega okvirnega programa za raziskave je bilo, obstajajo pa tudi projekti, ki jih sofinancira EU v sklopu Podpornega programa za informacijsko in komunikacijsko politiko (IKT) Okvirnega programa za konkurenčnost in inovativnost (PKI). Z nedavno sprejetim pregledom regulativnega okvira za elektronske komunikacije in storitve se je izboljšal tudi položaj pravic državljanov do zasebnosti.

Poslanec se gotovo spominja tudi dela, ki ga je opravila Evropska agencija za varnost omrežij in informacij (ENISA), da bi izboljšala sposobnost EU, držav članic in poslovne skupnosti za preprečevanje, reševanje in odzivanje na težave pri varnosti omrežij in informacij.

Svet je 18. decembra 2009 sprejel sklepe za „Post-i2010 Strategijo za doseganje odprte, zelene in konkurenčne družbe znanja“, ki poudarja pomen razvoja rešitev za elektronsko identifikacijo, ki zagotavljajo varstvo podatkov in spoštovanje zasebnosti državljanov ter boljši nadzor nad njihovimi osebnimi podatki na spletu. Poleg tega je Svet sprejel resolucijo o na sodelovanju temelječem evropskem pristopu k varnosti omrežij in informacij, ki poudarja pomen razširjene in celovite evropske strategije za varnost omrežij in informacij.

Svet v svojih sklepih in resoluciji poziva Komisijo k predložitvi predlogov. Nova digitalna agenda s prispevanimi decembrskimi sklepi se pričakuje že to pomlad.

Svet je pripravljen prizadevati si za okrepitev varnosti omrežij. Prihodnji razvoj interneta ter novih in privlačnih storitev je v precejšnji meri odvisen od teh vprašanj. Vsak nov predlog Komisije bomo preučili z veliko skrbnostjo.

*
* *

Vprašanje št. 12 predložil Brian Crowley (H-0502/09)

Zadeva: Fortuna - nepremičninska prevara

Številni vlagatelji iz Irske so izgubili velike vsote denarja v dvomljivem naložbenem skladu, ki ga je ustanovila španska družba s sedežem v Fuengirolu. Kakšni ukrepi se lahko sprejmejo na nacionalni ravni ali na ravni EU, da bi tem vlagateljem, od katerih so mnogi izgubili svoje celotne življenjske prihranke, pomagali ponovno pridobiti vloženi denar?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Razumemo skrb vseh vlagateljev, ki so izgubili svoje prihranke, kot tudi tistih, ki so sredstva vložili pod okriljem subjekta, ki ga je omenil poslanec.

Vendar pa je zdaj na ustreznih pristojnih organih držav članic, ki jih zadevajo te ali druge podobne razmere, da uvedejo potrebne ukrepe za nadaljnjo preiskavo in na koncu pomoč vlagateljem, ki so bili prizadeti.

Španski organi so dejansko že sprožili kazenske preiskave na tem področju, vendar predsedstvo Sveta ni pristojno za dajanje pripomb v zvezi s tem.

*
* *

Vprašanje št. 13 predložil Pat the Cope Gallagher (H-0504/09)

Zadeva: Revizija Solidarnostnega sklada EU

Svet zadržuje predlog za poenostavitev in izboljšavo Solidarnostnega sklada EU (2005/0033), odkar ga je Evropski parlament sprejel na prvi obravnavi leta 2006. Evropa je v zadnjih letih utrpela posledice hudih vremenskih vzorcev. Nedavne poplave na Irskem so na primer znatno oškodovala domove, podjetja, kmetije, ceste in oskrbo z vodo. Bistveno je, da se da prednost reformi Solidarnostnega sklada EU.

Kakšne ukrepe bo sprejelo prihodnje predsedstvo, da bi odpravili zastoj na Svetu?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Solidarnostni sklad Evropske unije je bil ustanovljen v odgovor na izjemno poplavno katastrofo, ki je prizadela srednjo Evropo poleti leta 2002. Komisija je 6. aprila 2005 predložila Svetu predlog za revizijo Uredbe, s katerim bi predvsem razširili obseg na nenaravne katastrofe, zmanjšali prag za škodo, ki nastane zaradi

katastrofe, in vključili dodatno politično merilo. Parlament je v svojem mnenju iz maja 2006 odobril predlog z nekaterimi spremembami.

Kljub temu se je po preučitvi tega predloga med razpravami v Svetu ugotovilo, da podpora za revizijo Uredbe, kot jo je predlagala Komisija, ni zadostna.

*
* *

Vprašanje št. 14 predložil Ryszard Czarnecki (H-0507/09)

Zadeva: Spremenjena struktura prebivalstva v državah članicah Evropske unije

Ali je Svet opazil velike spremembe v strukturi prebivalstva v državah članicah Evropske unije? Razmere so rezultat istočasnega hitrega staranja prebivalstva sedemindvajsetih držav članic in rasti števila priseljencev iz neevropskih držav.

Ali namerava Svet oblikovati program, ki bo na ozemlju Unije spodbujal izvajanje politike za zviševanje rodnosti, naklonjene družinam, s katerim bi ta trend obrnili?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Demografski izziv je eden od glavnih dolgoročnih izzivov Unije. Dejansko je tesno povezan z vprašanji družine, kot je poudaril poslanec.

Kljub temu so države članice še naprej odgovorne za oblikovanje in izvajanje lastnih odločitev na področju družinskih politik. Na področju socialne politike lahko Unija v skladu s Pogodbami podpira in dopolnjuje „dejavnosti držav članic s pobudami, katerih cilj je izboljšanje znanja, razvijanje izmenjave informacij in najboljše prakse, pospeševanje inovativnih pristopov in vrednotenje izkušenj“⁽⁴⁾.

Toda demografska in socialna vprašanja, vključno z vprašanji družine, ostajajo na agendi Sveta. Svet je 30. novembra 2009 podprl mnenja, ki so jih pripravili Odbor za socialno zaščito in Odbori za zaposlovanje o prihodnji Agendi Unije za obdobje po 2010, saj je mnenja, da bo podaljšanje delovne dobe in spodbujanje boljše uskladitve zasebnega in poklicnega življenja še naprej nujno⁽⁵⁾ za strategijo Unije za obdobje po 2010, in da staranje in globalizacija ostajata dva izmed ključnih izzivov evropske strategije zaposlovanja⁽⁶⁾.

Poleg tega se je v svojih sklepih Svet zavedal, „da se bo zaradi demografskih izzivov delež delovno sposobnega prebivalstva v naslednjih desetletjih predvidoma zmanjšal in v Evropi ene starejše osebe ne bodo več podpirali štirje delovno sposobni prebivalci, ampak samo dva. V tej zvezi so za uresničevanje skupnih ciljev doseganja večje stopnje zaposlenosti ter večje gospodarske rasti in socialne kohezije v Evropski uniji ključnega pomena politike za spodbujanje enakosti spolov in boljše usklajevanje poklicnega, družinskega in zasebnega življenja“.

In na koncu, špansko predsedstvo v svojem programu na področjih zaposlovanja in socialne⁽⁷⁾ priznava, da se v Evropi k staranju prebivalstva ne pristopa le kot k izzivu, temveč tudi priložnosti za socialne politike.

Meni, da je pravi trenutek, da EU sprejme pobudo za spodbujanje aktivnega staranja; na primer, podpira možni sklep Komisije o razglasitvi leta 2012 za evropsko leto aktivnega staranja in medgeneracijske solidarnosti. Poleg tega bomo organizirali konferenco o aktivnem staranju v La Rioji (29.–30. april 2010).

Špansko predsedstvo bo spodbujalo tudi sodelovanje držav članic s ciljem boljšega odzivanja na pomembne socialne in demografske spremembe, s katerimi se soočajo države članice, na primer z intenzivnejšo izmenjavo informacij, medsebojnim učenjem in najboljšimi praksami. Poudarek bo na različnih pobudah, namenjenih usklajevanju poklicnega, zasebnega in družinskega življenja, ter na povečanju stopnje zaposlenosti, zlasti pri starejših delavcih.

(4) Člen 153(2)(a) Pogodbe o delovanju Evropske unije

(5) Dok. 15859/09

(6) Dok. 15529/09

(7) Skupno pripravila tri španska ministrstva, tj. za delo in priseljevanje, za zdravje in socialne zadeve ter za enakost.

*
* *

Vprašanje št. 15 predložila Laima Liucija Andrikiienė (H-0002/10)**Zadeva: Izvajanje prednostnih nalog španskega predsedstva v odnosih med EU in Latinsko Ameriko**

Ena ključnih prednostnih nalog španskega predsedstva so odnosi med EU in Latinsko Ameriko.

Kaj želi špansko predsedstvo doseči v mednarodni trgovini z Latinsko Ameriko?

Ali bo med trajanjem španskega predsedstva sklenjen sporazum o prosti trgovini z državami, kot sta Kolumbija in Peru? Katere so najpomembnejše težave, ki jih je še treba rešiti?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Krepitev odnosov med EU in Latinsko Ameriko je dejansko ena od ključnih prednostnih nalog španskega predsedstva.

V osnutku 18-mesečnega programa⁽⁸⁾ predsedstva Španije ter prihodnjih belgijskih in madžarskih predsedstev je predsedujoči trio izpostavil, da je treba močno poudariti sklenitev pridružitvenih sporazumov s srednjeameriško regijo, večstranski trgovinski sporazum z andskimi državami kot tudi obnovitev pogajanj in njihovo napredovanje za pridružitveni sporazum z Mercosurjem.

Kar zadeva pogajanja o pridružitvenem sporazumu s Srednjo Ameriko, potekajo razprave s srednjeameriškiimi državami o poskusnem urniku za obnovitev pogajanj, tako da bi se lahko zaključila do letošnjega aprila. V zvezi s tem moramo spremljati predvsem razvoj razmer v Hondurasu v naslednjih mesecih po zadnjih dogodkih v tej državi.

Pogajanja glede „večstranskega trgovinskega sporazuma“ (sporazum o prosti trgovini) s Kolumbijo in Perujem dobro napredujejo in špansko predsedstvo si bo nadvse prizadevalo, da bi bil sklenjen v prvem polletju 2010. Naslednji krog bo potekal ta teden v Limi. Rešiti je treba še številna vprašanja, kot so trgovinska vprašanja (dostop do trga, pravila o poreklu, vprašanje intelektualne lastnine) in uvedba tako imenovanih „političnih klavzul“ (o človekovih pravicah in o orožju za množično uničevanje). Toda tako Kolumbija kot Peru sta pokazala, da sta pripravljena sklepati kompromise, zato so obeti glede zadovoljivega izida dobri. Če bo sporazum dosežen v zelo bližnji prihodnosti, se bodo začeli postopki za podpis ob strani vrha EU-LAC v Madridu 17.–18. maja.

Vloga Evropskega parlamenta v postopku, ki vodi do sklenitve in začetka veljave zgoraj omenjenih mednarodnih sporazumov, je opredeljena v novih določbah Lizbonske pogodbe v skladu s pravno podlago sporazuma.

Ko so bila leta 2004 prekinjena pogajanja z Mercosurjem, je bil že dosežen dober napredek pri političnem dialogu in sodelovanju. EU kot celota in zlasti špansko predsedstvo pripisujeta posebno pozornost ponovnemu odprtju pogajanj, ki bi se lahko obnovila, če so zagotovljeni ustrezni pogoji. Slednje je treba temeljito preveriti, preden se sprejme ustrezna odločitev EU o obnovitvi pogajanj.

*
* *

Vprašanje št. 16 predložil Georgios Toussas (H-0004/10)**Zadeva: Evropska unija odobrava, da se nacisti obravnavajo kot heroji**

Nekaj ur preden je gruzijska vlada 18. decembra razstrelila protifašistični spomenik v mestu Kutajsi, je bila v generalni skupščini ZN predložena resolucija, ki obsoja upravičevanje nacizma v nekaterih evropskih držav in državah članicah EU, kot so baltske države in druge, ki kot heroje proglašajo člane fašističnih skupin „Waffen-SS“. Istočasno so vlade sprejele odločitev, da porušijo in odstranijo spomenike, ki obeležujejo upor proti fašizmu in zmagi ljudstva. Ogromna večina držav članic ZN (127) je glasovala za sprejetje resolucije,

⁽⁸⁾ Dok. 16771/09

medtem ko so bile ZDA edina država, ki je glasovala proti, pri čemer jo je podpiralo 27 držav članic EU, ki so se glasovanja vzdržale.

Ali lahko Svet glede na zgornje trditve pove: Ali dejstvo, da se je EU vzdržala glasovanja o resoluciji pomeni odobravanje in podpiranje poveljevanja in rehabilitacije fašističnih skupin in tistih, ki so sodelovali z nacističnimi vojnimi zločinci v nekaterih državah članicah in drugih evropskih državah? Ali EU in Svet odobravata uničenje spomenikov, ki obeležujejo zmago nad fašizmom v državah članicah EU in drugih državah? Ali je nasprotovanje EU, da bi obsodila poveljevanje fašistične krivde za zločine proti človeštvu, del poskusa izenačitve nacizma in komunizma, ki ne upošteva zgodovine?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Evropska unija je vedno jasno izrazila svojo trdno zavezo h globalnemu boju proti rasizmu, rasni diskriminaciji, ksenofobiji in sorodni nestrpnosti. To je ponovno navedla v izjavi švedskega predsedstva v imenu EU, ki pojasnjuje svojo odločitev, da se vzdrži glasovanja na 64. zasedanju tretjega odbora Generalne skupščine o resoluciji, ki zadeva „nedopustnost nekaterih praks, ki prispevajo k netenju sodobnih oblik rasizma, rasne diskriminacije, ksenofobije in sorodne nestrpnosti“.

Kot je navedeno v tej izjavi, je EU med pogajanji o besedilu izrazila izjemno pripravljenost, da poišče načine, s katerimi bi zagotovila, da resolucija predstavlja realen in resen odziv na sodobne oblike rasizma, rasne diskriminacije, ksenofobije in sorodne nestrpnosti.

Toda na žalost niso bili upoštevani nekateri najresnejši pomisleki, ki so jih izrazile EU in druge delegacije. Kot v preteklih letih je v osnutku besedila uporabljen selektiven pristop in namesto da bi celovito obravnaval vidike človekovih pravic, povezane z rasizmom in rasno diskriminacijo, med katerimi je ena izmed najresnejših oživljanje rasističnega in ksenofobnega nasilja, teh resnih vidikov ne upošteva in dejansko od njih odvrača pozornost.

Zlasti obžalovanja vreden primer pomanjkljivosti besedila je uporaba netočnih citatov iz sodbe Nürnberskega sodišča.

Ključno je, da besedilo tudi ne odraža temeljnega vidika, da mora biti boj proti rasizmu, rasni diskriminaciji, ksenofobiji in sorodni nestrpnosti v skladu z določbami členov 4 in 5 Mednarodne konvencije o odpravi vseh oblik rasne diskriminacije ter da ne sme spodkopavati drugih priznanih človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

Končno je bil namen besedila resolucije spodkopati svobodo posebnega poročevalca ZN, da poroča Svetu za človekove pravice in Generalni skupščini o vseh vidikih sodobnih oblik rasizma, rasne diskriminacije in ksenofobije.

Zaradi vseh naštetih razlogov se je EU odločila, da se vzdrži glasovanja.

*
* *

Vprašanje št. 17 predložil Charalampos Angourakis (H-0005/10)

Zadeva: Aretacija župana Nazareta

Na hišo župana Nazareta Rameza Džerajsija, ki sodeluje z izraelsko komunistično partijo v demokratični fronti za enakost in mir, je bila 29. decembra vržena ročna granata.

Napad sovпада z obletnico morilskega izraelskega napada na Gazo, povečanjem nasilnosti izraelske države in vse pogostejšimi napadi, usmerjenimi proti komunizmu in demokraciji. Istočasno so bili prepovedani javni protesti in Mohamed Barake, član kneseta in centralnega komiteja izraelske komunistične stranke, je bil obtožen protivojnih dejavnosti.

Ali namerava Svet obsoditi izraelske napade, usmerjene proti komunizmu in demokraciji?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Rad bi se zahvalil poslancu Evropskega parlamenta za njegovo vprašanje.

Nasilni napadi na državljane, najsi so javni uslužbenci ali ne, ne glede na njihova politična stališča predstavljajo kazniva dejanja, ki jih je treba raziskati in preganjati v sodnih postopkih. Poleg tega so vsi politično motivirani nasilni napadi nezdržljivi s temeljnimi demokratičnimi vrednotami Evropske unije, zlasti svobodo izražanja in politične usmerjenosti, nediskriminacijo in pravno državo. Enako velja za primere, ko državljane iz političnih razlogov preganjajo njihove vlade ali službe državnega aparata.

V zvezi z dogodki, ki jih omenja poslanec, ni dokazov o politični motivaciji ne pri napadu z ročno granato na hišo župana v Nazaretu, ki ga zdaj kazensko preiskuje izraelska policija, ne pri preganjanju Mohameda Barake, člana kneseta, ki se je odločil, da se ne bo skliceval na poslansko imuniteto. O sporu v Gazi v začetku leta 2009 je dala EU več izjav, prav tako Svet, ki med drugim poudarjajo, da bi morale vse strani spoštovati človekove pravice in ravnati v skladu z mednarodnim humanitarnim pravom.

Poslancu bi rad zagotovil, da Svet pripisuje poseben pomen demokratičnim vrednotam in načelom ter je pripravljen obsoditi njihovo kršitev, kjer je to primerno in obstajajo trdni dokazi.

*
* *

VPRAŠANJA ZA KOMISIJO

Vprašanje št. 18 predložil Liam Aylward (H-0488/09)

Zadeva: Varnost izdelkov in njihovi odpoklici

Katere ukrepe namerava Komisija sprejeti po nedavnih težavah z varnostjo nekaterih otroških vozičkov in igrač, ki se prodajajo v Evropski uniji, in tako zagotoviti, da bodo evropski potrošniki, zlasti otroci zaščiteni in ne bo potreba po odpoklicu izdelkov še porasla?

Kaj lahko Komisija še naredi, da bi zagotovila kar se da hiter in učinkovit odpoklic izdelkov z napakami ali nevarnih izdelkov in s tem čim manj preglavic za potrošnike?

Odgovor

Igrače in izdelki za otroke se razlikujejo od vseh drugih potrošniških izdelkov. Varnost igrač in izdelkov za otroke je med najpomembnejšimi prednostnimi nalogami na področju varnosti potrošniških izdelkov.

Komisija se je pred kratkim lotila številnih dejavnosti, namenjenih večji varnosti igrač in izdelkov za otroke v Evropi. Komisija je spodbujala zakonodajo in standarde, namenila finančno podporo za ukrepe nadzora čezmejnih trgov, sodelovala z industrijo igrač in se povezala s svojimi mednarodnimi partnerji.

Nova Direktiva o varnosti igrač 2009/48/ES⁽⁹⁾ je bila sprejeta 18. junija 2009. Zaradi naših plodnih razprav Direktiva zdaj vsebuje strožje varnostne zahteve in se lahko hitro prilagaja glede na novo odkrita tveganja, zlasti kar zadeva kemikalije.

Varnost izdelkov, ki se uporabljajo za splošno otroško varstvo, kot so vozički in zibelke, ureja Direktiva o splošni varnosti proizvodov 2001/95/EU⁽¹⁰⁾. Direktiva določa splošno obveznost vseh dobaviteljev v dobavni verigi, da na trgu ponujajo samo varne izdelke. Varnost otrok je tudi eden izmed osnovnih vidikov uveljavljanja te zakonodaje.

Več evropskih standardov postavlja merila. Veljavni standard o varnosti igrač bo treba spremeniti, da bo skladen z novo Direktivo o varnosti igrač. Pred kratkim izvedena presoja je zajemala več izdelkov za nego otrok, ki se pogosto uporabljajo pri hranjenju, spanju, kopanju ali pomirjanju dojenčkov in majhnih otrok.

⁽⁹⁾ Direktiva 2009/48/ES parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o varnosti igrač, UL L 170, 30.6.2009.

⁽¹⁰⁾ Direktiva 2001/95/ES Parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov, UL L 11, 15.1.2002.

Zato bo Komisija v okviru obsežnejšega ukrepa na tem področju nemudoma zahtevala sprejem novih evropskih varnostnih standardov za izdelke za pomoč pri kopanju, kot so otroške kopalne kadi ali kopalni obroči, ter izdelkov za prostor, kjer otroci spijo.

Komisija je od konca leta 2008 namenila 0,5 milijona EUR za usklajeni nadzor, zlasti nad igračami za majhne otroke. Organi 15 evropskih držav so že preskusili 200 vzorcev igrač, da bi preverili tveganje zaradi majhnih delov (vključno z magneti) in težkih kovin. Igrače, ki so dokazano neskladne in nevarne, se umikajo s trga.

Komisija je tudi pozvala industrijo igrač, da pospeši svoje ukrepe z namenom zagotavljanja, da se na evropskem trgu proizvajajo in prodajajo samo varne igrače. Z dvema prostovoljnima sporazumoma z Evropskim združenjem industrije igrač ter predstavniki prodajalcev igrač na drobno in uvozniki igrač se je industrija zavezala k številnim dejavnostim, kot so zagotavljanje izobraževanja in usposabljanja ali oblikovanje smernic, ki bodo podjetjem pomagale vzpostaviti ustrezne sisteme za preverjanje varnosti.

Na področju mednarodnih dejavnosti je sodelovanje s Kitajsko že privedlo do tega, da je bilo na stotine nevarnih igrač in izdelkov za nego otrok ustavljenih na kitajskih mejah ter da so kitajske oblasti preklicale številna izvozna dovoljenja. Strokovnjaki za varstvo igrač v EU, na Kitajskem in tudi v ZDA redno razpravljajo o varnosti igrač, skupnih skrbih, možnih ukrepih in obsegu konvergence s tem povezanih zahtev.

Ker so nosilci dejavnosti v prvi vrsti odgovorni za varnost svojih izdelkov, morajo vedno zavzeti proaktiven pristop za ugotavljanje možnih težav v proizvodni fazi. Ko pride do dogodkov, morajo biti uvedeni ustrezni postopki, da se hitro organizira ciljno usmerjen odpoklic izdelkov. Mnoga podjetja resno jemljejo svojo odgovornost, ki izhaja iz zakonodaje o varnosti izdelkov, in hitro ukrepajo. Ker pa nekateri akterji niso sposobni izvajati ustreznega obvladovanja tveganj, je treba nacionalnim organom pregona zagotoviti potrebne vire za spremljanje njihovih ukrepov in drugih restriktivnih ukrepov, če se meni, da so prostovoljni ukrepi prepozni ali nezadostni za reševanje vseh tveganj. Zato Komisija toplo pozdravlja veliko zanimanje in vodilno vlogo, ki jo je prevzel Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov v razpravi o okrepitvi nadzora trgov za varnost potrošnikov.

*

* *

Vprašanje št. 20 predložila Silvia-Adriana Țicău (H-0501/09)

Zadeva: Evropski okvir za elektronsko fakturiranje (e-računi)

Leta 2007 je Komisija sodelovala s skupino strokovnjakov iz bančnih ustanov in podjetij in z organi za standardizacijo, da bi ugotovila, kje tičijo ovire in opredelila evropski okvir za prehod na elektronsko fakturiranje.

Leta 2008 je Komisija ustanovila posebno delovno skupino, ki je morala do konca leta 2009 opredeliti evropski okvir za elektronsko fakturiranje. Glede na prednosti, ki bi jih takšen evropski okvir prinesel podjetjem, pa tudi finančnim in davčnim upravnim organom, prosimo Komisijo, če lahko sporoči ugotovitve skupine strokovnjakov, ki je leta 2008 okvir vzpostavila? Ali bi še zlasti lahko navedla, katere ukrepe namerava sprejeti za razvoj in začetek izvajanja evropskega okvira za elektronsko fakturiranje in po kakšnem časovnem razporedu?

Odgovor

V primerjavi s papirnatimi računi nudijo elektronski računi precejšnje ekonomske prednosti podjetjem vseh velikosti. Toda ker še vedno obstajajo zakonske in tehnične ovire za poln razvoj potenciala elektronskega fakturiranja, slednji večinoma ostaja neizkoriščen, zlasti med MSP. Komisija je konec leta 2007 ustanovila neodvisno strokovno skupino, katere naloga je bila predlagati Evropski okvir za elektronsko fakturiranje (EEIF), ki bi podpiral posredovanje storitev e-računov na odprt, konkurenčen in medobratovalen način v vsej Evropi.

Strokovna skupina je zaključila svoje delo in novembra 2009 sprejela končno poročilo, ki vsebuje predlagani EEIF. Ključne ovire za sprejem elektronskega fakturiranja, ki jih je ugotovila strokovna skupina, so: nedosledne zakonske zahteve za elektronske račune v vseh državah članicah EU, predvsem v zvezi s sprejemom e-računov s strani davčnih organov za namene DDV; nezadostna tehnična medobratovalnost med obstoječimi rešitvami elektronskega fakturiranja; pomanjkanje skupnega standarda o vsebini e-računov. Da bi rešili ta vprašanja, predlagani EEIF zajema kodeks ravnanja za pravno in davčno skladnost, ki je usklajen s spremenjeno Direktivo o DDV, ki jo je predlagala Komisija. Poleg tega EEIF vsebuje niz priporočil za medobratovalnost in smernice o standardih o vsebini. Okvir temelji na sklopu poslovnih zahtev s posebnim poudarkom na MSP.

Poročilo strokovne skupine je Evropska komisija objavila na spletni strani Europa, o njenih priporočilih pa trenutno poteka javno posvetovanje, ki je odprto za vse zainteresirane strani do konca februarja 2010⁽¹¹⁾. Razprava o rezultatih javnega posvetovanja in priporočilih strokovne skupine bo potekala tudi na konferenci na visoki ravni o elektronskem fakturiranju, ki se zaenkrat načrtuje za april 2010 pod okriljem španskega predsedstva.

Na podlagi poročila strokovne skupine in javnega posvetovanja bo Evropska komisija ocenila, ali so potrebne dodatne pobude, zlasti za odpravo ovir na ravni EU, da bi izkoristili prednosti, ki bi jih imel prehod na elektronsko fakturiranje v vsej Evropi za konkurenčnost. Na podlagi rezultatov te ocene bo Komisija preučila, kateri dodatni ukrepi so potrebni za spodbujanje sprejema elektronskega fakturiranja do jeseni 2010. Poleg tega želi Komisija opomniti na svoj predlog o spremembi Direktive o DDV predvsem glede sprejema elektronskega fakturiranja, o čemer trenutno razpravljajo sozakonodajalci.

*
* *

Vprašanje št. 21 predložil Bernd Posselt (H-0480/09)

Zadeva: Pomen poklicnega usposabljanja in izmenjav

Kaj dela Komisija, da bi izboljšala položaj poklicnega usposabljanja v primerjavi z akademskim izobraževanjem v EU, in kakšni so obeti za čezmejne izmenjave mladih na področju poklicnega usposabljanja?

Odgovor

Komisija spodbuja sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju, tako splošnem kot poklicnem, zlasti ob upoštevanju vse večjih potreb družbe po usposabljanju po krizi in glede na staranje prebivalstva.

V okviru tako imenovanega kopenhavškega procesa si je Komisija skupaj z državami članicami trdo prizadevala, da bi izboljšala kakovost in privlačnost poklicnega izobraževanja in usposabljanja (VET).

Osrednji del procesa je razvoj skupnih evropskih okvirov in orodij za krepitev vzajemnega zaupanja, preglednosti, priznavanja in kakovosti kvalifikacij, kar bi olajšalo mobilnost učencev med državami in izobraževalnimi sistemi.

Najpomembnejša tovrstna orodja so Evropski kvalifikacijski okvir (EQF), Europas, Evropski sistem prenašanja kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju (ECVET) in Evropski referenčni okvir za zagotavljanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja (EQARF).

Del programa Vseživljenjsko učenje 2007–2013, http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-programme/doc82_en.htm (LdV), zagotavlja precejšnjo finančno podporo za izvajanje politik VET kot tudi za čezmejno mobilnost učencev in učiteljev v VET. Leta 2008 je bilo v obdobje mobilnosti prek programa LdV vključenih skupno 67 740 oseb. Ker pa to predstavlja samo 1 % skupnega ciljnega prebivalstva, je potrebna tudi močna podpora s strani nacionalnih, regionalnih ali lokalnih akterjev in zainteresiranih strani, da bi mobilnost postala standard in ne izjema. V okviru pobude EU 2020 Komisija razmišlja o novi ambiciozni pobudi „Premiki mladih“, ki naj bi okrepila mobilnost mladih na vseh stopnjah izobraževanja.

*
* *

Vprašanje št. 22 predložil Nikolaos Chountis (H-0482/09)

Zadeva: Dogovarjanje o izidih v nogometu – slab zgled za mlade

Poročilo Evropske nogometne zveze (UEFA) je razkrilo škandal, v katerem naj bi prejšnjo sezono prišlo do dogovarjanja o izidih tekem. Seveda so takšni dogodki slab zgled za mlade in izkrivljajo etiko športa, ki jo spodbujajo ogromne vsote denarja, ki se pretakajo pri stavah in igrah na srečo.

Ali bo Komisija, ob upoštevanju člena 165(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa, da so „[C]ilji dejavnosti Unije [...] razvijanje evropske razsežnosti v športu s spodbujanjem pravičnosti in odprtosti pri športnih tekmovanjih in sodelovanja med organi, odgovornimi za šport, ter z varovanjem telesne in moralne integritete športnikov, zlasti najmlajših“, odgovorila na naslednje:

⁽¹¹⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/itemshortdetail.cfm?item_id=3875&lang=en.

Ali je preučila zadevo in če jo je, kakšno je njeno stališče o tem? Katere ukrepe pričakuje, da bo Evropska nogometna zveza sprejela v odnosu do nacionalnih zvez, klubov, trenerjev in igralcev, ki so vpleteni v ta škandal? Katere ukrepe namerava sprejeti sama, glede na ogromne vsote, ki se vsako leto stavijo pri zakonitih ali nezakonitih stavah in so stalna spodbuda za dogovarjanje o izidih športnih dogodkov?

Odgovor

Dogovarjanje o izidih spodbuja socialno in izobraževalno nalogo športa. Izkrivlja etos profesionalnega in amaterskega športa, saj predstavlja neposredno grožnjo za integriteto športnih tekmovanj. Primeri dogovarjanja o izidih se pogosto povezujejo z nezakonitimi igrami na srečo in korupcijo ter so vanje običajno vpletene mednarodne kriminalne združbe.

Zaradi svetovne priljubljenosti športa in čezmejnih prenosov športnih dogodkov in iger na srečo razsežnosti problema pogosto presegajo delokrog nacionalnih organov. V skladu s členom 165 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa, da morajo dejavnosti Unije spodbujati pravičnost pri športnih tekmovanjih in sodelovanje med organi, odgovornimi za šport, ter po pozivih zainteresiranih strani v športu se bo Komisija lotila vprašanja dogovarjanja o izidih, saj je na kocki vrednota športa v Evropi.

V tem smislu se je Komisija posvetovala z UEFO glede nedavnega škandala zaradi dogovarjanja o izidih tekem, ki ga preiskujejo nemški organi. Komisija je UEFI ponudila svojo podporo pri ozaveščanju o težavah, povezanih z dogovarjanjem o izidih, na ravni EU.

Kar zadeva nezakonite igre na srečo, Komisija ni seznanjena z nobenimi obtožbami proti uglednim evropskim izvajalcem zaradi dogovarjanja o izidih. Njene službe v okviru svojega dela na notranjem trgu za zakonite čezmejne storitve športnih stav spremljajo številne regulativne organe držav članic, ki tesno sodelujejo s ponudniki zakonitih spletnih storitev športnih stav, da bi odkrile nezakonite dejavnosti. Poleg tega so sami pobiralci stav s športnimi zvezami uvedli samoregulativne sisteme zgodnjega opozarjanja, namenjene odkrivanju goljufivih dejavnosti pri posameznih športnih dogodkih, da bi pritegnili stranke.

Kar zadeva širši problem korupcije, se je Komisija lotila vzpostavitve mehanizma za spremljanje prizadevanj držav članic za boj proti korupciji tako v javnem kot v zasebnem sektorju.

Komisija bo podprla športno gibanje in druge zadevne zainteresirane strani (kot so podjetja za stave in mediji) v njihovih prizadevanjih, da zajezi dogovarjanja o izidih tekem na evropski ravni. V tem smislu Komisija podpira takšna partnerstva, kjer zainteresirane strani v športu sodelujejo s podjetji za stave, da bi razvile sisteme zgodnjega opozarjanja, namenjene preprečevanju škandalov zaradi goljufij in dogovarjanja o izidih tekem v športu. Ti so primer dobrega upravljanja na področju športnih stav.

Komisija bo podprla tudi sodelovanje med zasebnim in javnim sektorjem, da bi našla najučinkovitejši način, da se loti dogovarjanja o izidih tekem ter drugih oblikah korupcije ter finančnih kaznivih dejanj v evropskem športu.

*
* *

Vprašanje št. 23 predložil Ernst Strasser (H-0497/09)

Zadeva: Načrtovani ukrepi v zvezi s športom, novem področju pristojnosti EU

Z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe sodi šport v pristojnost Evropske unije.

Katere ukrepe namerava sprejeti Komisija v naslednjih dvanajstih mesecih za podporo, usklajevanje ali dopolnitev ukrepov držav članic na tem področju?

Odgovor

Kar zadeva izvajanje novih določb o športu, je Komisija zadolžena, da predlaga ustrezne ukrepe, ki omogočajo izpolnitev ciljev, opredeljenih v Pogodbi. Vodilno načelo Komisije bo zagotoviti dodano vrednost EU za vse predlagane ukrepe. O bolj specifičnih, posameznih ukrepih bo odločala nova prihajajoča Komisija.

Preden bo Komisija pripravila svoje predloge, bo verjetno organizirala široko javno posvetovanje v prvi polovici leta 2010, vključno z osredotočeno razpravo z državami članicami in športnim gibanjem. Prihodnji predlogi lahko odražajo rezultate takšnega posvetovanja in razprave ter bodo dodatno črpali iz izkušenj,

pridobljenih pri izvajanju bele knjige o športu 2007⁽¹²⁾, o vprašanjih družbe, gospodarstva in upravljanja. Na tej podlagi bodo predlogi Komisije za ukrepe EU zagotovo namenjeni tudi spodbujanju dobrega upravljanja ter družbenih, zdravstvenih in izobraževalnih funkcij športa.

Izvajanje pripravljanih ukrepov na področju športa v letih 2009 in 2010, kot predlaga Evropski parlament, že zagotavlja podporo iz proračuna EU za dejavnosti več akterjev na področjih, kot so zdravstvo, izobraževanje, enake priložnosti, boj proti dopingu in prostovoljno delo, ter bo zagotovo pomagalo Komisiji predlagati ustrezne teme za športni program.

Komisija bo tesno sodelovala s Parlamentom in Svetom, da se zagotovi skladno izvajanje teh novih pristojnosti.

*
* *

Vprašanje št. 24 predložil Morten Messerschmidt (H-0474/09)

Zadeva: Grožnja Turčije o prepovedi vstopa v državo Geertu Wildersu

Turška vlada je zagrozila, da bo zavrnila vstop v državo celotni delegaciji nizozemskih parlamentarcev, če se bo obisk, predvidenega v januarju 2010, udeležil Geert Wilders, vodja Stranke za svobodo.

Po mnenju predlagatelja vprašanja je turška grožnja groteskna glede na to, da bo nizozemska delegacija obiskala državo, ki želi vstopiti v EU in od katere bi torej pričakovali temeljno razumevanje vrednot, kot sta demokracija in svoboda izražanja.

Sicer pa je grožnja prišla s strani turškega zunanjega ministra, ki pripada vladni islamistični stranki.

Ali Komisija meni, da je grožnja turške vlade o zavrnitvi vstopa v Turčijo nizozemskemu politiku, ki ga je izvolilo ljudstvo, odraz razsvetljenega in demokratičnega razmisleka, kar naj bi bil med temeljnimi merili za vstop države v EU? Ali Komisija meni tudi, da je to dejanje skladno z zahtevami o demokraciji, pravni družbi in človekovih pravicah, zajetimi v Københavnskih merilih?

Vprašanje se nanaša na članek z naslovom „Turčija grozi Wildersu s prepovedjo vstopa“ v časopisu Jyllands-Posten z dne 26. novembra 2009.

Odgovor

Decembra 2009 je delegacija članov spodnjega doma nizozemskega parlamenta odpovedala obisk v Turčiji.

Navedeni razlog za odpoved je bila izjava predstavnika turške vlade glede predvidene udeležbe gospoda Geerta Wildersa, člana spodnjega doma nizozemskega parlamenta. Na podlagi te izjave je delegacija sklenila, da jih turška vlada ne bi sprejela.

Posledično je predsednik odbora Velike narodne skupščine Turčije za uskladitev z EU izjavil, da turški poslanci obžalujejo odpoved obiska.

Komisiji ni znano, da je Turčija nameravala članom danskega parlamenta odkloniti dostop do svojega ozemlja.

Poleg tega Komisija ne vidi nobene povezave med omenjeno odpovedjo in københavnskimi merili.

*
* *

Vprašanje št. 25 predložil Jim Higgins (H-0475/09)

Zadeva: Vseevropsko izobraževanje in podpora brezposelnim diplomantom

Kaj meni Komisija o vzpostavitvi vseevropske mreže za izobraževanje in podporo tistim, ki so nedavno diplomirali, glede na pretresljivo visoko raven brezposelnosti med njimi po vsej Evropi? Prednosti takega programa so številne: diplomantom bi omogočil pridobivanje ključnih delovnih izkušenj, prilagajanje pridobljenega znanja praktičnim zahtevam delovnega življenja, izogibanje begu možganov in prispevek družbi z uporabo svoje izobrazbe.

---

(12) KOM(2007) 391 konč.

Odgovor

Komisija je dajala prednost reševanju vprašanja brezposelnosti mladih po lizbonski strategiji in evropski strategiji zaposlovanja že dolgo pred nastankom krize. Komisija je opredelila ključne izzive v sodelovanju z državami članicami, ki so se zavezale, da bodo pospešile ukrepe za spodbujanje vključevanja mladih na trg dela v okviru Evropskega pakta za mlade leta 2005. V tem smislu je treba posebno pozornost posvetiti boljšemu prehodu iz izobraževanja na trg dela, na primer s krepitvijo povezav med izobraževalnimi sistemi in trgom dela ter razvojem praktičnega usposabljanja v podjetjih („pripravištev“).

Še pred krizo in čeprav so države članice začele ukrepati na tem področju, so številni mladi diplomanti naleteli na težave pri vstopu na trg dela. Po krizi se je nezaposlenost mladih drastično povečala, bolj kot pri kateri koli drugi skupini na trgu dela.

Pri pripravi glavne politike EU za prihodnost („EU 2020“) je treba ustrezno pozornost posvetiti spodbujanju dostopa mladih do trga dela in ustvarjanju novih delovnih mest. Poleg tega je treba mehanizme izboljšati za zagotavljanje učinkovitega izvajanja politike. Komisija je v posvetovalnem dokumentu EU 2020 z dne 24. novembra 2009 opredelila vrsto ključnih področij ukrepanja, vključno s spodbujanjem pridobivanja novih znanj in spretnosti, ustvarjalnosti in inovacij ter razvoja podjetništva. Strategija EU 2020 bo temeljila tudi na politiki sodelovanja EU na področjih izobraževanja in mladinske politike prek delovnih programov „Izobraževanje in usposabljanje 2020“ in „Mladina 2010–2018“.

EU je uvedla mnoga orodja za pomoč mladim iskalcem zaposlitve, tudi na pobudo evropske službe za zaposlovanje: razdelek spletnega portala evropske službe za zaposlovanje je posvečen priložnostim za zaposlitev diplomantov⁽¹³⁾. Poleg tega lahko države članice uporabijo Evropski socialni sklad (ESS) za izvajanje reform svojih sistemov izobraževanja in usposabljanja. Za obdobje 2007–2013 je bilo dodeljenih 9,4 milijona EUR za spodbujanje razvoja sistemov vseživljenjskega učenja in dodatnih 12,4 milijard EUR za povečanje udeležbe v izobraževanju in usposabljanju skozi življenjski cikel.

V smislu pobude, ki jo je sprožila Komisija, da bi razvila in okrepila dialog in sodelovanje med visokim šolstvom in svetom dela (KOM(2009) 158 končno: Novo partnerstvo za posodabljanje univerz: forum EU za dialog med univerzami in podjetji), Komisija v partnerstvu z Ministrstvom za izobraževanje, mladino in šport Češke republike in Univerze Masaryk organizira tematski forum v Brnu 2.–3. januarja 2010, kjer bodo predstavljeni in obravnavani obstoječi in možni ukrepi, uvedeni v sodelovanju z visokošolskimi ustanovami, podjetji in javnimi organi kot odgovor na obstoječo krizo.

*
* *

Vprašanje št. 26 predložil Sławomir Witold Nitras (H-0483/09)

Zadeva: Strategija sodelovanja na področju energetske varnosti in solidarnosti v okviru Lizbonske pogodbe

Lizbonska pogodba, ki je začela veljati 1. decembra 2009, je prva pogodba, ki upošteva in ureja skupno politiko energetske varnosti in solidarnosti držav članic na tem področju. Kakšna je strategija in vizija Komisije v zvezi s to politiko v luči nove pogodbe?

Kakšne ukrepe načrtuje Komisija za zaščito držav članic pred morebitnimi prekinitvami dobave plina iz tretjih držav? Kakšen je časovni načrt naložb v energetske infrastrukture, ki je bistven element varnostne strategije? Ali ima Komisija načrte za razvoj te infrastrukture proti severu in jugu?

Odgovor

Energetska politika EU je bila do zdaj oblikovana na podlagi več različnih členov Pogodbe. Lizbonska pogodba predstavlja prvo celovito podlago za nadaljnji razvoj energetske politike EU. Varnost oskrbe je jasno navedena kot eden izmed ciljev, politiko pa je treba oblikovati in izvesti v duhu solidarnosti.

Pristop k energetske varnosti, opredeljen v drugem strateškem pregledu energetske politike, so države članice podprle. Tako je treba močan glas EU pri zunanjih poslih z energijo podpreti z zmanjšanjem ranljivosti zaradi prekinjene dostave plina, kar lahko dosežemo s sodelovanjem in nadaljnjim razvojem medsebojnih povezav v Evropi. Sodelovanje v Evropi poteka zlasti prek dobro delujočega notranjega energetskega trga s

⁽¹³⁾ <http://ec.europa.eu/eures/main.jsp?lang=en&acro=job&catId=7576&parentId=52>.

skupnimi standardi in ustreznimi infrastrukturami kot v predlagani uredbi o varnosti oskrbe s plinom. Kar zadeva solidarnost, je treba to doseči mnogo pred nastankom vsake krize med državami članicami in podjetji, ki bi jih verjetno prizadela. Države članice morajo predhodno sodelovati pri ocenah tveganja in preventivnih ukrepih, vključno z razvojem infrastrukture in načrti za izredne razmere. Regionalno sodelovanje je pomembno zlasti za obvladovanje krize. Vloga Komisije bo predvsem pomagati in usklajevati; lahko ocenjuje razmere, objavi nujen primer v Uniji, hitro vzpostavi delovno skupino za spremljanje, skliče Koordinacijsko skupino za zemeljski plin, aktivira mehanizem civilne zaščite in, kar je ključno, posreduje pri tretjih državah. Komisija upa, da bo kmalu dosežen sporazum o predlogu uredbe.

Potrebne so naložbe v energetskega infrastrukturo, predvsem varnost oskrbe. Določbe tretjega svežnja za notranji energetski trg že izboljšujejo načrtovanje infrastrukture v Evropi, vključno z energetsko varnostjo. Predlagana uredba o varnosti oskrbe s plinom predlaga infrastrukturni standard, Evropski energetski program za oživitve pa usmerja finančno podporo k projektom energetske infrastrukture, med drugim tudi okoli 1,44 milijarde EUR za plinske povezave, terminale, shranjevanje in povratne tokove utekočinjenega zemeljskega plina. Program vseevropskih energetskih omrežij bo ponovno pregledan v letu 2010, s čimer se bo zagotovilo, da je ustrezno osredotočen na energetskega infrastrukturo EU v smislu njenega odziva na potrebe notranjega trga in povečanja varnosti oskrbe.

Povezave med severom in jugom ter srednjo in vzhodno Evropo so bile opredeljene v drugem strateškem pregledu energetske politike kot prednostna naloga energetske varnosti. To delo se razvija tudi v okviru Pogodbe o energetski skupnosti. Povezave med severom in jugom imajo pomembno vlogo tudi v Načrtu o medsebojnem povezovanju za baltski energetski trg, o katerem so se dogovorile zadevne države članice in se zdaj izvaja.

*
* *

Vprašanje št. 27 predložila Erminia Mazzoni (H-0484/09)

Zadeva: Uvedba davčnih olajšav za spodbujanje razvoja nekaterih gospodarskih območij

Ob upoštevanju pododstavka 1 in pododstavka 3 točke e) člena 87 Pogodbe⁽¹⁴⁾, ob upoštevanju točke 37 resolucije Evropskega parlamenta 2005/2165(INI)⁽¹⁵⁾, ob upoštevanju sodbe C-88/03⁽¹⁶⁾ Sodišča Evropskih skupnosti, ali namerava Komisija dokončno opustiti strogo stališče, da so regionalne/lokalne davčne olajšave nezdržljive z določbo Skupnosti o prepovedi državne pomoči, predvsem glede načinov ugotavljanja regionalne selektivnosti, in odobriti davčne olajšave, če so namenjene spodbujanju razvoja nekaterih dejavnosti ali nekaterih gospodarskih območij?

Ali Komisija meni, da se takšna razlaga lahko sprejme in uvedejo določbe o davčnih olajšavah, skladnih z določbami o tržnem ravnesju, v uredbo (ES) št. 1083/2006⁽¹⁷⁾?

Odgovor

Komisija želi poslanko opomniti, da lahko v skladu z odstavkom 3 člena 107 Pogodbe o delovanju Evropske unije, prej člena 87 Pogodbe ES, razglasi združljivo „pomoč za pospeševanje gospodarskega razvoja območij, kjer je življenjska raven izjemno nizka ali kjer je podzaposlenost velika“ kot tudi „pomoč za pospeševanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti ali določenih gospodarskih območij, kadar takšna pomoč ne spreminja trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi“.

⁽¹⁴⁾ „Kot združljivo s skupnim trgovom se lahko šteje naslednje: [...] (e) druge vrste pomoči, kakršne lahko Svet določi v odločbi, ki jo sprejme s kvalificirano večino na predlog Komisije.“

⁽¹⁵⁾ „Evropski parlament [...] podpira učinkovitejši način dodeljevanja regionalne pomoči s poudarkom na naložbah v infrastrukturo ter na horizontalni pomoči za najmanj razvite regije EU, vključno z uvedbo davčnih olajšav za prehodno obdobje največ petih let;“

⁽¹⁶⁾ „Regionalni ali lokalni organ pri izvrševanju pristojnosti, ki so dovolj avtonomne glede na osrednjo pristojnost, določi davčno stopnjo, ki je nižja od nacionalne stopnje in ki se uporablja le za podjetja na zadevnem ozemlju v njegovi pristojnosti [...] bi lahko upoštevni pravni okvir za presojo selektivnosti davčnega ukrepa omejili na zadevno geografsko ozemlje, kadar notranji državni organ, zlasti zaradi svojega statusa in pristojnosti, opravlja temeljno vlogo pri opredelitvi političnega in gospodarskega okolja, v katerem delujejo podjetja, ki so prisotna na ozemlju v njegovi pristojnosti.“

⁽¹⁷⁾ UL L 210, 31.7.2006, str. 25.

V tem smislu je v skladu s „smernicami o državni regionalni pomoči za obdobje 2007–2013“ Komisija že odobrila načrt za regionalno pomoč, v katerem je navedeno, katere regije so dejansko upravičene do regionalne pomoči skladno z odstavkom 3 člena 107 Pogodbe o delovanju Evropske unije⁽¹⁸⁾.

Kar zadeva vprašanje, ali namerava Komisija „dokončno opustiti strogo stališče, da so regionalne/lokalne davčne olajšave nezdružljive z določbo Skupnosti o prepovedi državne pomoči, predvsem glede načinov ugotavljanja regionalne selektivnosti“, želi Komisija opomniti, da se skladno z najnovejšo sodno prakso za primere Azorov⁽¹⁹⁾ in baskovskih držav⁽²⁰⁾ regija šteje za „avtonomno“ v smislu pravil o državni pomoči, ko so izpolnjena vsa tri merila glede institucionalne, postopkovne ter gospodarske in finančne avtonomnosti. Poleg tega, kot določa sodna praksa, lahko regije, ki so avtonomne v smislu omenjene sodne prakse, sprejmejo davčne ukrepe splošne narave, ne da bi s tem kršile pravila o državni pomoči. Ni še ugotovljeno, če in katere regije so institucionalno, postopkovno, gospodarsko in finančno avtonomne.

Glede na to želi Komisija poudariti, da bodo vsaki davčni predpisi, ki se nanašajo samo na nekatere regije, verjetno predstavljali državno pomoč v smislu odstavka 1 člena 107 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Po drugi strani pa Komisija meni, da člen 107(3)(e) Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki ga omenja poslanka, ne nudi posebne pravne podlage za spodbujanje regionalnega razvoja. Nasprotno Komisija meni, da že obstajajo ustrezni ukrepi, ki upoštevajo potrebe manj razvitih območij, ali pa jih je mogoče uveljaviti na podlagi obstoječih predpisov o skupinskih izjemah glede državne pomoči ali pa prigrasiti na podlagi člena 108(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (prej člen 88 Pogodbe ES) in oceniti skladno s členom 107(3)(a) ali (c) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Kar zadeva Uredbo Sveta (ES) št. 1083/2006⁽²¹⁾, člen 54.4 slednje navaja, da „javna pomoč, dodeljena v okviru operativnih programov, spoštuje zgornje meje za državno pomoč pri državni pomoči podjetjem v smislu člena 107 Pogodbe o delovanju Evropske unije“. Torej mora za vsak davčni ukrep, ki lahko predstavlja državno pomoč, organ upravljanja zagotoviti, da je skladen s predpisi o državni pomoči iz člena 107 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Komisija opominja poslanko, da je namen Uredbe (ES) št. 1083/2006⁽²²⁾ opredeliti splošne določbe o strukturnih skladih in določiti združljivost ukrepov državne pomoči.

*
* *

Vprašanje št. 28 predložil Struan Stevenson (H-0485/09)

Zadeva: Izvzetje iz elektronske identifikacije drobnice na Shetlandih

Shetlandi so odmaknjeno otočje z 22 000 prebivalci in eno samo vstopno točko, kjer vso drobnico in živino, ki pride na otok, pregleda veterinar, pri čemer se jih popiše in analizira njihovo kri. Tako so Shetlandi že sedaj dobro opremljeni za hitro in učinkovito sledenje gibanja živali, se pravi da bi bilo beleženje selitev posameznih ovac s pomočjo elektronske identifikacije na Shetlandih veliko breme za proizvajalce, hkrati pa ne bi pomagalo pri obvladovanju bolezni v Združenem kraljestvu ali Evropi. Edini učinek elektronske identifikacije bo, da bodo že tako maloštevilni shetlandski ovčerejci propadli, saj imajo mnogi svoje črede na zelo odmaknjenih krajih in bi zato utrpeli zelo visoke prilagoditvene stroške.

Ali bi Komisija privolila v izvzetje iz uredbe o elektronski identifikaciji ob upoštevanju navedene ustrezne ureditve sledljivosti in nadzora bolezni ter odmaknjenosti Shetlandov?

⁽¹⁸⁾ Za Italijo glej Odločbo Komisije z dne 28. novembra 2007, zadeva N 324/2007.

⁽¹⁹⁾ Glej sodbo Sodišča Evropskih skupnosti z dne 6. septembra 2006, zadeva C-88/03, Portugalska proti Komisiji.

⁽²⁰⁾ Glej sodbo Sodišča z dne 11. septembra 2008, zadeve od C-428/06 do C-434/06, Unión General de Trabajadores de la Rioja.

⁽²¹⁾ UL L 210, 31.7.2006.

⁽²²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1260/1999, UL L 210, 31.7.2006.

Odgovor

Uredba Sveta (ES) št. 21/2004⁽²³⁾ je uvedla načelo individualne sledljivosti za ovce in koze z uporabo postopnega pristopa. Vendar je Komisija prek komitologije že uvedla številne ukrepe, da bi dodatno olajšala tekoče izvajanje zahtev o elektronski identifikaciji, ki bodo veljale za živali, rojene po 31. decembru 2009.

Zlasti ukrepi, ki jih je Komisija sprejela avgusta 2009, bodo opazno zmanjšali stroške, predvsem za imetnike majhnih čred. Zdaj je mogoče odčitati živali na kritičnih kontrolnih točkah (npr. na tržnici, v klavnici ali zbirnem središču), namesto na izhodiščni kmetiji. Nedavno spremembo je pozdravila zlasti industrija ovac Združenega kraljestva.

Toda obstoječi predpisi ne pooblašajo Komisije za odobritev odstopanj od osnovnih določb Uredbe, kot jih zahteva poslanec.

*
* *

Vprašanje št. 29 predložil Georgios Papanikolaou (H-0490/09)

Zadeva: Programi učenja jezikov za priseljence

Čas, ki ga potrebujejo priseljenci, da se prilagodijo in vključijo v družbo, je v veliki meri odvisen od učenja jezika države, v kateri živijo. Znanje jezika je bistveno orodje pri vključevanju priseljencev v poklicno in družbeno življenje, pomaga zmanjševati marginalizacijo in odtujevanje ter se lahko izkaže kot koristno tako za priseljence kot za državo gostiteljico.

Ali imajo države članice na voljo ustrezne programe, da bi priselencem omogočile učenje jezika države gostiteljice? Če da, katere izmed teh programov financira EU? Kakšne informacije ima Komisija o tem, kako Grčija izvaja tovrstne programe?

Ali ima Komisija kvantitativne podatke o tovrstnih programih, kot na primer število priseljencev, ki so uporabili programe, in njihovi učinkovitosti?

Ali meni, da bi bilo treba okrepiti takšna prizadevanja? Če da, na kakšen način?

Odgovor

Skladno s členom 165 Pogodbe o delovanju Evropske unije so države članice v celoti odgovorne za vsebino poučevanja in organizacijo svojih izobraževalnih sistemov, pa tudi njihovo kulturno in jezikovno raznolikost. Nacionalni programi za priseljence sodijo v delokrog nacionalnih organov in za podatke o teh programih je treba zaprositi nacionalne organe⁽²⁴⁾.

Glede na podatke, ki jih je zbrala Eurydice, je jezikovna podpora otrokom tujcem na voljo v izobraževalnih sistemih vseh držav članic.⁽²⁵⁾ Poleg tega dve tretjini nacionalnih poročil za leto 2009 o izvajanju programa „Izobraževanje in usposabljanje 2010“⁽²⁶⁾ omenjata posebne ukrepe za podporo jezikovnega razvoja pri otrocih in mladih s priseljenkim ozadjem, dvanajst nacionalnih poročil pa omenja obvezne jezikovne tečaje za odrasle priseljence.

Na področju izobraževanja in usposabljanja je naloga Evropske unije prispevati k razvoju kakovostnega izobraževanja s spodbujanjem sodelovanja med državami članicami in, če je potrebno, s podpiranjem in dopolnjevanjem njihovih ukrepov. Spodbujanje učenja jezikov in jezikovne raznolikosti je splošni cilj programa vseživljenjskega učenja 2007–2013 (PVU). PVU je tako rekoč odprt za vse osebe in organe, ki so

⁽²³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 21/2004 z dne 17. decembra 2003 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo ovc in koz ter o spremembi Uredbe (ES) št. 1782/2003 in Direktiv 92/102/EGS in 64/432/EGS, UL L 5, 9.1.2004.

⁽²⁴⁾ Nekateri podatki o teh temah so na voljo v naslednjih raziskavah Eurydice:

http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/095EN.pdf

http://eacea.ec.europa.eu/ressources/eurydice/pdf/044DN/044_EL_EN.pdf

⁽²⁵⁾ http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/105EN.pdf

⁽²⁶⁾ Osutek skupnega poročila za leto 2010 Sveta in Komisije o napredku pri izvajanju delovnega programa „Izobraževanje in usposabljanje 2010“ (KOM(2009)640 konč.; SEC(2009)1598.

vključeni v izobraževanje ali usposabljanje, toda vsaka država, ki sodeluje v PVU, določa pogoje za sodelovanje oseb, ki niso državljani držav, sodelujočih v PVU, v svojih ukrepih in projektih. Trenutno lahko PVU podpira naslednje dejavnosti, usmerjene v učenje jezikov, bodisi kot del projekta ali glavno temo projekta: partnerstva med šolami in regijami (v podprogramu Comenius) ali med organizacijami za izobraževanje odraslih (podprogram Grundtvig); asistentska mesta za bodoče učitelje in usposabljanje učiteljev na delu (Comenius); jezikovna priprava na mobilnost v Evropi (Erasmus in Leonardo); študentska delovna praksa (Erasmus); delavnice za učenje jezikov za odrasle (Grundtvig); večstranski projekti, mreže in konference (Comenius, Erasmus, Leonardo, Grundtvig, ključna jezikovna dejavnost).

Komisija je v preteklosti podprla tudi pridobivanje znanja jezika države gostiteljice za odrasle priseljence prek drugih kanalov, npr. Evropskega socialnega sklada (ESS). Grško nacionalno poročilo za leto 2009 o izvajanju programa „Izobraževanje in usposabljanje 2010“ omenja izobraževalni program „Poučevanje grščine kot drugega jezika za zaposlene priseljence“, ki ga vodi Institut za stalno izobraževanje odraslih (IDEKE) in v sklopu katerega se je grškega jezika v obdobju 2004–2008 učilo 15 873 oseb. Podobno poročilo o izvajanju za Program nacionalne reforme za rast in delovna mesta omenja tekoči program za učenje grščine v certificiranih centrih za poklicno usposabljanje za 8 400 nezaposlenih priseljencev oziroma oseb, ki so se vrnile v domovino.

Komisija je prepričana, da je treba prizadevanja, da se priseljenci naučijo jezika držav gostiteljic, okrepiti na nacionalni ravni. V svoji nedavni zeleni knjigi „Migracije in mobilnost: izzivi in priložnosti za izobraževalne sisteme v EU“⁽²⁷⁾ Komisija poudarja pomen učenja jezikov za integracijo in socialno vključenost. V svojih sklepih o izobraževanju otrok s priseljskim ozadjem⁽²⁸⁾ Svet poziva države članice, da oblikujejo ustrezne politike za učenje jezika države gostiteljice kot tudi preučijo možnosti za učence s priseljskim ozadjem, da ohranijo in razvijajo svoj materni jezik.

*
* *

Vprašanje št. 30 predložil Saïd El Khadraoui (H-0492/09)

Zadeva: Pomoč EU pri sprejemu notranjih migrantov v EU

Boj proti diskriminaciji je ena osrednjih nalog EU, saj lahko diskriminacija določenih skupin prebivalstva privede do begunskih tokov znotraj EU. Prav s tem problemom se trenutno sooča mesto Gent, kamor se je v zadnjih treh letih zateklo mnogo beguncev, zlasti Romov, ki predstavljajo že 2,5 % celotnega prebivalstva.

Takšno stanje povzroča težave za infrastrukturo socialnega varstva, ki ga ponuja mesto, kot je pojasnjeno v pismu Komisiji iz letošnjega novembra (2009-2174-01).

Ali lahko EU zagotovi pomoč za sprejem notranjih migrantov v EU? Kakšne nadaljnje ukrepe namerava sprejeti Komisija, da bi našla rešitev za podobne primere oziroma jih preprečila?

Odgovor

Evropska unija ima pomembno vlogo pri boju proti diskriminaciji Romov prek številnih zakonodajnih, političnih in finančnih instrumentov, ki so ji na voljo.

Prvič, Direktiva 2000/43/ES⁽²⁹⁾ prepoveduje diskriminacijo na podlagi rase ali narodnosti na področju zaposlovanja, izobraževanja, socialne zaščite (vključno z zdravstvenim varstvom) ter dostopa do blaga in storitev. Komisija skrbi, da se Direktiva v državah članicah izvaja pravilno in učinkovito.

Drugič, Komisija spodbuja usklajevanje politik med državami članicami na področju socialne zaščite in socialne vključenosti prek tako imenovane „odprte metode usklajevanja za socialo“. Odprta metoda usklajevanja za socialo temelji a skupnih ciljih na ravni EU in nizu kazalnikov za merjenje napredka. Komisija in Svet redno ocenjujeta napredek in o njem poročata v Skupnih poročilih o socialni zaščiti in socialni vključenosti. Osnutek Skupnega poročila o socialni zaščiti in socialni vključenosti, ki ga je Komisija pripravila

⁽²⁷⁾ KOM(2008) 423 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0423:FIN:EN:PDF> in http://ec.europa.eu/education/school21/sec2173_en.pdf.

⁽²⁸⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/111482.pdf.

⁽²⁹⁾ Direktiva Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost. UL L 180, 19.7.2000, str. 22–26.

za 2010, bo kmalu sprejet za predložitev Svetu ministrov v marcu 2010 pod okriljem španskega predsedstva Sveta.

Tretjič, strukturni skladi EU, zlasti Evropski socialni sklad (ESS) in Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR), nudijo finančno podporo projektom, ki se ukvarjajo z izključenostjo Romov. Poleg tega je Komisija julija 2008 na zahtevo Evropskega sveta predstavila delovni dokument služb s pregledom instrumentov in politik Skupnosti za vključevanje Romov⁽³⁰⁾. Nadaljnje poročilo bo predstavljeno pred drugim vrhom o Romih, ki bo potekal v Cordobi 8. aprila 2010.

Kar zadeva Flandrijo, Komisija poudarja, tako lahko tako ESS kot ESRR podpirata projekte za spodbujanje vključevanja Romov. V programskem obdobju 2007–2013 se druga prednostna naloga operativnega programa ESS za Flandrijo posveča spodbujanju socialne vključenosti prikrajšanih skupin prek posebej prilagojene pomoči. Ukrepi zajemajo prilagojeno usmerjanje in usposabljanje, potrjevanje usposobljenosti, znanj in spretnosti, delovne izkušnje in usposabljanje na delu. Skladno s četrto prednostno nalogo programa ESRR v Flandriji se lahko financirajo urbani projekti manjšega obsega na sosedski ali okrožni ravni v Antwerpnu in Gentu.

Omeniti velja, da skladno z načelom subsidiarnosti izbor projektov, ki bodo sofinancirani iz ESS ali ESRR, sodi v delokrog držav članic ali pristojnih organov upravljanja skladno s pogoji, določenimi v operativnih programih. Komisija zato poziva poslanca, da se za podrobnejše informacije obrne na pristojne organe upravljanja v Flandriji.

Če Romi, ki prihajajo v Belgijo, izvirajo iz držav zunaj EU in zaprosijo za azil ali pa se jim dodeli status begunca ali subsidiarne zaščite, je lahko Belgiji na voljo pomoč EU iz Evropskega sklada za begunce (ESB)⁽³¹⁾. Eden izmed osrednjih ciljev ESB je podpirati in spodbujati prizadevanja držav članic pri „pri sprejemanju beguncev in razseljenih oseb ter posledic v zvezi s tem“. Finančna pomoč je lahko, na primer, na voljo nacionalnim projektom, namenjenim za izboljšanje nastanitvene infrastrukture ali storitev za prosilce za azil ali upravičence do mednarodne zaščite.

*
* *

Vprašanje št. 31 predložila Iliana Malinova Iotova (H-0493/09)

Zadeva: Sprejem in nastanitev zapornikov iz ameriškega zapora Guantanamo v državah Evropske unije

Bolgarska javnost je zelo zaskrbljena zaradi zahteve, da bi morala Bolgarija sprejeti zapornike iz ameriškega zapora Guantanamo. Bolgarska vlada je o tem prejela uradno prošnjo Združenih držav Amerike. Zaskrbljenost izvira iz dejstva, da ni podatkov o morebitnih sporazumih med Združenimi državami Amerike in Evropsko unijo glede meril in sprejetih ukrepov za izvedbo tega procesa.

Prepričani smo, da s tako odločitvijo preti Bolgariji in vsaki od držav Evropske unije, ki sprejema zapornike iz Guantanamo, nevarnost terorističnih napadov.

Kakšne konkretne obveznosti je sprejela Komisija glede sprejema in nastanitve zapornikov iz ameriškega zapora Guantanamo v državah Evropske unije po zaprtju tega zapora?

Ali se Komisiji ne zdi potrebno objaviti sporočila o tem, kako in pod kakšnimi pogoji bo to potekalo, če je te obveznosti sprejela?

Odgovor

Evropska unija (EU), vključno s Komisijo, je dosledno pozivala k zaprtju centra za pridržanje v zalivu Gvantanamo. Na podlagi sklepov Sveta za pravosodje in notranje zadeve z dne 4. junija 2009, priloženih mehanizmov za izmenjavo informacij kot tudi skupne izjave Evropske unije in njenih držav članic ter Združenih držav Amerike (ZDA) o zaprtju centra za pridržanje v zalivu Gvantanamo in prihodnjem sodelovanju za boj proti terorizmu z dne 15. junija 2009 je EU vzpostavila okvir za podporo zaprtju Gvantanama.

⁽³⁰⁾ SEC (2008) 2172.

⁽³¹⁾ Sklep št. 573/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007, OJ L 144/1.

Oba sporazuma jasno navajata, da sodijo odločitve o sprejemu nekdanjih pripornikov in odločanje o njihovem pravnem statusu izključno v odgovornost in pristojnost države članice prejemnice ali drugih schengenskih držav. Komisija ni sprejela nobene obveznosti glede sprejema in nastanitve zapornikov iz ameriškega zapora Gvantanamo v državah EU po zaprtju tega zapora.

*
* *

Vprašanje št. 32 predložil Francesco De Angelis (H-0494/09)

Zadeva: Prestrukturiranje podjetij in prihodnost evropskih delavcev

Vse večje število evropskih podjetij in industrijskih obratov v težavah je lahko izkoristilo podporo EU pri prekvalifikaciji in usposabljanju zaposlenih. Vendar nekateri gospodarski subjekti, potem ko so izkoristili ugodnosti Evropskega socialnega sklada, niso izpolnili sprejetih obveznosti. Tak primer je obrat podjetja Videocon v Anagniju, ki trenutno zaposluje približno 1400 ljudi, ki bodo v primeru, da indijski lastnik ne prevzame odgovornosti, 21. decembra napoteni na začasno čakanje na delo, v leto 2010 pa bi jim lahko bila pogodba o zaposlitvi odpovedana.

Kakšne nujne ukrepe namerava sprejeti Komisija za preprečitev zaprtja obrata v Anagniju in drugih obratov, ki so predmet prestrukturiranja, ki, čeprav so napovedana in finančno podprta s strani EU, ne dajejo oprijemljivih rezultatov glede okrevanja proizvodnje teh obratov?

Odgovor

Komisija je seznanjena z vplivom gospodarske krize, kakršne ne pomnimo in ki je prizadela države članice, vključno z Italijo, kjer se nahaja obrat AGNANI.

Komisija je predlagala niz ukrepov za omejitev vpliva krize na socialne razmere in razmere na področju zaposlovanja v EU. V zvezi s tem je Komisija v skladu z Evropskim načrtom za oživitve gospodarstva⁽³²⁾ med drugim predlagala spremembo pravil Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji⁽³³⁾. Poleg tega je Komisija predlagala spremembo Uredbe 1083/2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in Kohezijskem skladu, kar zadeva nekatere določbe, povezane s finančnim poslovanjem.

Komisija opozarja, da ni pristojna za preprečevanje ali poseganje v odločitve podjetij o prestrukturiranju, razen v primeru kršitve prava Skupnosti. Pravni okvir Skupnosti zajema več direktiv Skupnosti, ki določajo postopke obveščanja in posvetovanja s predstavniki delavcev in ki se lahko uporabijo v primeru zaprtja podjetij, zlasti Direktiva Sveta 98/59/ES⁽³⁴⁾, Direktiva 2009/38/ES⁽³⁵⁾ in Direktiva 2002/14/ES⁽³⁶⁾.

Na podlagi informacij, ki jih je posredoval poslanec, Komisija ne more oceniti, ali je v tem primeru prišlo do kršitve prava Skupnosti. V vsakem primeru Komisija opozarja, da morajo pristojni nacionalni organi, predvsem sodišča, zagotoviti pravilno in učinkovito uporabo pravil za prenos teh direktiv v nacionalno zakonodajo glede na posebne okoliščine vsakega primera in zagotoviti izpolnjevanje vseh dolžnosti delodajalca v zvezi s tem.

Kar zadeva prispevke, prejete od Evropskega socialnega sklada, bo Komisija ocenila, ali so izpolnjeni pogoji za posredovanje prek nacionalnih ali regionalnih organov, da se povrnejo odobreni zneski.

Za konec, ni jasno, ali je primer, ki ga omenja poslanec, skladen z zahtevami Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG). Komisija od ESGP ni prejela vloge za pomoč za ta primer niti ni imela neformalnih razprav z italijanskimi organi o takšni vlogi.

⁽³²⁾ KOM(2008) 800 konč.

⁽³³⁾ KOM(2008) 867 konč.

⁽³⁴⁾ Direktiva Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti, UL L 225, 12.8.1998.

⁽³⁵⁾ Direktiva 2009/38/ES Parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o ustanovitvi Evropskega sveta delavcev ali uvedbi postopka obveščanja in posvetovanja z delavci v družbah ali povezanih družbah na območju Skupnosti (prenovitev), UL L 122, 16.5.2009.

⁽³⁶⁾ Direktiva 2002/14/ES Parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti, UL L 80, 23.3.2002.

Le v primeru prejema vloge lahko Komisija analizira primer in predlaga, da proračunski organ odobri prispevek. V vsakem primeru je pomoč ESGP strogo usmerjena k prizadetim delavcem in ne sme biti v nobenih okoliščinah v korist podjetja ali vplivati na njegovo odločitev glede morebitnega zaprtja obrata.

*
* *

Vprašanje št. 33 predložila Mairead McGuinness (H-0499/09)

Zadeva: Zmanjšanje populacij čebel

Ali lahko Komisija opiše, s katerimi ukrepi se je odzvala na predlog resolucije Evropskega parlamenta o razmerah na področju čebelarstva, ki je bil sprejet 20. novembra 2008 (P6_TA(2008)0567)? Ali se lahko izreče tudi o nedavno objavljeni raziskavi Evropske agencije za varnost hrane o umrljivosti čebel (3. 12. 2009)? Ali ima že pripravljene načrte za ukrepanje skladno s priporočili iz raziskave?

Odgovor

Komisija se dobro zaveda težav čebelarstva, ki so izpostavljene v resoluciji Evropskega parlamenta z dne 20. novembra 2008 [B6-0579/2008/P6_TA-PROV(2008)0567].

Komisija je že uvedla več ukrepov v zvezi z zdravjem čebel in predvsem:

preučila predpis o mejnih vrednostih ostankov veterinarskih zdravil v živilih; s tem naj bi pomagala povečati razpoložljivost veterinarskih zdravil za čebele

predlagala novo uredbo o dajanju fitofarmaceutskih sredstev na trg, ki med drugim postavlja strožja merila sprejemljivosti v zvezi z izpostavljenostjo čebel, kot so opredeljena v Direktivi 91/414. To uredbo sta medtem sprejela Evropski parlament in Svet

določila stroge ukrepe za ublažitev tveganja, ki jih morajo izvesti države članice, če naj se izda dovoljenje za zadevne insekticide, ki so že bili odobreni

podprla več raziskovalnih projektov s skupnim zneskom financiranja okrog 5 milijonov EUR.

Komisija je tudi vzpostavila interno platformo za usklajevanje, da bi zagotovila sinergije in optimalno uporabo sredstev.

Na podlagi zahtevka Komisije je Evropska agencija za varnost hrane (EFSA) pred kratkim objavila raziskavo o umrljivosti čebel in vzrokih zanjo v EU. Raziskava Evropske agencije za varnost hrane ugotavlja, da je pri propadu čebeljih družin vpletenih več dejavnikov, kot so povzročitelji bolezni, podnebne spremembe, uporaba pesticidov in veterinarskih zdravil. Toda pomen številnih vpletenih dejavnikov je še vedno nejasen. Raziskovalni projekt BEE DOC, ki se je začel marca 2010, naj bi zagotovil več informacij o tem vprašanju. Poročilo Evropske agencije za varnost hrane tudi poudarja, da imajo države članice zelo različne sisteme nadzora za umrljivost in bolezni čebel, kar ovira boljše razumevanje zdravstvenih težav čebel.

Glede na to se namerava Komisija v naslednjih mesecih s strokovnjaki, zainteresiranimi stranmi in pristojnimi organi držav članic pogovoriti o vzpostavitvi referenčnega laboratorija EU za čebele ter o mreži za bolj usklajen nadzor zdravja čebel na ravni EU.

Komisija namerava ohraniti čebele in druge opraševalce s spodbujanjem povezanosti habitatov in vključevanjem politike o biotski raznovrstnosti v druge politične sektorje. Programi za razvoj podeželja predpisujejo več ukrepov, ki so pomembni tudi za čebelarje, vključno s storitvami svetovanja, usposabljanja, podpore za posodabljanje gospodarstev, in različne vrste kmetijsko-okoljskih ukrepov, ugodnih za čebele.

Kot je pojasnjeno zgoraj, je Komisija že uvedla nekaj ukrepov in bo s tem nadaljevala, da bi rešila zdravstvene težave čebel, upoštevajoč nove znanstvene podatke, ki bodo na voljo.

*
* *

Vprašanje št. 34 predložil Brian Crowley (H-0503/09)

Zadeva: Pomoč zdravstvenim delavcem

Ali bi bila Komisija pripravljena preučiti možnost vzpostavitve programa na evropski ravni za pomoč zdravstvenim delavcem, ki so zasvojeni ali imajo bolezni, povezane s stresom?

Odgovor

Stres, zasvojenost, vključno z zlorabo alkohola, in težave z duševnim zdravjem so dejansko postali eden izmed ključnih izzivov na delovnih mestih v EU. Stres lahko povzroči duševne motnje, kot sta izgorelost in depresija, ki lahko v veliki meri zmanjšajo sposobnost ljudi za delo, pogosto za dolgo obdobje. Stres je druga najpogostejše poročana z delom povezana zdravstvena težava v EU, takoj za bolečinami v hrbtu.

V nekaterih državah članicah so duševne motnje postale poglavitni vzrok nezmožnosti za delo in predčasne upokojitve. Izgube produktivnosti, ki so posledica duševnih motenj, so ogromne. Po ocenah so leta 2007 znašale 136 milijard EUR.

Obstajajo dokazi, da so stres, zasvojenost in izgorelost zelo razširjeni tudi med zdravstvenimi delavci. Dejansko se zdi, da so zdravstveni delavci izpostavljeni večjemu tveganju za duševne težave kot delavci drugih sektorjev. K temu lahko prispeva velik pritisk na delovnih mestih, slabe povratne informacije o uspešnosti in pomanjkanje čustvene podpore.

Zdravstveni sektor je med največjimi delodajalci v EU. V starajoči se družbi je razpoložljivost trajnostne delovne sile v zdravstvu, ki je tudi sama dobrega zdravja, vse pomembnejša.

Zato se Komisija strinja, da je pomembno pomagati zdravstvenim delavcem pri spopadanju z odvisnostjo, stresom in drugimi težavami z duševnim zdravjem.

Vendar Komisija nima pristojnosti in sredstev, da bi vzpostavila vseevropski program pomoči, namenjen posebej zdravstvenim delavcem.

Namesto tega bi morala vloga EU pokrivati naslednja področja:

- ozaveščanje o zdravih delovnih mestih je dobro za posel;
- ozaveščanje in širjenje podatkov o zdravstvenih izzivih za zdravstvene delavce;
- opozarjanje na dobro prakso in oblikovanje smernic za odziv nanjo;
- spodbujanje socialnih partnerjev v zdravstvenem sektorju, da opravijo obvezno oceno tveganja delovnega mesta skladno z Okvirno direktivo 89/391/EGS⁽³⁷⁾ in izvedejo okvirne socialne sporazume na ravni EU o stresu, povezanem z delom (iz leta 2004) ter o nasilju in nadlegovanju (iz leta 2007).

Dejansko je bilo izvedenih že veliko aktivnosti ali pa takšne aktivnosti potekajo oziroma so načrtovane. Vključujejo predhodno omenjene pobude socialne politike kot tudi aktivnosti agencije v Bilbao in Dublinske fundacije.

Leta 2010 bo Komisija preučila sklepe, ki jih vsebuje poročilo o posvetovanju o zeleni knjigi o zdravstvenih delavcih v Evropi, ki je bilo objavljeno na spletni strani Komisije o javnem zdravju decembra 2009. Komisija bo razmislila o rezultatih javnega posvetovanja, da ugotovi, kako lahko EU prispeva k reševanju izzivov, s katerimi se spopadajo zdravstveni delavci v Evropi, v začetku leta 2011 pa bo organizirala konferenco na temo „Duševno zdravje na delovnem mestu“ skladno z Evropskim paktom za duševno zdravje in dobro počutje.

Prek teh pobud in aktivnosti EU pošilja pomembne signale in nudi precejšnjo podporo vsem akterjem na delovnem mestu, vključno z zdravstvenimi delavci in njihovimi socialnimi partnerji – predstavniškimi organizacijami.

*
* *

⁽³⁷⁾ Direktiva Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu, UL L 183, 29.6.1989.

Vprašanje št. 35 predložil Pat the Cope Gallagher (H-0505/09)**Zadeva: Lov na skuše**

Kdaj Evropska komisija predvideva, da bo sprejeta sprememba Uredbe Sveta (ES) št. 1542/2007⁽³⁸⁾ o postopkih iztovarjanja in tehtanja za sled, skušo in šura, s katero naj bi se v področje uporabe te uredbe vključila področja VIII a, b, c, d, e, IX in X, in kdaj bo začela veljati?

Glede na znanstvene dokaze Mednarodnega sveta za raziskovanje morja, po katerih Španija v zadnjih letih stalno vsaj dvakratno presega kvoto obsega ribolova v južni komponenti za skuše, kakšne nadzorne ukrepe in preiskovalne postopke namerava Komisija uvesti, da bi zagotovila, da se ta praksa ne bo nadaljevala ter ali bo uveden sistem „odplačila“?

Odgovor

Komisija bo obravnavala spremembo Uredbe Komisije (ES) št. 1542/2007 o postopkih iztovarjanja in tehtanja za sled, skušo in šura kot nujno, čim bo nastopil nov kolegij komisarjev.

Poleg tega Komisija z zadovoljstvom obvešča cenjenega poslanca, da so se vzpostavili stiki na visoki ravni med Komisijo in Španijo zaradi domnevno možnega prekomernega ribolova. Komisija je izrazila resno zaskrbljenost v zvezi z domnevnim prekomernim ribolovom in pozvala Španijo, da zadevo jemlje resno.

Španija se je pozitivno odzvala na zaskrbljenost Komisije in je lansko leto zaprla ribolov na skušo 10. junija 2009. Uredba Komisije (ES) št. 624/2009 z dne 15. julija 2009 o prepovedi ribolova na skušo na območjih VIIIc, IX in X ter v vodah ES cone CECAF 34.1.1 za plovila, ki plujejo pod zastavo Španije, je vključila zaprtje v pravo EU. Glede načasne podatke o ulovu, ki jih je Komisiji sporočila Španija, ni kazalo, da je treba sprožiti postopek odplačila.

Komisija bi rada poslancu zagotovila, da si bo prizadevala opraviti dodatne poizvedbe o tej zadevi in da bo storila vse, kar je v njeni moči, da se izogne prekomernemu ribolovu na stalež skuše v prihodnosti.

*
* *

Vprašanje št. 36 predložil Ryszard Czarnecki (H-0506/09)**Zadeva: Stabilnost poljskega finančnega trga**

Evropska centralna banka je 18. decembra 2009 objavila polletno poročilo o finančni stabilnosti v območju evra, v katerem navaja, da bodo morale banke v območju evra v letu 2010 odpisati 187 milijard evrov rezerv. Kot navaja poročilo, so eden izmed dveh glavnih razlogov za to izgube, ki so posledica slabih ekonomskih razmer v srednji in vzhodni Evropi. V komentarju časnika Wall Street Journal o poročilu Evropske centralne banke je še posebej omenjen Unicredit.

Ali se Komisija ne strinja, da se s poslovnimi praksami in računovodskimi postopki v skupini Unicredit prikriva resnične finančne izgube, kar bi lahko na srednji in dolgi rok ogrozilo stabilnost finančnega sistema Evropske unije? Pri tem želim izpostaviti umetno vzdrževanje rezultatov in likvidnosti Unicredit Ukraina, ki ga izvaja banka Bank Pekao SA, in sicer z odkupovanjem slabega dolga in stalnim povečevanjem financiranja. To lahko ogrozi stabilnost finančnega trga na Poljskem, saj banka Pekao SA za svoje naložbe v Ukrajini doslej še ni odpisala rezerv, kot to predpisuje evropska zakonodaja (mednarodni standardi računovodskega poročanja).

Ali je v skladu z zakonodajo EU, da UniCredit črpa sredstva od svoje podružnice Pekao SA? Ali se s tem, ko so podružnice prisiljene, da v okviru „projekta Chopin“ (Poljska, Romunija in Bolgarija) sklepajo neugodne pogodbe s podjetjem Pirelli Real Estate SpA, ki je deležen zaščite UniCredita - pri čemer gre za očitno navskrižje interesov, saj je bil generalni direktor UniCredita, Alessandro Profumo, v času podpisa pogodb član uprave podjetja Pirelli Group -, ne krši pravil EU o konkurenci?

⁽³⁸⁾ UL L 337, 21.12.2007, str. 56.

Odgovor

Eden od ključnih ciljev Evropske unije je ustvariti skupni pravni okvir za finančni sektor EU, ki bi zagotavljal trden skrbni nadzor, preglednost in zanesljivo upravljanje tržnih udeležencev. Skupna pravna struktura je nujna za finančno stabilnost in pošteno konkurenco evropskega finančnega sektorja.

Skladno s tem je EU sprejela več zakonodajnih aktov, kot so: „Direktiva o kapitalskih zahtevah“ (<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32006L0048:EN:NOT>) 2006/48/ES⁽³⁹⁾, ki opredeljuje pravila v zvezi z [začetkom opravljanja in opravljanjem] dejavnost(m)i kreditnih institucij in njihovim skrbnim nadzorom; Uredba MRS (Uredba 1606/2002/ES⁽⁴⁰⁾), ki podjetjem, ki kotirajo na borzi, nalaga uporabo mednarodnih standardov računovodskega poročanja (MSRP) v konsolidiranih finančnih poročilih, in Direktiva 2006/43/ES⁽⁴¹⁾, ki predpisuje, da morajo finančna poročila revidirati zunanji revizorji.

V obdobju po finančni krizi je Komisija zelo okrepila svoja prizadevanja, da bi izboljšala finančno stabilnost, tudi prek članstva v Odboru za finančno stabilnost in, natančneje, s številnimi pomembnimi novimi predlogi, na primer, o bonitetnih agencijah, listinjenju, nadzoru čezmejnih bančnih skupin in splošni prenovi nadzorne arhitekture EU na podlagi poročila gospoda De Larosièra. Številni predlogi Komisije so bili sprejeti že v prvi obravnavi zahvaljujoč tesnemu in konstruktivnemu sodelovanju med Parlamentom in Svetom.

Poleg tega Komisija dela tudi na drugih pobudah, ki bodo izboljšale sposobnost bančnega sektorja, da absorbira gospodarske pretese. Na primer, Komisija bo v kratkem svetovala o izboljšanju kakovosti regulatornega kapitala, novih likvidnostnih zahtevah kot tudi proticikličnih blažilcih za banke.

Medtem ko Komisija pozorno spremlja, ali države članice pravilno in pravočasno izvajajo zakone EU, je uveljavljanje teh zakonov in nadzor vedenja posameznih finančnih ustanov na trgu v izključni odgovornosti nacionalnih organov.

Kar zadeva morebiten vpliv poslovne prakse skupine Unicredit na stabilnost finančnega trga na Poljskem, bi Komisija, ne da bi se opredelila o tem primeru, izpostavila, da:

čeprav je banka Bank Pekao SA del (podružnica) skupine UniCredit, jo nadzoruje poljska agencija za finančni nadzor (KNF). Poleg tega mora kot poljska banka z dovoljenjem sama po sebi vedno izpolnjevati vsaj minimalne zahteve EU glede solventnosti;

kar zadeva stabilnost bančnega sektorja, je Poljska ustanovila poseben odbor za finančno stabilnost, ki je sestavljen iz ministra za finance, guvernerja Poljske nacionalne banke in predsednika poljske agencije za finančni nadzor;

skupino UniCredit Group nadzorujejo italijanski organi (Banca d'Italia in Consob);

UniCredit mora kot italijanska banka in kot vse druge evropske banke, ki kotirajo na borzi, pripraviti konsolidirane finančne izkaze v skladu z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja (MSRP), ki jih je Evropska unija sprejela z Uredbo 1606/2002/ES, ki predpisuje visoko stopnjo preglednosti.

S stališča prava družb je treba omeniti, da v pravu EU ni pravila, ki bi prepovedoval prenose sredstev med odvisnim in matičnim podjetjem ali določal posebne pogoje za takšno transakcijo. Projekt tako imenovane devete direktive o pravu družb⁽⁴²⁾, ki naj bi uredila odnose v čezmejni skupini podjetij, je bil končno opuščen v sklopu Akcijskega načrta o pravu družb za leto 2003⁽⁴³⁾ zaradi pomanjkanja podpore s strani držav članic in poslovnih skupnosti, ki niso videle potrebe po takšnem celovitem okviru. Toda transakcije med matičnimi

⁽³⁹⁾ Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (prenovitev), UL L 177, 30.6.2006.

⁽⁴⁰⁾ Uredba (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov, UL L 243, 11.9.2002.

⁽⁴¹⁾ Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS, UL L 157, 9.6.2006.

⁽⁴²⁾ Osnutek predloga Komisije za deveto direktivo v skladu s členom 54(3)(g) Pogodbe EGS v zvezi s povezavami med podjetji in zlasti skupinami (III/1639/84).

⁽⁴³⁾ Sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu – Posodabljanje prava družb in izboljšanje upravljanja podjetij v Evropski uniji – načrt za napredek (KOM(2003)284 konč.).

podjetji in njihovimi odvisnimi podjetji se štejejo za transakcije s povezanimi osebami in jih je zato treba razkriti. To pomeni, da je treba te transakcije razkriti v finančnih izkazih podjetij v skladu z mednarodnim računovodskim standardom (MRS) 24, ki predpisuje, da mora podjetje razkriti naravo razmerij med povezanimi osebami kot tudi informacije o transakcijah in neporavnanih obveznostih, ki so potrebne za razumevanje morebitnih učinkov razmerij na računovodske izkaze.

Poleg te obveznosti razkritja pravila tako imenovane druge direktive o pravu družb⁽⁴⁴⁾ o delitvi dobička delničarjem veljajo za vse delniške družbe, ne glede na to, ali so del iste skupine podjetij ali ne. Člen 15 te direktive predpisuje, da delitev med drugim ne sme povzročiti zmanjšanja neto sredstev podjetja pod znesek vpisanega kapitala, povečanega za zakonske rezerve, s čimer se zaščiti finančna stabilnost podjetja.

Kar zadeva navedbo, da UniCredit „črpa sredstva“ iz svoje poljske podružnice, Komisija ni seznanjena z nobenimi posebnimi težavami v tem smislu. Razpoložljiva statistika kaže, da so mednarodne banke v drugi polovici leta 2008 in v začetku leta 2009 dejansko nekoliko zmanjšale svojo izpostavljenost do poljskega bančnega sektorja, toda nato so jo ponovno povečale v drugem četrtletju leta 2009. To kaže, da je bilo zmanjšanje izpostavljenosti – morda vključno z razmerjem med UniCredit in Pekao – morda začasno in povezano z upadom kreditne dejavnosti. Komisija bo še naprej spremljala dogodke na tem področju.

Končno, kar zadeva posebno vprašanje o možnosti, da s svojim vedenjem UniCredit „ne krši pravil EU o konkurenci“, je mogoče glede na informacije, ki jih vsebuje vprašanje, sklepati, da pravila EU o konkurenci, tj. protimonopolna pravila, niso primerni instrumenti za reševanje vidikov, na katere se nanaša vprašanje, in domnevnih praks UniCredit ali njenih vodilnih delavcev. Dejansko se zadevna vprašanja ne nanašajo ne na tajni dogovor ne na protikonkurenčni dogovor med podjetji ali na kakršno koli zlorabo prevladujočega položaja.

*
* *

Vprašanje št. 37 predložil Ivo Belet (H-0001/10)

Zadeva: Optični čitalniki

Že v januarju 2010 bo Nizozemska na letališču Schiphol uvedla t.i. „Millimeter-Wave-Scanner“ oziroma optični čitalnik, zlasti za lete v Združene države Amerike. Uvedba čitalnikov je nujna, ker omogočajo odkrivanje nevarnih snovi in tekočin.

Ali Komisija meni, da je odločitev nizozemske vlade sprejemljiva, samo zato ker je varnost letalskih potnikov pomembnejša od neomejene pravice do zasebnosti?

Pod katerimi pogoji so optični čitalniki po mnenju Komisije sprejemljivi? Ali zadostuje, da posnetki telesa ne bodo shranjeni in posredovani naprej?

Katere dodatne spodbude načrtuje Komisija kratkoročno, da bi zagotovila varnost potnikov, zlasti na letih v Združene države Amerike? Ali je Komisija pripravljena v prihodnjih tednih predložiti uredbo o optičnih čitalnikih?

Odgovor

Nobeni predpisi niso bili sprejeti v zvezi z uporabo naprav za skeniranje telesa kot možne metode za pregled potnikov pred vkrcanjem. S pravnega vidika lahko države članice uvedejo naprave za skeniranje telesa za poskusno obdobje ali kot strožje varnostne ukrepe⁽⁴⁵⁾.

Varnost se lahko doseže samo z večstopenjskim pristopom. Naprave za skeniranje telesa so lahko zaradi svoje učinkovitosti del tega večstopenjskega pristopa, dokler se izpolnjujejo zahteve glede zasebnosti, varstva podatkov in zdravja. Varnost v letalstvu je zajeta tudi v širšem pristopu, saj so varnostni ukrepi na letališčih zgolj zadnja obrambna linija.

(44) Druga direktiva Sveta 77/91/EGS z dne 13. decembra 1976 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena 58 Pogodbe glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti, UL L 26, 31.1.1977.

(45) Brez pravne podlage v pravu EU naprave za skeniranje telesa ne smejo nadomestiti obstoječih sredstev za pregled, ki se uporabljajo skladno s trenutno veljavno zakonodajo EU, razen v časovno omejenem poskusnem obdobju.

Komisija v tesnem sodelovanju s Parlamentom in Svetom razmišlja o potrebnem evropskem pristopu, ki bo zagotovil, da uvedba naprav za skeniranje telesa izpolnjuje zahteve glede zasebnosti, varstva podatkov in zdravja.

Operativni standardi za naprave za skeniranje telesa morajo biti oblikovani tako, da so združljivi z zahtevami glede temeljnih pravic, vsebovanih v pravu EU, vključno z varstvom podatkov. Vsako poseganje v zasebnost potnikov mora biti sorazmerno in dobro utemeljeno, kar pomeni, da je potrebna temeljita presoja. Sprejeti ukrepi morajo biti strogo omejeni na minimum, kolikor je potrebno glede na ugotovljeno tveganje za nevarnost. Pogoji lahko zajemajo: omejene prostore za shranjevanje, ki onemogočajo vsako uporabo ali ponovno pridobitev slike po tem, ko je potnik prestal pregled; nizko ločljivost za telesne dele, ki po opredelitvi ne vsebujejo potencialno nevarnih predmetov, ali 100 % pregled na daljavo zgolj preko predhodno nastavljenega samodejnega stika z dejansko napravo za skeniranje telesa. Možnost uporabe naprav za skeniranje telesa na letališčih lahko spremlja obveznost uporabe najnovejše tehnologije za čim večjo zasebnost, s čimer se v največji možni meri zmanjša poseganje v zasebnost. Poleg tega je treba potnikom posredovati izčrpne informacije ob vsaki uporabi naprav za skeniranje telesa. In končno, nobena izmed uporabljenih tehnologij ne sme ogroziti zdravja. V tem smislu je treba upoštevati, da takšne tehnologije obstajajo.

V naslednjih tednih in mesecih bo Komisija nadaljevala z razmislekom in presojo o možnih novih varnostnih ukrepih in njihovi združljivosti z zahtevami glede temeljnih pravic ter ocenila učinkovitost ukrepov in instrumentov, ki so že na voljo. Samo na podlagi te ocene lahko Komisija predlaga EU ukrepe o uporabi naprav za skeniranje telesa.

To pomeni, da Komisija v naslednjih nekaj tednih po vsej verjetnosti ne bo predlagala zakonodaje o napravah za skeniranje telesa.

*
* *

Vprašanje št. 38 predložila Laima Liucija Andrikiene (H-0003/10)

Zadeva: Nadaljnje izvajanje strategije za Baltsko morje

Strategija za Baltsko morje je bila ena od ključnih prednostnih nalog švedskega predsedstva Svetu Evropske unije.

Kako bo Komisija v prihodnjih 18 mesecih nadaljevala z izvajanjem strategije pod novo trojico predsedstev (Španija, Belgija in Madžarska)?

Katere ukrepe načrtuje kratkoročno in dolgoročno za vzpostavitev trdne podlage za izvajanje strategije za Baltsko morje?

Odgovor

Komisija je zavezana k napredku pri uspešnem izvajanju strategije EU za regijo Baltskega morja v tesnem partnerstvu z državami članicami.

Svet Evropske unije – Svet za splošne zadeve – ostaja odgovoren za zagotavljanje celotne politične usmeritve strategije. V to bo zajeto dajanje priporočil državam članicam in zainteresiranim stranem na podlagi poročil Komisije. Druge sestave Sveta se lahko lotijo posameznih vprašanj v okviru strategije, Evropski svet pa bo redno obveščen o napredku.

Pripravo in svetovanje za razprave Sveta za splošne zadeve bo prevzela Komisija v skladu s svojimi odgovornostmi glede spremljanja, usklajevanja in poročanja v zvezi s strategijo. Da bi Komisiji zagotovili vse potrebne informacije o napredku in razvoju strategije, je treba ob sodelovanju držav članic in drugih zainteresiranih strani uvesti določene strukture in postopke.

Komisija bo v prvi vrsti sklicala delovno skupino visokih uradnikov iz vseh držav članic na visoki ravni, da se bodo posvetovali o napredku strategije. Ta skupina bo lahko povabila dodatne člane, če bo to ustrezno, bodisi izmed ključnih zainteresiranih strani, kot so medvladne organizacije, ali iz političnih ministrstev. Skupina bo Komisiji svetovala o vsebini rednega poročila, ki ga bo treba pripraviti o strategiji, in o priporočilih glede vseh potrebnih prilagoditev strategije in njenega akcijskega načrta.

Delo v sklopu izvajanja strategije bo od samega začetka opravljalo 15 koordinatorjev za prednostna področja in 80 vodij paradnih projektov. Koordinatorji za prednostna področja prihajajo predvsem iz ministrstev držav članic, medtem ko so lahko vodje paradnih projektov tudi iz regij, univerz, mednarodnih organizacij

in nevladnih organizacij. Njihova naloga bo zagotoviti, da se strategija prenese od besed k dejanjem. Komisija bo zagotovila potrebno podporo, ki bo omenjenim ključnim akterjem omogočala, da izpolnijo svoje naloge.

Komisija bo tudi organizirala letni forum že v letu 2010, da ohrani veliko prepoznavnost in zagon strategije. V forum bodo vključeni Komisija in druge ustanove EU, države članice, regionalni in lokalni organi ter medvladni in nevladni organi. Forum bo predvidoma odprt za javnost. Prvi forum bo Komisiji omogočil, da preveri, ali strukture, ki so bile uvedene, delujejo učinkovito ali so potrebne spremembe.

*

* *

Vprašanje št. 39 predložil Georgios Toussas (H-0006/10)

Zadeva: Tragična smrt devetih mornarjev na ladji Aegean Wind

Na božični dan je v tragičnih okoliščinah požara, ki je izbruhnil na krovu 26 let stare ladje Aegean Wind, ki je plula pod grško zastavo, umrlo devet mornarjev. To je le zadnja na seznamu „nesreč“ na morju, ki so zahtevale številna življenja. Mednje prištevamo nesrečo trajekta Express Samina, ladij z razsutim tovorom Dystos in Iron Antonis, ladij Erica in Prestige itd. Države članice in Evropska unija svojo pomorsko politiko prilagajajo zahtevam lastnikov ladij po konkurenčnosti in dobičku ter se ne zmenijo za upravičene zahteve pomorščakov, dovoljujejo plovbo zastarelim, slabo vzdrževanim ladjam, povečujejo pritisk na pomorščake pri njihovem delu, zmanjšujejo število članov posadk in vsiljujejo izčrpavajoč, 16–18 ur dolg delovni dan, ki uničuje vpliva na varnost življenja na morju.

Ali ima Komisija podatke o tem, ali so na ladji Aegean Wind spoštovali osnovne varnostne standarde, ki bi preprečili izgubo življenj pomorščakov, ter o tem, ali je bila ladja opremljena s potrebnimi sistemi protipožarne zaščite in požarne varnosti ter s sistemom za gašenje požarov, oziroma ali so ti sistemi normalno delovali? Ali so na voljo podatki in ocena Evropske agencije za pomorsko varnost glede vzroka smrti mornarjev?

Odgovor

Na tovorni ladji Aegean Wind je v Karibskem morju pred obalo Venezuele 25. decembra 2009 izbruhnil požar, v katerem je umrlo devet in bilo poškodovanih pet mornarjev iz 24-članske posadke. Komisija obžaluje izgubo življenj in poškodbe ter želi pohvaliti venezuelske organe za njihovo pomoč, zlasti poškodovanim članom posadke.

Ker preiskava nesreče, ki je v odgovornosti grških organov, še poteka, Komisija ne more dati nobene izjave o izvoru nesreče. Vendar so bila pri zadnjem posebnem pregledu leta 2007 izdana vsa klasifikacijska spričevala, ki so bila pred kratkim, tj. junija 2009, potrjena in veljajo do 2012. Poleg tega so bili pregledi za izdajo predpisanih spričeval opravljeni na krovu ladje še junija 2009, pri tem pa so bila potrjena vsa predpisana spričevala skladno s konvencijama SOLAS (varstvo človeškega življenja na morju) in MARPOL (pomorsko onesnaževanje). Ladji je bilo marca 2008 izdano tudi spričevalo o varnem upravljanju, ki je običajno veljavno pet let. Omeniti velja tudi, da so države pristanišča plovilo redno pregledovale in da plovilo ni bilo nikoli pridržano, vsaj ne v zadnjih 10 letih. Zadnji pregled, ki ga je 14. oktobra 2009 v Teksasu opravila obalna straža Združenih držav, ni pokazal nobenih pomanjkljivosti.

Trenutno mednarodna zakonodaja zavezuje države članice, da raziščejo nesreče, če se je iz njih mogoče kaj naučiti. Nesrečo, ki jo omenja poslanec, je treba obravnavati kot zelo resno nesrečo v smislu člena 3 Direktive 2009/18/ES⁽⁴⁶⁾ o določitvi temeljnih načel za preiskovanje nesreč v sektorju pomorskega prometa, ki je del tretjega paketa o pomorski varnosti. Za takšne nesreče direktiva nalaga državam članicam odgovornost, da organizirajo preiskavo v zvezi z varnostjo, ki jo izvede neodvisna organizacija, da ugotovi vzroke nesreče in opredeli ukrepe, namenjene preprečevanju podobnih dogodkov v prihodnosti. Države članice bodo morale poročilo o tem objaviti v enem letu. Obdobje prenosa za to direktivo se konča 17. junija 2011. Evropska agencija za varnost v pomorskem prometu sicer ne sodeluje v preiskavi pomorskih nesreč, vendar zbira informacije o njih, ki jih posredujejo države članice in komercialni viri. Po prenosu Direktive 2009/18/ES bodo morale države članice prigrasiti vse pomorske nesreče in dogodke prek Evropske informacijske platforme za pomorske nesreče (EMCIP), ki jo upravlja Evropska agencija za varnost v pomorskem prometu.

⁽⁴⁶⁾ Direktiva 2009/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o določitvi temeljnih načel za preiskovanje nesreč v sektorju pomorskega prometa in o spremembi Direktive Sveta 1999/35/ES in Direktive 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta, UL L 131, 28.5.2009.

Kar zadeva delovni čas na krovu ladij, želi Komisija poudariti, da Direktiva 1999/63/ES⁽⁴⁷⁾ o razporejanju delovnega časa pomorščakov določa najvišje število delovnih ur, ki ne presega štirinajstih ur v katerem koli 24-urnem obdobju in 72 ur v katerem koli sedemdnevnem obdobju, ter najnižje število ur počitka, ki ne sme biti krajši od desetih ur v katerem koli 24-urnem obdobju in 77 ur v katerem koli sedemdnevnem obdobju.

*
* *

Vprašanje št. 40 predložil Charalampos Angourakis (H-0007/10)

Zadeva: Preganjanje članov Stranke demokratične družbe

Dva dni po tem, ko je Evropska unija turški vladi čestitala za napredek v „demokratizaciji“ države in reševanju težav s kurdsko skupnostjo, je turško ustavno sodišče sprejelo odločitev o prepovedi Stranke demokratične družbe. Sodišče je nato 37 članom stranke odvzelo politične pravice za obdobje petih let ter preklicalo status poslanca vodje stranke Ahmeta Turka ter Aysela Tugluka. Po besedah župana mesta Diyarbakir je bilo med usklajeno operacijo turških organov prijetih in priprtih 81 članov stranke, med katerimi je bilo devet demokratično izvoljenih županov.

Ali Komisija obsoja takšna dejanja, katerih namen je ustrahovanje in preprečevanje politične dejavnosti, in ki pomenijo očitno kršenje temeljnih demokratičnih pravic turških državljanov?

Odgovor

Komisija je izrazila resno zaskrbljenost po zadnjih dogodkih, kot so teroristični napadi na jugovzhodu, zaprtju Stranke demokratične družbe in prijetju članov te stranke, vključno z župani. Komisija meni, da ti dogodki ne ustvarjajo pravih pogojev za učinkovito izvajanje demokratičnega odpiranja, ki ga je turška vlada začela poleti 2009.

Jugovzhod Turčije potrebuje mir, demokracijo in stabilnost, ki lahko prinesejo gospodarski, socialni in kulturni razvoj. Namen demokratičnega odpiranja je izboljšati demokratični in življenjski standard za vse turške državljane. Zbudilo je tudi upanje, da bo po desetletjih nasilja kurdsko vprašanje mogoče reševati prek dialoga in v okviru turških demokratičnih ustanov. Za uspeh te pobude sta nujna sodelovanje in podpora vseh političnih strank in vseh segmentov družbe.

Obenem Komisija kar najostreje obsoja terorizem. Komisija tudi poziva vse vpletene strani, da storijo enako in delujejo v okviru turških demokratičnih ustanov, da okrepijo pravice in svoboščine vseh turških državljanov, ne glede na njihovo etnično, jezikovno, versko ali kulturno ozadje.

Komisija bo še naprej pozorno spremljala razmere na podlagi ustreznih določb Evropske konvencije o človekovih pravicah, sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice in priporočil Beneške komisije Sveta Evrope glede turškega zakonodajnega okvira in prakse v zvezi z zaprtjem političnih strank. V tem smislu Komisija ponavlja, da je treba turško zakonodajo o političnih strankah uskladiti z evropskimi standardi.

*
* *

⁽⁴⁷⁾ Direktiva Sveta 1999/63/ES z dne 21. junija 1999 o Sporazumu o razporejanju delovnega časa pomorščakov, sklenjenim med Združenjem ladjarjev Evropske skupnosti (ESCA) in Federacijo sindikatov delavcev v prometu Evropske unije (FST) - Priloga: evropski Sporazum o razporejanju delovnega časa pomorščakov, UL L 167, 2.7.1999.